

Ψηφιακός
Μετασχηματισμός
και Εκπαιδευτική Πράξη

ΔΙΙΔΡΥΜΑΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Εφαρμογή της μεθόδου ψηφιακής αφήγησης για την Εκπαίδευση Ενηλίκων

Ευφροσύνη Δ. Ορφανού

A.M.: 21015

ΕΠΙΒΛΕΠΟΥΣΑ

Ακριβή Κρούσκα, Μέλος ΕΔΙΠ

ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Τρούσσας Χρήστος, Επίκουρος Καθηγητής

Τζούβελη Παρασκευή, Μέλος ΕΔΙΠ

Ιούνιος 2024

Ψηφιακός
Μετασχηματισμός
και Εκπαιδευτική Πράξη

ΔΙΙΔΡΥΜΑΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Εφαρμογή της μεθόδου ψηφιακής αφήγησης για την Εκπαίδευση Ενηλίκων

Η διπλωματική εργασία εξετάστηκε επιτυχώς από την κάτωθι Εξεταστική Επιτροπή:

A/α	ΟΝΟΜΑ ΕΠΩΝΥΜΟ	ΒΑΘΜΙΔΑ/ΙΔΙΟΤΗΤΑ	ΨΗΦΙΑΚΗ ΥΠΟΓΡΑΦΗ
	Κρούσκα Ακριβή	Μέλος ΕΔΙΠ	
	Τρούσσας Χρήστος	Επίκουρος καθηγητής	
	Τζούβελη Παρασκευή	Μέλος ΕΔΙΠ	

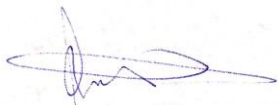
ΔΗΛΩΣΗ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Ο/η κάτωθι υπογεγραμμένη **Ορφανού Ευφροσύνη** του **Δημητρίου**, με αριθμό μητρώου **21015**, φοιτήτρια του Προγράμματος Μεταπτυχιακών Σπουδών **Ψηφιακός Μετασχηματισμός και Εκπαίδευτική Πράξη** του Τμήματος **Μηχανικών Πληροφορικής και Υπολογιστών** της Σχολής **Μηχανικών** του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής, δηλώνω ότι:

«Είμαι συγγραφέας αυτής της διπλωματικής εργασίας και ότι κάθε βοήθεια την οποία είχα για την προετοιμασία της, είναι πλήρως αναγνωρισμένη και αναφέρεται στην εργασία. Επίσης, οι όποιες πηγές από τις οποίες έκανα χρήση δεδομένων, ιδεών ή λέξεων, είτε ακριβώς είτε παραφρασμένες, αναφέρονται στο σύνολό τους, με πλήρη αναφορά στους συγγραφείς, τον εκδοτικό οίκο ή το περιοδικό, συμπεριλαμβανομένων και των πηγών που ενδεχομένως χρησιμοποιήθηκαν από το διαδίκτυο. Επίσης, βεβαιώνω ότι αυτή η εργασία έχει συγγραφεί από μένα αποκλειστικά και αποτελεί προϊόν πνευματικής ιδιοκτησίας τόσο δικής μου, όσο και του Ιδρύματος.

Παράβαση της ανωτέρω ακαδημαϊκής μου ευθύνης αποτελεί ουσιώδη λόγο για την ανάκληση του πτυχίου μου».

Η Δηλούσα

Ορφανού Ευφροσύνη

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η παρούσα μελέτη διερευνά την αποτελεσματικότητα της ψηφιακής αφήγησης ως παιδαγωγικού εργαλείου για την ενίσχυση της μάθησης και της εκπαίδευσης, ιδίως στο πλαίσιο της γονικής εκπαίδευσης. Η έρευνα διερευνά τον αντίκτυπο των ψηφιακών αφηγήσεων στην ενασχόληση και τα κίνητρα των μαθητών και αξιολογεί πόσο καλά οι ψηφιακές πλατφόρμες, όπως ο ιστότοπος « Parenting », αντιμετωπίζουν και δυνητικά επιλύουν κοινά θέματα γονέων. Χρησιμοποιώντας ένα ποικίλο δείγμα γονέων, η μελέτη χρησιμοποιεί δομημένα ερωτηματολόγια για να εκτιμήσει την αντιλαμβανόμενη αποτελεσματικότητα και την ενίσχυση των κινήτρων που παρέχουν οι ψηφιακές αφηγήσεις στη γονική εκπαίδευση.

Τα ευρήματα υπογραμμίζουν μια σημαντική συσχέτιση μεταξύ της χρήσης της ψηφιακής αφήγησης και της αυξημένης δέσμευσης και παρακίνησης των μαθητών, υποδεικνύοντας ότι η εξοικείωση με τα ψηφιακά εργαλεία ενθαρρύνει την υιοθέτηση εξειδικευμένων τεχνικών όπως η ψηφιακή αφήγηση. Επιπλέον, η ανάλυση υπογραμμίζει τον σημαντικό αντίκτυπο της ψηφιακής αφήγησης στη βελτίωση της κατανόησης και της διατήρησης του εκπαιδευτικού περιεχομένου, με ισχυρές θετικές συσχετίσεις που παρατηρούνται μεταξύ της ψηφιακής αφήγησης και της κατανόησης και του ενδιαφέροντος των εκπαιδευομένων.

Η παρούσα μελέτη υποστηρίζει την ενσωμάτωση της ψηφιακής αφήγησης στις εκπαιδευτικές πρακτικές, ιδίως στην εκπαίδευση των γονέων, ως μέσο για την προώθηση βαθύτερης κατανόησης. Τα αποτελέσματα συνηγορούν υπέρ της συνεχούς επένδυσης σε ψηφιακά εκπαιδευτικά εργαλεία και της επαγγελματικής ανάπτυξης των εκπαιδευτικών σε τεχνικές ψηφιακής αφήγησης, τονίζοντας τα σημαντικά οφέλη τόσο για τους μεμονωμένους μαθητές όσο και για την ευρύτερη κοινωνική πρόοδο.

ΛΕΞΕΙΣ ΚΛΕΙΔΙΑ: ψηφιακή αφήγηση, εκπαίδευση, ενήλικες, εκπαιδευτική τεχνολογία
γονική εκπαίδευση

ABSTRACT

This study explores the effectiveness of digital storytelling as a educational tool to enhance learning and education, particularly in the context of parent education. The research explores the impact of digital narratives on student engagement and motivation and evaluates how well digital platforms, such as the " Parenting " website, address and potentially resolve common parenting issues. Using a diverse sample of parents, the study uses structured questionnaires to assess the perceived effectiveness and motivational enhancement of digital narratives in parenting education.

Findings highlight a significant correlation between the use of digital storytelling and increased student engagement and motivation, suggesting that familiarity with digital tools encourages the adoption of specialized techniques such as digital storytelling. Furthermore, the analysis highlights the significant impact of digital storytelling in improving understanding and retention of educational content, with strong positive correlations observed between digital storytelling and learner understanding and interest.

This study supports the integration of digital storytelling into educational practices, particularly in parent education, to promote deeper understanding. The results advocate for continued investment in digital educational tools and professional development for teachers in digital storytelling techniques, highlighting the significant benefits for both individual students and wider social progress.

KEYWORDS: digital storytelling, education, adults, educational technology, parental education

Η εργασία είναι αφιερωμένη στους γονείς μου Ελένη και Δημήτρη.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Θα ήθελα να ευχαριστήσω την επιβλέπουσα καθηγήτριά μου, κα Ακριβή Κρούσκα για την πολύτιμη βοήθεια και ανατροφοδότηση που μου παρείχε καθ'όλη την διάρκεια της συγγραφής της διπλωματικής μου εργασίας καθώς και για την αμέριστη ενθάρρυνσή της.

Τέλος, ευχαριστώ θερμά τον φίλο μου Σπύρο για τις πολύτιμες γνώσεις του και τον Παναγιώτη για την ιώβεια υπομονή και στήριξή του.

Περιεχόμενα

ΠΡΟΛΟΓΟΣ	10
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1 ^ο : ΕΙΣΑΓΩΓΗ	Error!
Bookmark not defined.	
1.1 Storytelling – Ιστορικά στοιχεία	15
1.2 Digital Storytelling – Ιστορικά στοιχεία	14
1.3 Εκπαίδευση Ενηλίκων	15
1.4 Engaged scholarship	15
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2 ^ο : ΨΗΦΙΑΚΗ ΑΦΗΓΗΣΗ	19
2.1 Είδη Ψηφιακής Αφήγησης και Χρήση Digital Storytelling στην καθημερινότητα και την εκπαίδευση	19
2.2 Χρήση Storytelling στην εκπαίδευση - Story based learning	21
2.3 Εργαλεία συγγραφής - Authoring Tools	Error!
Bookmark not defined.	
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3 ^ο : ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΙΣΤΟΤΟΠΟΥ	41
3.1 Τεχνολογίες ανάπτυξης ιστοτόπου	Error!
Bookmark not defined.	
3.3 Περιγραφή ιστοτόπου “Parenting”	27
3.4 Εκπαίδευση ενηλίκων μέσω “Parenting”	29
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4 ^ο : ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ	42
4.1 Σκοπός της έρευνας και ερευνητικά ερωτήματα	42
4.2 Δείγμα της έρευνας	44
4.3 Ερευνητικό εργαλείο	44
4.4 Ανάλυση Δεδομένων	45
4.5 Αποτελέσματα της Έρευνας	53
4.5.1 Το Digital Storytelling αποτελεί μία αποτελεσματική τεχνική μάθησης/επιμόρφωσης	44
4.5.2 Το Digital Storytelling ενισχύει το κίνητρο των εμπλεκομένων για μάθηση/επιμόρφωση	55
4.5.3 Συνεισφορά ιστοσελίδων στην αναζήτηση λύσεων σε ζητήματα που απασχολούν τους γονείς	58
4.6 Συζήτηση Αποτελεσμάτων Έρευνας	60
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5 ^ο : ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ	64
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ	68
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΑΝΑΦΟΡΕΣ	75

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Σε έναν κόσμο που καθορίζεται όλο και περισσότερο από την ψηφιακή συνδεσιμότητα και την ταχεία διάδοση της πληροφορίας, η εκπαίδευση ενηλίκων βρίσκεται σε μια κρίσιμη καμπή, έτοιμη να αγκαλιάσει καινοτόμες μεθοδολογίες που υπερβαίνουν τα παραδοσιακά παιδαγωγικά όρια. Μεταξύ αυτών, η μέθοδος της Ψηφιακής Αφήγησης (Digital Storytelling) αναδεικνύεται ως πηγή μετασχηματιστικών δυνατοτήτων, υφαίνοντας τη δύναμη της αφήγησης με την τεχνολογική υπεροχή της ψηφιακής εποχής. Μέσω αυτής της πηγής, τα άτομα όχι μόνο εμπλέκονται με το περιεχόμενο σε βαθύτερο επίπεδο αλλά και περιηγούνται σε σύνθετες έννοιες με νέα σαφήνεια και δημιουργικότητα. Καθώς το ψηφιακό τοπίο συνεχίζει να εξελίσσεται, η συγχώνευση της εκπαίδευσης ενηλίκων με την Ψηφιακή Αφήγηση (Digital Storytelling) υπόσχεται να επαναπροσδιορίσει τα μαθησιακά παραδείγματα, δίνοντας στους εκπαιδευόμενους τη δυνατότητα να δημιουργούν τις αφηγήσεις τους, ενώ περιηγούνται στα συνεχώς διερευνόμενα ψηφιακά σύνορα της απόκτησης και έκφρασης γνώσεων.

Γενικότερα, η αφήγηση (storytelling) είναι ένα ισχυρό εργαλείο που χρησιμοποιείται εδώ και χιλιάδες χρόνια για τη μετάδοση γνώσεων, σοφίας και πολιτιστικών παραδόσεων. Δεν έχει χάσει τη σημασία της ακόμη και στην εποχή της τεχνολογίας και της υπερφόρτωσης με πληροφορίες. Στην πραγματικότητα, πρόκειται για μια ουσιαστική μέθοδο ώστε να έχουμε την δυνατότητα να κατανοούμε σύνθετα θέματα όπως τα ιστορικά δεδομένα. Όπως είναι γνωστό, οι ερευνητές είχαν μία τάση προς τους αριθμούς, τα διαγράμματα και τις γραφικές παραστάσεις για να εκφράσουν τα δεδομένα που συνέλεξαν. Ωστόσο, αρχίζουμε να καταλαβαίνουμε ότι οι αριθμοί δεν λένε ολόκληρη την ιστορία και συχνά αφήνουν εκτός τις λεπτές αποχρώσεις του πλαισίου που μπορούν να επηρεάσουν σημαντικά τις ερμηνείες.

Η μεθοδολογία της ψηφιακής αφήγησης συνδυάζει την αφήγηση, όπως περιγράφηκε παραπάνω, με την τεχνολογία, προσφέροντας μια μοναδική προσέγγιση στην εκπαίδευση. Η ψηφιακή αφήγηση επιτρέπει στους εκπαιδευόμενους να δημιουργούν και να κοινοποιούν ιστορίες χρησιμοποιώντας πολυμέσα, όπως εικόνες, βίντεο και ήχο. Αυτό επιτρέπει μια πιο προσωπική και εν συναισθητική προσέγγιση στη μάθηση, βοηθώντας, έτσι, τους εκπαιδευόμενους να συνδεθούν συναισθηματικά με το εκπαιδευτικό περιεχόμενο και να κατανοήσουν καλύτερα τις έννοιες και τα θέματα που μελετούν.

Επομένως, η παρούσα εργασία εξετάζει την αποτελεσματικότητα της ψηφιακής αφήγησης στην εκπαίδευση ενηλίκων, διερευνώντας τις δυνατότητές της να μετασχηματίσει τα παραδοσιακά μαθησιακά περιβάλλοντα και να εμπλέξει τους ενήλικες εκπαιδευόμενους με πιο ουσιαστικό και αποτελεσματικό τρόπο. Το κίνητρο για την έρευνα αυτή απορρέει από τη συνεχή ανάγκη για εκπαιδευτικές μεθοδολογίες που όχι μόνο μεταφέρουν πληροφορίες αλλά και εμπλέκουν τους μαθητές και διευκολύνουν τη βαθύτερη κατανόηση και διατήρηση της γνώσης. Οι ενήλικοι εκπαιδευόμενοι, με το διαφορετικό υπόβαθρο και τις μαθησιακές τους ανάγκες, συχνά απαιτούν περισσότερα

από όσα μπορούν να προσφέρουν οι συμβατικές στρατηγικές διδασκαλίας. Η ψηφιακή αφήγηση, με την ικανότητά της να εμπλέκει σύνθετες έννοιες σε συναρπαστικές αφηγήσεις, παρουσιάζει μια μοναδική λύση σε αυτές τις προκλήσεις.

Συγκεκριμένα, η παρούσα μελέτη καθοδηγείται από διάφορους βασικούς στόχους: να προσδιοριστεί ο βαθμός στον οποίο η ψηφιακή αφήγηση μπορεί να βελτιώσει τα μαθησιακά αποτελέσματα για τους ενήλικες εκπαιδευόμενους, να κατανοηθεί πώς αυτές οι αφηγήσεις μπορούν να ενσωματωθούν αποτελεσματικά σε προγράμματα εκπαίδευσης ενηλίκων και να αξιολογηθεί ο αντίκτυπος αυτών των μεθόδων στη δέσμευση και τα κίνητρα των εκπαιδευομένων. Με την αντιμετώπιση αυτών των σημείων, η έρευνα στοχεύει να συνεισφέρει πολύτιμες γνώσεις στον τομέα της εκπαιδευτικής τεχνολογίας και να παράσχει πρακτικές συστάσεις για εκπαιδευτικούς και υπεύθυνους χάραξης πολιτικής.

Στα επόμενα κεφάλαια, η παρούσα έρευνα θα περιγράψει λεπτομερώς το θεωρητικό πλαίσιο στο οποίο στηρίζεται η μελέτη, τη μεθοδολογία που χρησιμοποιήθηκε για τη συλλογή και την ανάλυση των δεδομένων και τα σημαντικά ευρήματα που προέκυψαν. Στη συνέχεια θα ακολουθήσει συζήτηση των επιπτώσεων αυτών των ευρημάτων για τη μελλοντική πρακτική και έρευνα. Μέσω αυτής της ολοκληρωμένης διερεύνησης, η διατριβή στοχεύει να υπογραμμίσει τις δυνατότητες της ψηφιακής αφήγησης ως μετασχηματιστικού εκπαιδευτικού εργαλείου, ικανού να εμπλουτίσει τις μαθησιακές εμπειρίες των ενηλίκων σε διάφορα εκπαιδευτικά περιβάλλοντα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1^ο: ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1.1 Storytelling – Ιστορικά Στοιχεία

Η αφήγηση (storytelling) είναι ένα ισχυρό εργαλείο που χρησιμοποιείται εδώ και χιλιάδες χρόνια για τη μετάδοση γνώσεων, σοφίας και πολιτιστικών παραδόσεων. Δεν έχει χάσει τη σημασία της ακόμη και στην εποχή της τεχνολογίας και της υπερφόρτωσης με πληροφορίες. Στην πραγματικότητα, έχει γίνει μια ουσιαστική μέθοδος για την κατανόηση σύνθετων θεμάτων, όπως τα ιστορικά δεδομένα. Παραδοσιακά, οι ερευνητές έτειναν προς τους αριθμούς, τα διαγράμματα και τις γραφικές παραστάσεις για να εκφράσουν τα δεδομένα που συνέλεξαν. Ωστόσο, αρχίζουμε να καταλαβαίνουμε ότι οι αριθμοί δεν λένε ολόκληρη την ιστορία και συχνά αφήνουν εκτός τις λεπτές αποχρώσεις του πλαισίου που μπορούν να επηρεάσουν σημαντικά τις ερμηνείες. Έτσι, η χρήση της αφήγησης έχει γίνει μια δημοφιλής μέθοδος για τη μεταφορά ιστορικών δεδομένων, μετατρέποντας τη συχνά δύσκολη και επίπονη διαδικασία κατανόησης των δεδομένων σε μια ενδιαφέρουσα αφήγηση.

Τα ιστορικά δεδομένα μπορεί να αποτελούν πρόκληση για την ερμηνεία και την κατανόηση. Περιλαμβάνουν ένα πλήθος αριθμών, γεγονότων και στατιστικών στοιχείων που, όταν παρουσιάζονται χωρίς περιεχόμενο ή επεξήγηση, μπορεί να φαίνονται ελλιπής. Έτσι, η αφήγηση ιστοριών δίνει νόημα σε αυτές τις ακατέργαστες πληροφορίες. Επιτρέπει στα δεδομένα να πάρουν μια πιο ελκυστική μορφή- ανθρώπινες ιστορίες με τις οποίες το κοινό μπορεί να συνδεθεί και να τις κατανοήσει. Αυτές οι αφηγήσεις ζωγραφίζουν με ακρίβεια μια πιο ζωντανή και προσιτή εικόνα του παρελθόντος, εμπλέκοντας το κοινό, προσκαλώντας ερωτήματα και ενθαρρύνοντας την περαιτέρω εξερεύνηση. Μέσω της ενσάρκωσης των ιστορικών δεδομένων, η αφήγηση ιστοριών προσφέρει μια γνωστική και συναισθηματική προοπτική που ενισχύει την κατανόηση και τη διατήρηση της πληροφορίας.

Η αφήγηση ιστοριών (storytelling) προωθεί την ερμηνεία των ιστορικών δεδομένων ενσωματώνοντας συναισθηματική σύνδεση στις πληροφορίες. Αυτή η συναισθηματική σύνδεση δεν αφορά απλώς την εμπλοκή του κοινού, αλλά παρέχει επίσης μια οδό για την ενθάρρυνση βαθύτερης κριτικής σκέψης και επιτρέπει την προσωπική σύνδεση με τα δεδομένα που παρουσιάζονται (Jones & Hafner, 2012). Μια εντυπωσιακή πτυχή της αφήγησης έγκειται στην ικανότητά της να μετατρέπει τα ψυχρά σκληρά γεγονότα σε μια εξανθρωπισμένη αφήγηση, αυτή η διαδικασία εξανθρωπισμού όχι μόνο βελτιώνει την κατανόηση του ακροατηρίου αλλά και την απομνημόνευση των παρεχόμενων πληροφοριών (Schank, 1990). Ως προς τη δυνατότητά της να επηρεάσει, η αφήγηση ιστοριών φέρνει στο τραπέζι διαφορετικές φωνές, ωθώντας μας να εξετάσουμε διαφορετικές προοπτικές και ζητήματα που διαφορετικά θα μπορούσαν να μείνουν αφηγηματικά ή απαρατήρητα (Green, 2006).

Το να βλέπουμε τα δεδομένα ως κάτι περισσότερο από μια σειρά αριθμών είναι ένας μετασχηματιστικός τρόπος να φανταστούμε τη χρήση των πληροφοριών: επηρεάζοντας τις αποφάσεις και ωθώντας τα όρια για να σκεφτούμε δημιουργικά για λύσεις (Green,

2006). Η αφήγηση ιστοριών σταματά να αναφέρει απλώς τα γεγονότα, συνυφαίνει τα σκληρά δεδομένα σε αφηγήσεις ήπιων δεδομένων, οι οποίες όχι μόνο απλοποιούν τις πολυπλοκότητες αλλά βοηθούν και στη μακροπρόθεσμη διατήρηση των πληροφοριών (Jones & Hafner, 2012). Με τη σειρά της, ανοίγει διαλόγους, αμφισβητεί τις υπάρχουσες παραδοχές και μπορεί τελικά να οδηγήσει σε μια αλλαγή στην πολιτισμική ή κοινωνική κατανόηση των ιστορικών γεγονότων (Schank, 1990).

Ο κόσμος στον οποίο ζούμε ενθαρρύνει τον διαμοιρασμό και τη διάδοση των πληροφοριών με ταχύτερο και πιο ελκυστικό τρόπο. Το μέλλον της αφήγησης ιστοριών στην ερμηνεία ιστορικών δεδομένων φαίνεται πράγματι πολλά υποσχόμενο, καθώς συνεχίζει να διαμορφώνει τους τρόπους με τους οποίους κατανοούμε το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον μας (Green, 2006). Η έννοια της χρήσης ιστοριών για να ενισχύσουμε και να επηρεάσουμε την κατανόηση των δεδομένων σηματοδοτεί μια συναρπαστική διασταύρωση των ανθρωπιστικών και των θετικών επιστημών, υποσχόμενη συναρπαστικές εξελίξεις στην επιστημονική αναζήτηση της γνώσης.

Αναφορικά, επίσης, με τα ιστορικά στοιχεία, ο Bruner (1991) υποστηρίζει ότι η αφήγηση είναι θεμελιώδης για την ανθρώπινη νόηση και την κατανόηση της πραγματικότητας. Ο τρόπος που οι άνθρωποι διαμορφώνουν και αναπαράγουν τις αφηγήσεις τους αντανακλά τις πολιτισμικές και κοινωνικές τους αξίες, και αυτή η διαδικασία επιτρέπει την οργάνωση της εμπειρίας και τη μετάδοση της γνώσης. Η εργασία του Bruner εξετάζει πώς οι ιστορίες επιτρέπουν στους ανθρώπους να δώσουν νόημα στα γεγονότα και να διαμορφώσουν την ταυτότητά τους μέσα από την αφήγηση. Ενώ, ο Egan (1989) προτείνει μια εναλλακτική προσέγγιση στη διδασκαλία και το αναλυτικό πρόγραμμα μέσω της αφήγησης. Ο Egan υποστηρίζει ότι η αφήγηση μπορεί να κάνει τη μάθηση πιο ελκυστική και ουσιαστική, βοηθώντας τους μαθητές να συνδεθούν συναισθηματικά με το περιεχόμενο και να κατανοήσουν τις αφηρημένες έννοιες μέσα από τις ιστορίες. Η αφήγηση λειτουργεί ως μέσο για τη σύνδεση των μαθητών με την εκπαιδευτική διαδικασία, προσφέροντας ένα πλαίσιο που ενισχύει την κατανόηση και την απομνημόνευση.

Ο Schank (1990) εξετάζει τη σχέση μεταξύ αφήγησης και νοημοσύνης, υποστηρίζοντας ότι οι ιστορίες αποτελούν το θεμέλιο της ανθρώπινης νόησης. Η αφήγηση βοηθά τους ανθρώπους να κατανοήσουν και να απομνημονεύσουν πληροφορίες, να λύσουν προβλήματα και να λάβουν αποφάσεις. Η εργασία του Schank δείχνει πώς οι αφηγήσεις μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την ανάπτυξη δεξιοτήτων κριτικής σκέψης και επίλυσης προβλημάτων σε διάφορα εκπαιδευτικά πλαίσια.

Η σημασία της αφήγησης είναι εμφανής και στη σύγχρονη εκπαίδευση. Ο Kidd (2005) αναγνωρίζει την ψηφιακή αφήγηση ως μέθοδο που μπορεί να ενισχύσει τη μαθησιακή διαδικασία, προσφέροντας στους μαθητές την ευκαιρία να εκφραστούν δημιουργικά και να αναπτύξουν τεχνολογικές δεξιότητες. Η έρευνα δείχνει ότι η αφήγηση μπορεί να ενσωματωθεί επιτυχώς στην εκπαίδευση, προωθώντας την ενεργή μάθηση και την κριτική σκέψη.

Τέλος, οι Lambert (2013) και Robin (2008) αναδεικνύουν τη σημασία της ψηφιακής αφήγησης στην εκπαίδευση και την κοινωνία. Μέσω της ψηφιακής αφήγησης, οι μαθητές μπορούν να δημιουργούν αφηγήσεις που ενισχύουν την κατανόηση και τη δέσμευσή τους στη μάθηση. Η ψηφιακή αφήγηση προσφέρει νέες δυνατότητες για την εξερεύνηση και την κατανόηση σύνθετων θεμάτων, ενώ προάγει τη διαπολιτισμική κατανόηση και τη συνεργασία σε παγκόσμιο επίπεδο.

1.2 Digital storytelling – Ιστορικά Στοιχεία

Η ψηφιακή αφήγηση (digital storytelling), ως είδος αφήγησης, έχει τις ρίζες της στις επαναστατικές αλλαγές που επέφερε η τεχνολογία στα μέσα και τα τέλη του 20ού αιώνα. Με τις εξελίξεις στην τεχνολογία της πληροφορικής και του διαδικτύου στις δεκαετίες του 1980 και του 1990, κατέστη δυνατή η συγχώνευση της παραδοσιακής αφήγησης με στοιχεία πολυμέσων, όπως εικόνες, μουσική και φωνητικά κείμενα, ώστε να διαμορφωθεί ένας εντελώς νέος τρόπος αφήγησης ιστοριών (Lambert, 2013). Αυτή η μετάβαση από την προφορική και γραπτή αφήγηση σε ψηφιακές μορφές έχει διευρύνει τις δυνατότητες για πλουσιότερη και πιο διαδραστική επικοινωνία. Η ψηφιακή αφήγηση ενσωματώνει τεχνολογικά εργαλεία και δημιουργικές προσεγγίσεις, που επιτρέπουν στους αφηγητές να συνδυάσουν κείμενα, εικόνες και ήχους για να δημιουργήσουν εντυπωσιακές ιστορίες που αγγίζουν συναισθηματικά και ενημερώνουν το κοινό τους.

Ο όρος "ψηφιακή αφήγηση" (digital storytelling) εισήχθη για πρώτη φορά από τον Joe Lambert, συνιδρυτή του Center for Digital Storytelling (σήμερα StoryCenter) στην Καλιφόρνια, κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του 1990. Ο Lambert, μαζί με την ομάδα του, πρωτοστάτησε στη χρήση τεχνολογιών πολυμέσων για την ανταλλαγή προσωπικών ιστοριών και παραστάσεων, δημιουργώντας ένα υποβλητικό μείγμα τέχνης και τεχνολογίας που ορίστηκε ως ψηφιακή αφήγηση (digital storytelling) (Lambert, 2013). Αυτή η πρωτοβουλία έθεσε τα θεμέλια για την ευρεία υιοθέτηση της ψηφιακής αφήγησης σε διάφορους τομείς, από την εκπαίδευση έως την κοινωνική δικαιοσύνη, διευκολύνοντας την έκφραση προσωπικών και συλλογικών αφηγήσεων με τρόπους που δεν ήταν προηγουμένως εφικτοί.

Στον τομέα της εκπαίδευσης, η ψηφιακή αφήγηση έχει αποκτήσει σημαντική δημοτικότητα τις τελευταίες δεκαετίες. Δεδομένης της ραγδαίας ψηφιοποίησης στον σύγχρονο κόσμο, η απλή προσέγγιση της γνώσης ξεθωριάζει (Robin, 2008). Σύμφωνα με τον Bernard Robin του Πανεπιστημίου του Χιούστον, η χρήση της ψηφιακής αφήγησης επιτρέπει στους μαθητές να γίνουν δημιουργοί της γνώσης. Με την πρόσβαση σε ψηφιακές συσκευές και το διαδίκτυο, οι μαθητές μπορούν πλέον να κατασκευάσουν τις ατομικές τους αφηγήσεις, να ενισχύσουν την τεχνολογική τους γραφή και να μάθουν να ασχολούνται κριτικά με πολυμορφικούς πόρους (Robin, 2008). Αυτό το εκπαιδευτικό εργαλείο ενισχύει τις δεξιότητες των μαθητών στην αφήγηση, την τεχνολογία και την κριτική σκέψη, καθιστώντας την εκπαιδευτική εμπειρία πιο ολοκληρωμένη και πολυδιάστατη.

Οι τεχνολογικές εξελίξεις και η άνοδος των μέσων κοινωνικής δικτύωσης έχουν ωθήσει την ψηφιακή αφήγηση σε νέα ύψη, καθιστώντας την ένα ισχυρό εργαλείο για την επικοινωνία προσωπικών εμπειριών, ιστορικών γεγονότων και κοινωνικών ζητημάτων σε παγκόσμιο επίπεδο. Κυβερνήσεις, οργανισμοί και άτομα χρησιμοποιούν την ψηφιακή αφήγηση για να προσδώσουν μεγαλύτερη αυθεντικότητα και να συνδεθούν καλύτερα με το κοινό τους (Barrett, 2006). Για παράδειγμα, το πρόγραμμα Capture Wales του BBC είναι ένα από τα αξιοσημείωτα παραδείγματα του τρόπου με τον οποίο χρησιμοποιήθηκε η ψηφιακή αφήγηση για να μοιραστούν οι διαφορετικές εμπειρίες ζωής των ανθρώπων στην Ουαλία (Kidd J, 2005). Αυτή η πρωτοβουλία ανέδειξε την ψηφιακή αφήγηση ως ένα μέσο ενδυνάμωσης και έκφρασης, επιτρέποντας σε άτομα από διάφορα κοινωνικά στρώματα να μοιραστούν τις ιστορίες τους με ένα ευρύτερο κοινό.

Συμπερασματικά, η ψηφιακή αφήγηση έχει εξελιχθεί σημαντικά από την αρχή της. Σήμερα, είναι ένα δυναμικό, σημαίνον και ευρέως διαδεδομένο φαινόμενο που συνεχίζει να διαμορφώνει τον τρόπο με τον οποίο μοιραζόμαστε και απορροφούμε πληροφορίες. Με την ικανότητά της να γεφυρώνει το χάσμα μεταξύ του παλιού και του νέου, η ψηφιακή αφήγηση (digital storytelling) κατέχει μια συναρπαστική θέση στο μέλλον της επικοινωνίας, της εκπαίδευσης και της διατήρησης των κοινωνικών και πολιτιστικών μας αφηγήσεων (McLellan, 2007). Επιπλέον, η ψηφιακή αφήγηση προσφέρει μια πλούσια πλατφόρμα για την εξερεύνηση και την κατανόηση σύνθετων θεμάτων, προάγοντας τη διαπολιτισμική κατανόηση και τη συνεργασία σε παγκόσμιο επίπεδο.

Με την ενσωμάτωση της ψηφιακής αφήγησης στην εκπαιδευτική διαδικασία, οι εκπαιδευτικοί μπορούν να δημιουργήσουν πλουσιότερα μαθησιακά περιβάλλοντα που εμπνέουν τους μαθητές να διερευνήσουν και να εκφράσουν τις δικές τους εμπειρίες και απόψεις. Η δυνατότητα δημιουργίας και κοινοποίησης ψηφιακών ιστοριών ενθαρρύνει την καινοτομία και την προσωπική έκφραση, καθιστώντας την ψηφιακή αφήγηση ένα από τα πιο ισχυρά εργαλεία στην εκπαίδευση του 21ου αιώνα. Η συνεχιζόμενη έρευνα και ανάπτυξη στον τομέα της ψηφιακής αφήγησης υπόσχεται να προσφέρει νέες δυνατότητες για την εκπαίδευση, την επικοινωνία και την κοινωνική αλλαγή.

1.3 Εκπαίδευση Ενηλίκων

Η εκπαίδευση ενηλίκων αναφέρεται στην πρακτική της διδασκαλίας και της εκπαίδευσης ενηλίκων, η οποία μπορεί να λαμβάνει χώρα σε χώρους εργασίας, μέσω μαθημάτων "επέκτασης" ή "συνεχιζόμενης εκπαίδευσης" σε σχολεία δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, σε κολλέγια ή πανεπιστήμια ή σε ένα κοινοτικό ή διαδικτυακό περιβάλλον. Η εκπαίδευση ενηλίκων διαφέρει σε μεγάλο βαθμό από την κανονική σχολική εκπαίδευση που λαμβάνουν τα παιδιά, καθώς εστιάζει περισσότερο σε πρακτικές εφαρμογές, δεξιότητες που σχετίζονται με την εργασία και είναι συχνά πιο αυτοδιοικούμενη (Merriam & Bierema, 2014).

Ένα σημαντικό μέρος της εκπαίδευσης ενηλίκων μπορεί να χαρακτηριστεί ως "δια βίου μάθηση". Η δια βίου μάθηση στηρίζει την πεποίθηση ότι η μάθηση λαμβάνει χώρα

σε διάφορα πλαίσια και σε όλη τη διάρκεια της ζωής του ατόμου. Έτσι, κινείται πέρα από την παραδοσιακή επικράτεια της εκπαίδευσης (που περιορίζεται σε δομημένες, θεσμοθετημένες μαθησιακές πρακτικές) και αγκαλιάζει τη μάθηση που απορρέει από τις εμπειρίες και τις προκλήσεις της ζωής (Jarvis, 2004).

Για την εκπαίδευση ενηλίκων χρησιμοποιούνται διάφορες στρατηγικές, μία από τις οποίες είναι η αναγωγική, μια θεωρία που αναπτύχθηκε από τον Malcolm Knowles, όπου η έμφαση δίνεται περισσότερο στη διαδικασία συμμετοχής και λιγότερο στο περιεχόμενο. Έχει αποδειχθεί ότι οι ενήλικες μαθαίνουν καλύτερα όταν καταλαβαίνουν γιατί μαθαίνουν κάτι, έχουν κάποιες θεμελιώδεις γνώσεις, τους επιτρέπεται να μάθουν από την εμπειρία και τα θέματα είναι άμεσα σχετικά.

Στη σύγχρονη εποχή, η ψηφιακή αφήγηση και η τεχνολογία έχουν αναμορφώσει σημαντικά το τοπίο της εκπαίδευσης ενηλίκων. Η ψηφιακή αφήγηση, ως μέρος της εκπαίδευσης ενηλίκων, επιτρέπει στους εκπαιδευόμενους να προβληματιστούν σχετικά με τις εμπειρίες τους, τις διαδρομές της ζωής τους και να μάθουν από αυτές. Με τη βοήθεια της τεχνολογίας, μπορούν να δημιουργηθούν ποικίλες και ευέλικτες ευκαιρίες μάθησης, οι οποίες επιτρέπουν στα άτομα να επιδιώκουν την εκπαίδευση με το δικό τους ρυθμό και το δικό τους πρόγραμμα (Martin, 2018). Έτσι, η εκπαίδευση ενηλίκων αποτελεί ζωτικό συστατικό της δια βίου μάθησης, που καθιστά αναγκαία την ανάπτυξη νέων δεξιοτήτων, προοπτικών και γνώσεων.

Σύμφωνα με τους Merriam και Bierema (2014), η ενήλικη μάθηση δεν περιορίζεται στις τυπικές αίθουσες διδασκαλίας αλλά επεκτείνεται σε διάφορα περιβάλλοντα, συμπεριλαμβανομένων των διαδικτυακών πλατφορμών και των κοινοτικών προγραμμάτων. Αυτή η προσέγγιση ενισχύει την προσαρμοστικότητα και την ατομική ευθύνη στη μάθηση, επιτρέποντας στους ενήλικες να καθορίσουν τον δικό τους ρυθμό και τις δικές τους ανάγκες μάθησης. Με τη χρήση της τεχνολογίας, η εκπαίδευση ενηλίκων μπορεί να είναι πιο προσβάσιμη και να προσφέρει πλούσιες εμπειρίες μάθησης που ενισχύουν την κατανόηση και την εφαρμογή γνώσεων σε πραγματικό χρόνο.

Η αναγνώριση της δια βίου μάθησης ως κεντρικού άξονα της εκπαίδευσης ενηλίκων υπογραμμίζει τη σημασία της συνεχούς εκπαίδευσης και επαγγελματικής ανάπτυξης σε έναν διαρκώς μεταβαλλόμενο κόσμο. Όπως αναφέρει ο Jarvis (2004), η μάθηση δεν σταματάει ποτέ και μπορεί να λάβει πολλές μορφές, από τις καθημερινές εμπειρίες έως τις επίσημες εκπαιδευτικές δομές. Η προσέγγιση αυτή είναι ζωτικής σημασίας για την ανάπτυξη μιας κοινωνίας που υποστηρίζει την προσωπική και επαγγελματική εξέλιξη καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής.

Επιπλέον, η εστίαση στις εμπειρικές και εφαρμοσμένες πτυχές της εκπαίδευσης ενηλίκων καθιστά τις μαθησιακές εμπειρίες πιο σχετικές και εντατικές. Η ψηφιακή αφήγηση, όπως σημειώνει η Lambert (2013), αποτελεί ένα ισχυρό εργαλείο που μπορεί να εμπλουτίσει την εκπαιδευτική διαδικασία, επιτρέποντας στους μαθητές να

αναπτύξουν τις δικές τους ιστορίες και να συνδέσουν τη μάθηση με τις προσωπικές τους εμπειρίες και προκλήσεις.

Μια άλλη σημαντική αναφορά στην εκπαίδευση ενηλίκων είναι το έργο των Boyer (1990) και Schank (1990), που εξετάζουν τη σημασία της αφήγησης και της προσωπικής έκφρασης στη μάθηση. Οι έρευνες τους δείχνουν ότι η χρήση της αφήγησης και των προσωπικών ιστοριών μπορεί να βελτιώσει την κατανόηση και την εμπλοκή των εκπαιδευομένων, δημιουργώντας ένα πιο ελκυστικό και αποτελεσματικό μαθησιακό περιβάλλον.

Η ενσωμάτωση της τεχνολογίας στην εκπαίδευση ενηλίκων δεν είναι απλά μια σύγχρονη τάση, αλλά μια αναγκαιότητα που απαντά στις απαιτήσεις του σύγχρονου κόσμου. Η τεχνολογία επιτρέπει τη δημιουργία δυναμικών και διαδραστικών μαθησιακών εμπειριών, οι οποίες είναι προσαρμοσμένες στις ατομικές ανάγκες και προτιμήσεις των εκπαιδευομένων. Αυτή η προσέγγιση δεν μόνο ενισχύει την πρόσβαση στην εκπαίδευση, αλλά και προάγει την αίσθηση της αυτονομίας και της υπευθυνότητας μεταξύ των μαθητών.

1.4 Engaged Scholarship

Η δεσμευμένη επιστήμη αντιπροσωπεύει μια μετασχηματιστική αλλαγή στο ακαδημαϊκό τοπίο, όπως περιγράφεται από τον Boyer (1990), ο οποίος πρώτος διατύπωσε τις αρχές της. Η προσέγγιση αυτή επαναπροσδιορίζει τον ρόλο του ακαδημαϊκού κόσμου στην κοινωνία, τοποθετώντας τον ως δυναμικό εταίρο στην αντιμετώπιση πραγματικών ζητημάτων μέσω της έρευνας και της διδασκαλίας. Η ουσία της Engaged Scholarship είναι η έμφαση που δίνει στην πρακτική εφαρμογή του ακαδημαϊκού έργου, με στόχο όχι μόνο να συνεισφέρει στο σώμα της γνώσης αλλά και να παράγει απτά κοινωνικά οφέλη. Αυτή η μέθοδος υποτροφίας υποστηρίζει μια ουσιαστική σχέση μεταξύ πανεπιστημίων και κοινοτήτων, όπου η ακαδημαϊκή εμπειρογνωμοσύνη και οι κοινωνικές ανάγκες διασταυρώνονται για την προώθηση ουσιαστικής κοινωνικής αλλαγής.

Η εξέλιξη της δεσμευμένης υποτροφίας σημαδεύτηκε από την αυξανόμενη αναγνώριση της ανάγκης των ακαδημαϊκών ιδρυμάτων να υπερβούν τα παραδοσιακά όρια. Ο Saltmarsh και οι συνάδελφοί του (2009) υπογραμμίζουν την αυξανόμενη πρόκληση για τα πανεπιστήμια να ενσωματώσουν τη βιωματική μάθηση με τη θεωρητική γνώση, μια συγχώνευση που εμπλουτίζει τις μαθησιακές εμπειρίες των φοιτητών και ενισχύει την κοινωνική συνάφεια της ακαδημαϊκής έρευνας. Αυτή η ενσωμάτωση όχι μόνο διευρύνει τον εκπαιδευτικό αντίκτυπο με τη συμμετοχή των φοιτητών σε έργα με βάση την κοινότητα, αλλά και ενισχύει τη δυνατότητα εφαρμογής των ερευνητικών αποτελεσμάτων για την επίλυση σύνθετων κοινωνικών προβλημάτων.

Επιπλέον, η εφαρμογή της δεσμευμένης επιστήμης έχει διαφοροποιηθεί σε διάφορους κλάδους, γεγονός που αντανάκλα την προσαρμοστικότητα και τις ευρείες επιπτώσεις της. Οι ακαδημαϊκοί καλούνται όλο και περισσότερο να συνεργαστούν με

κοινοτικούς εταίρους, φορείς χάραξης πολιτικής και ηγέτες της βιομηχανίας για τη συν δημιουργία γνώσης που ανταποκρίνεται άμεσα στις κοινωνικές ανάγκες. Αυτή η συνεργατική προσέγγιση διασφαλίζει ότι τα ερευνητικά πορίσματα και το εκπαιδευτικό περιεχόμενο δεν είναι μόνο ακαδημαϊκά αυστηρά αλλά και κοινωνικά και οικονομικά συναφή. Μέσω αυτών των συνεργασιών, η Engaged Scholarship προωθεί μια αμοιβαία σχέση όπου τόσο οι ακαδημαϊκοί όσο και οι κοινοτικοί εταίροι επωφελούνται, ενισχύοντας έτσι τη δέσμευση για κοινωνική βελτίωση και αλλαγή.

Συνοπτικά, η «Engaged Scholarship» προσφέρει ένα συναρπαστικό μοντέλο για τις δυνατότητες του ακαδημαϊκού χώρου να συμβάλει ενεργά στην κοινωνική πρόοδο. Απαιτεί μια προληπτική στάση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, προτρέποντας τους μελετητές να εμπλακούν άμεσα με τον κόσμο πέρα από την πανεπιστημιούπολη για να βελτιώσουν τόσο τα εκπαιδευτικά αποτελέσματα όσο και την κοινωνική ευημερία. Η προσέγγιση αυτή όχι μόνο αμφισβητεί τα παραδοσιακά παραδείγματα της ακαδημαϊκής έρευνας και διδασκαλίας, αλλά υπόσχεται επίσης έναν πιο ολοκληρωμένο και αποτελεσματικό τρόπο για την αντιμετώπιση των πιεστικών προκλήσεων της εποχής μας.

Επιπρόσθετα, το έργο των Saltmarsh et al. (2009) επισημαίνει τη σημασία της διεπιστημονικής συνεργασίας στην υλοποίηση της «Engaged Scholarship». Οι συγγραφείς τονίζουν ότι η αντιμετώπιση σύνθετων κοινωνικών ζητημάτων απαιτεί τη σύμπραξη πολλαπλών ακαδημαϊκών κλάδων, καθώς και τη συμμετοχή της ευρύτερης κοινότητας. Αυτή η πολυπρισματική προσέγγιση εξασφαλίζει ότι οι λύσεις που προκύπτουν είναι ολοκληρωμένες και πρακτικά εφαρμόσιμες. Η συνεργασία μεταξύ των ακαδημαϊκών και των κοινοτικών εταίρων δημιουργεί μια δυναμική και αμφίδρομη σχέση, όπου η γνώση δεν ρέει μόνο από το πανεπιστήμιο προς την κοινότητα, αλλά και αντίστροφα, ενισχύοντας την αμοιβαία μάθηση και ανάπτυξη.

Η προσέγγιση της «Engaged Scholarship» έχει επίσης αποδειχθεί αποτελεσματική στην ενίσχυση της κοινωνικής υπευθυνότητας μεταξύ των φοιτητών. Μέσω της συμμετοχής τους σε κοινοτικά έργα και της εφαρμογής της ακαδημαϊκής γνώσης σε πραγματικά προβλήματα, οι φοιτητές αναπτύσσουν μια βαθύτερη κατανόηση των κοινωνικών ζητημάτων και αποκτούν δεξιότητες που είναι απαραίτητες για την επίλυση των προβλημάτων αυτών. Η εμπειρία αυτή προάγει μια κουλτούρα κοινωνικής υπευθυνότητας και ενεργού συμμετοχής στην κοινότητα, προετοιμάζοντας τους φοιτητές να γίνουν ενεργοί και υπεύθυνοι πολίτες.

Η προσέγγιση αυτή, όπως περιγράφεται από τους Saltmarsh et al. (2009), υπογραμμίζει την ανάγκη για μια νέα θεώρηση του ρόλου των πανεπιστημίων στην κοινωνία. Αντί να λειτουργούν ως απομονωμένα κέντρα γνώσης, τα πανεπιστήμια καλούνται να γίνουν ενεργά μέλη της κοινωνίας, συνεισφέροντας άμεσα στην κοινωνική και οικονομική πρόοδο. Αυτό απαιτεί μια θεμελιώδη αλλαγή στην κουλτούρα και την οργάνωση των πανεπιστημίων, καθώς και στην αντίληψη του ρόλου των ακαδημαϊκών και των φοιτητών.

Συνεπώς, η εφαρμογή της «Engaged Scholarship» αποτελεί μια κρίσιμη στρατηγική για την ενίσχυση της κοινωνικής συνάφειας της ακαδημαϊκής έρευνας και διδασκαλίας. Η προσέγγιση αυτή όχι μόνο εμπλουτίζει την εκπαιδευτική εμπειρία των φοιτητών, αλλά και ενισχύει την ικανότητα των πανεπιστημίων να συνεισφέρουν ουσιαστικά στην κοινωνική και οικονομική ανάπτυξη. Η συνέχιση της προώθησης της «Engaged Scholarship» θα απαιτήσει τη δέσμευση και τη συνεργασία όλων των εμπλεκόμενων μερών, από τους ακαδημαϊκούς και τους φοιτητές έως τους κοινοτικούς εταίρους και τους φορείς χάραξης πολιτικής.

Κεφάλαιο 2: Ψηφιακή Αφήγηση

2.1 Είδη Ψηφιακής Αφήγησης και Χρήση Digital Storytelling στην καθημερινότητα και την εκπαίδευση

Η ψηφιακή αφήγηση (digital storytelling) περιλαμβάνει πολλά είδη και μορφές, καθένα από τα οποία μπορεί να εξυπηρετήσει διαφορετικούς σκοπούς σε διάφορα πλαίσια. Στο βιβλίο του Lambert *Seven Steps of Digital Storytelling* (2010), κατηγοριοποίησε τις ψηφιακές ιστορίες σε πέντε τύπους: Προσωπικές αφηγήσεις, ιστορίες για άλλους, ιστορίες για τόπους, ιστορίες για γεγονότα και εκπαιδευτικές ή "πώς να" ("how-to") ιστορίες. Οι προσωπικές αφηγήσεις περιλαμβάνουν την αφήγηση προσωπικών ιστοριών που περιλαμβάνουν βασικές στιγμές ή σημεία καμπής στη ζωή κάποιου. Οι ιστορίες για άλλους, γνωστές και ως ιστορίες χαρακτήρων, διερευνούν τη ζωή κάποιου άλλου, συνήθως κοντινού προσώπου του αφηγητή. Οι ιστορίες για τόπους επικεντρώνονται σε μια συγκεκριμένη τοποθεσία που έχει προσωπική ή ιστορική σημασία, ενώ οι ιστορίες για γεγονότα απεικονίζουν συγκεκριμένα γεγονότα ή περιστατικά. Οι διδακτικές ή "πώς να" ιστορίες παρέχουν οδηγίες ή επιδεικνύουν μια διαδικασία (Lambert, 2010).

Στην καθημερινή ζωή, η ψηφιακή αφήγηση χρησιμοποιείται όλο και περισσότερο για να μοιραστεί προσωπικές εμπειρίες, να μεταφέρει ιδέες και να προωθήσει την κοινωνική αλλαγή. Η δύναμη της ψηφιακής αφήγησης στην απόδοση οπτικής και ακουστικής μορφής σε προσωπικές εμπειρίες δεν μπορεί να υποτιμηθεί. Η χρήση φωτογραφιών, μουσικής, φωνής, βίντεο και κειμένου επιτρέπει στους ανθρώπους να αφηγούνται τις ιστορίες τους με έναν πολυμορφικό, εντυπωσιακό και καινοτόμο τρόπο που έχει δυνατότητες πολύ πέρα από τις παραδοσιακές αφηγήσεις που βασίζονται σε κείμενο (McLellan, 2007).

Η ψηφιακή αφήγηση (digital storytelling) κρύβει επίσης εκπληκτικές δυνατότητες στον τομέα της εκπαίδευσης. Οι εκπαιδευτικοί αναζητούν συνεχώς νέους και δημιουργικούς τρόπους για να βελτιώσουν τις μαθησιακές εμπειρίες των μαθητών τους, και η ψηφιακή αφήγηση είναι μια τέτοια αποτελεσματική μέθοδος (Barrett, 2006). Προσφέρει έναν δημιουργικό τρόπο στους μαθητές να επιδείξουν την κατανόηση των θεμάτων τους, να αναπτύξουν τις πολυμεσικές τους δεξιότητες, να ενισχύσουν την κριτική τους σκέψη και

να καλλιεργήσουν τη δημιουργικότητα και την πολιτισμική τους ευαισθητοποίηση (Robin, 2008). Επιπλέον, μέσω της ψηφιακής αφήγησης, οι μαθητές μπορούν επίσης να αναπτύξουν μια αίσθηση προσωπικής ταυτότητας, να εξερευνήσουν τη θέση τους στον κόσμο και να μοιραστούν τις ιστορίες τους σε ένα ευρύτερο στάδιο, γεγονός που μπορεί επίσης να ενισχύσει την εν συναίσθηση και την κατανόηση μεταξύ των συμμαθητών τους.

Καθώς προχωρούμε περαιτέρω στην ψηφιακή εποχή, η ψηφιακή αφήγηση θα συνεχίσει να εξελίσσεται και να πολλαπλασιάζεται. Οι πλατφόρμες κοινωνικής δικτύωσης και οι πλατφόρμες ανταλλαγής βίντεο, όπως το YouTube, το TikTok και το Instagram, είναι γεμάτες από ανθρώπους που αφηγούνται οπτικά τις ιστορίες της ζωής τους, τις σκέψεις και τις ιδέες τους (Mohammadi, 2020). Έτσι, η τεχνολογία έχει εκδημοκρατίσει την αφήγηση ιστοριών, επιτρέποντας σε οποιονδήποτε διαθέτει μια ψηφιακή συσκευή να μοιραστεί τις προσωπικές του αφηγήσεις με ένα παγκόσμιο κοινό.

Στο εκπαιδευτικό πλαίσιο, η ψηφιακή αφήγηση έχει χρησιμοποιηθεί για να εμπλέξει μαθητές σε διάφορα επίπεδα εκπαίδευσης. Σύμφωνα με τη Merriam και τη Bierema (2014), η ψηφιακή αφήγηση μπορεί να διευκολύνει τη βιωματική μάθηση και την ανάπτυξη δεξιοτήτων αναστοχασμού, βοηθώντας τους μαθητές να επεξεργαστούν τις εμπειρίες τους και να τις συνδέσουν με το περιεχόμενο του μαθήματος. Οι μαθητές γίνονται ενεργοί συμμετέχοντες στη μάθηση τους, δημιουργώντας ιστορίες που ενσωματώνουν κείμενο, εικόνες, ήχο και βίντεο για να παρουσιάσουν τα ευρήματά τους ή να αφηγηθούν την προσωπική τους πορεία μάθησης (Merriam & Bierema, 2014).

Επιπλέον, η ψηφιακή αφήγηση προσφέρει μια προσβάσιμη πλατφόρμα για τη συμμετοχή διαφορετικών μαθητικών πληθυσμών, συμπεριλαμβανομένων των μαθητών με αναπηρίες ή εκείνων που προέρχονται από διαφορετικά πολιτισμικά υπόβαθρα. Η δυνατότητα να εκφράζουν τις ιστορίες τους μέσω πολυμέσων μπορεί να δώσει φωνή σε άτομα που μπορεί να αισθάνονται περιθωριοποιημένα σε παραδοσιακές εκπαιδευτικές ρυθμίσεις. Η ψηφιακή αφήγηση ενισχύει την έννοια της συμπερίληψης και προωθεί τη διαπολιτισμική κατανόηση, επιτρέποντας στους μαθητές να μοιράζονται τις μοναδικές τους προοπτικές και εμπειρίες σε μια ασφαλή και υποστηρικτική πλατφόρμα (McLellan, 2007).

Ακόμη, η ψηφιακή αφήγηση έχει αναδειχθεί ως ένα ισχυρό εργαλείο για την επαγγελματική ανάπτυξη των εκπαιδευτικών. Οι εκπαιδευτικοί μπορούν να χρησιμοποιήσουν την ψηφιακή αφήγηση για να αναστοχαστούν τη δική τους πρακτική, να μοιραστούν επιτυχημένες διδακτικές στρατηγικές και να δημιουργήσουν κοινότητες μάθησης με συναδέλφους τους. Αυτή η προσέγγιση προάγει τον συνεργατισμό και την ανταλλαγή γνώσεων, ενισχύοντας την επαγγελματική ανάπτυξη και την αίσθηση του «ανήκειν» σε μια ευρύτερη εκπαιδευτική κοινότητα (Lambert, 2013).

Η ψηφιακή αφήγηση μπορεί επίσης να ενισχύσει την ανάπτυξη ψηφιακών δεξιοτήτων, οι οποίες είναι κρίσιμες στον σύγχρονο κόσμο της πληροφορίας. Οι μαθητές που εμπλέκονται σε δραστηριότητες ψηφιακής αφήγησης μαθαίνουν να

χρησιμοποιούν εργαλεία πολυμέσων και να δημιουργούν περιεχόμενο, αναπτύσσοντας δεξιότητες που είναι απαραίτητες για τη μελλοντική τους επαγγελματική πορεία. Οι δεξιότητες αυτές περιλαμβάνουν την επεξεργασία βίντεο, τη δημιουργία γραφικών, την επεξεργασία ήχου και την αποτελεσματική χρήση των κοινωνικών μέσων για την προώθηση των ιστοριών τους (Robin, 2008).

Σε επίπεδο κοινωνικής δικτύωσης, η ψηφιακή αφήγηση επιτρέπει στους ανθρώπους να συνδέονται και να μοιράζονται τις ιστορίες τους με ένα ευρύτερο κοινό. Οι πλατφόρμες κοινωνικής δικτύωσης, όπως το Facebook, το Instagram και το Twitter, έχουν γίνει σημεία συνάντησης για την ανταλλαγή ιστοριών, επιτρέποντας στους χρήστες να εκφράσουν τις εμπειρίες τους και να δημιουργήσουν κοινοτικές συνδέσεις. Η δυνατότητα να μοιράζονται τις ιστορίες τους σε πραγματικό χρόνο επιτρέπει στους χρήστες να δημιουργούν ζωντανές αφηγήσεις που αντανακλούν την τρέχουσα πραγματικότητα και να συνδέονται με ανθρώπους από όλο τον κόσμο (Frazel, 2010).

Συνοψίζοντας, η ψηφιακή αφήγηση είναι μια δυναμική και πολυδιάστατη μέθοδος που συνεχίζει να εξελίσσεται και να προσαρμόζεται στις ανάγκες της σύγχρονης κοινωνίας. Η δύναμη της ψηφιακής αφήγησης έγκειται στην ικανότητά της να γεφυρώνει το χάσμα μεταξύ της παραδοσιακής και της σύγχρονης αφήγησης, προσφέροντας μια πλούσια και πολυδιάστατη εμπειρία μάθησης και επικοινωνίας. Καθώς η τεχνολογία συνεχίζει να προχωρά, η ψηφιακή αφήγηση αναμένεται να διαδραματίσει ακόμη μεγαλύτερο ρόλο στη διαμόρφωση της εκπαίδευσης και της επικοινωνίας στο μέλλον.

2.2 Χρήση Storytelling στην Εκπαίδευση – Story- based learning

Η χρήση της αφήγησης στην εκπαίδευση είναι μια πανάρχαια μέθοδος που εξακολουθεί να εφαρμόζεται ευρέως και να διατηρεί τη σημασία της. Η μάθηση με βάση την ιστορία είναι μια γνωστικά αναγνωρισμένη μέθοδος που διεγείρει τη φαντασία του ακροατή, αυξάνει τη διάρκεια της προσοχής του και βοηθά στην κωδικοποίηση των πληροφοριών σε ένα συναρπαστικό πλαίσιο (Egan, 1989). Η διδασκαλία μέσω ιστοριών έχει αποδειχθεί αποτελεσματικό εργαλείο που βοηθά τους μαθητές να κατανοήσουν και να διατηρήσουν καλύτερα το περιεχόμενο.

Η έννοια της μάθησης μέσω ιστοριών εδράζεται στις θεωρίες αφήγησης και στη βιωματική μάθηση. Οι αφηγήσεις αποτελούν κοινό νήμα στην ανθρώπινη νόηση και επικοινωνία (Bruner, 1991). Οι πληροφορίες που ενσωματώνονται σε μια αφηγηματική δομή γίνονται ευκολότερα κατανοητές, απομνημονεύονται και ανακτώνται επειδή οι ιστορίες ενσωματώνουν συναισθήματα, τα οποία ενεργοποιούν τόσο το γνωστικό όσο και το συναισθηματικό σύστημα, οδηγώντας σε ένα βαθύτερο επίπεδο επεξεργασίας (Haven, 2007). Ως εκ τούτου, η μάθηση που βασίζεται σε ιστορίες χαρακτηρίζεται από τη σημαντική επίδρασή της στην κατανόηση, τα κίνητρα και τη δέσμευση των μαθητών.

Πολλοί εκπαιδευτικοί θεωρούν την αφήγηση ιστοριών ένα χρήσιμο εργαλείο για θέματα που είναι δύσκολο να διδαχθούν. Για παράδειγμα, μπορεί να ζωντανέψει αφηρημένες επιστημονικές θεωρίες ή ιστορικά γεγονότα (McDrury & Alterio, 2003).

Εκτός αυτού, η αφήγηση ιστοριών μπορεί να προωθήσει τη συνεργατική εργασία και την κριτική σκέψη, καθώς οι μαθητές εμπλέκονται με την ιστορία και ο ένας με τον άλλον για να εξερευνήσουν, να αναλύσουν και να ερμηνεύσουν το περιεχόμενο της ιστορίας. Ως εκ τούτου, χρησιμεύει ως αποτελεσματική στρατηγική για την προώθηση των δεξιοτήτων επίλυσης προβλημάτων, της κριτικής σκέψης και την ενίσχυση της δημιουργικότητας.

Επιπλέον, η αφήγηση ιστοριών αξιοποιεί τη φυσική ανθρώπινη ικανότητα να κατασκευάζει τη γνώση μέσω ιστοριών, καθιστώντας τη μαθησιακή διαδικασία πιο εξατομικευμένη και με επίκεντρο τον μαθητή (Negash, 2012). Με τις τεχνολογικές εξελίξεις, η ψηφιακή αφήγηση έχει ενσωματώσει ένα νέο μέσο μέσω του οποίου οι μαθητές μπορούν να εκφράσουν την κατανόησή τους και να πλέξουν τις αφηγήσεις τους, ενθαρρύνοντάς τους να είναι ενεργά συμμετέχοντες στη συν δημιουργία της γνώσης. Έτσι, η αφήγηση ιστοριών, στην παραδοσιακή και την ψηφιακή της μορφή, είναι ένα ευέλικτο πολύ-λειτουργικό εργαλείο στην εκπαίδευση που ανοίγει το δρόμο για πιο ελκυστικές, αποτελεσματικές και εξατομικευμένες μαθησιακές εμπειρίες.

Η ψηφιακή αφήγηση ενισχύει την κατανόηση των μαθητών για διάφορα θέματα μέσω της συνδυασμένης χρήσης κειμένου, εικόνων, βίντεο και ήχου. Αυτή η πολυτροπική προσέγγιση εξυπηρετεί διαφορετικά μαθησιακά στυλ και ανάγκες, καθιστώντας τη μάθηση πιο προσιτή και ευχάριστη για όλους τους μαθητές. Επιπλέον, η ψηφιακή αφήγηση προσφέρει μια διαδραστική πλατφόρμα που ενθαρρύνει τη συμμετοχή και τη συνεργασία, διευκολύνοντας έτσι τη μάθηση μέσω της εμπειρίας και της αλληλεπίδρασης.

Οι εκπαιδευτικοί μπορούν να χρησιμοποιήσουν την ψηφιακή αφήγηση για να ενσωματώσουν πραγματικές καταστάσεις και προβλήματα στην εκπαιδευτική διαδικασία, καθιστώντας τα μαθήματα πιο σχετικά και πρακτικά για τους μαθητές. Για παράδειγμα, σε μαθήματα ιστορίας, οι μαθητές μπορούν να δημιουργήσουν ψηφιακές αφηγήσεις για ιστορικά γεγονότα, ενσωματώνοντας φωτογραφίες, βίντεο και ηχητικά ντοκουμέντα για να ζωντανέψουν το μάθημα. Αυτό βοηθά τους μαθητές να κατανοήσουν καλύτερα τα γεγονότα και να συνδεθούν συναισθηματικά με το υλικό, ενισχύοντας τη διατήρηση της γνώσης.

Στην επιστήμη, οι μαθητές μπορούν να χρησιμοποιήσουν την ψηφιακή αφήγηση για να καταγράψουν τα πειράματά τους, να αναλύσουν τα αποτελέσματα και να παρουσιάσουν τα συμπεράσματά τους. Αυτή η διαδικασία όχι μόνο ενισχύει την κατανόηση των επιστημονικών εννοιών αλλά και αναπτύσσει τις δεξιότητές τους στην επικοινωνία και την παρουσίαση. Η ψηφιακή αφήγηση μπορεί επίσης να χρησιμοποιηθεί για τη δημιουργία εκπαιδευτικών βίντεο και παρουσιάσεων που μπορούν να μοιραστούν με άλλους μαθητές, ενισχύοντας την κοινότητα μάθησης.

Επιπλέον, η αφήγηση ιστοριών στην εκπαίδευση μπορεί να προωθήσει την πολιτισμική ευαισθητοποίηση και την κατανόηση. Μέσω της αφήγησης, οι μαθητές μπορούν να μοιραστούν τις πολιτισμικές τους εμπειρίες και να μάθουν για τις

κουλτούρες των άλλων. Αυτό προάγει την ανεκτικότητα, την εν συναίσθηση και την κατανόηση σε μια παγκοσμιοποιημένη κοινωνία. Οι εκπαιδευτικοί μπορούν να ενθαρρύνουν τους μαθητές να δημιουργήσουν ιστορίες που αντικατοπτρίζουν την πολιτισμική τους κληρονομιά και να τις μοιραστούν με την τάξη, ενισχύοντας έτσι την πολιτισμική ανταλλαγή και τον διαπολιτισμικό διάλογο.

Συνολικά, η χρήση της αφήγησης στην εκπαίδευση – είτε παραδοσιακής είτε ψηφιακής – αποτελεί μια ισχυρή εκπαιδευτική πρακτική που προάγει την κατανόηση, την κριτική σκέψη και τη δημιουργικότητα. Μέσω της αφήγησης, οι μαθητές μπορούν να εμπλακούν βαθύτερα στη μαθησιακή διαδικασία, να αναπτύξουν σημαντικές δεξιότητες και να δημιουργήσουν συνδέσεις που θα τους βοηθήσουν στη δια βίου μάθηση.

2.3 Εργαλεία συγγραφής – Authoring Tools

Τα εργαλεία συγγραφής, που χρησιμοποιούνται συνήθως στον τομέα της ηλεκτρονικής μάθησης (eLearning), είναι εξειδικευμένα λογισμικά ή εφαρμογές που επιτρέπουν στους εκπαιδευτικούς, στους σχεδιαστές διδασκαλίας, αλλά και στους φοιτητές να δημιουργούν ελκυστικό και διαδραστικό μαθησιακό περιεχόμενο. Αυτά τα εργαλεία δίνουν τη δυνατότητα στους χρήστες να δημιουργούν ψηφιακό μαθησιακό υλικό και διαδραστικά τεστ με διάφορα στοιχεία πολυμέσων, όπως κείμενο, εικόνα, ήχο, βίντεο και κινούμενα σχέδια (Kaur, 2022). Με την ανάπτυξη της τεχνολογίας και την αυξανόμενη ζήτηση για ευέλικτη εκπαίδευση, τα εργαλεία συγγραφής έχουν γίνει αναπόσπαστο κομμάτι της διαδικασίας μάθησης και διδασκαλίας.

Υπάρχουν πολλά διαθέσιμα εργαλεία συγγραφής που ανταποκρίνονται σε διαφορετικές απαιτήσεις και επίπεδα δεξιοτήτων. Για παράδειγμα, το Adobe Captivate φημίζεται για τη δημιουργία παρουσιάσεων, προσομοιώσεων, τυχαίων κουίζ και είναι ιδιαίτερα χρήσιμο για την παροχή διαδραστικού σχεδιασμού - προσαρμογή των

διατάξεων σε διαφορετικά μεγέθη οθόνης. Το Articulate 360, το οποίο περιλαμβάνει μια βραβευμένη εφαρμογή γνωστή ως Storyline, παρέχει μια φιλική προς το χρήστη πλατφόρμα που είναι ιδανική για τη δημιουργία προσαρμοσμένων, διαδραστικών μαθημάτων. Αυτά τα εργαλεία προσφέρουν εκτενείς βιβλιοθήκες πόρων, προτύπων και εργαλείων επεξεργασίας που διευκολύνουν τη διαδικασία δημιουργίας μαθημάτων και επιτρέπουν την προσαρμογή τους στις ανάγκες των μαθητών.

Ένα άλλο σημαντικό εργαλείο συγγραφής είναι το Lectora, το οποίο προσφέρει προηγμένες δυνατότητες προσαρμογής και διαδραστικότητας. Είναι ιδανικό για τη δημιουργία μαθημάτων που απαιτούν πολύπλοκες αλληλεπιδράσεις και εξατομικευμένη μάθηση. Το H5P είναι ένα εργαλείο ανοικτού κώδικα που επιτρέπει στους χρήστες να δημιουργούν και να μοιράζονται διαδραστικό περιεχόμενο όπως κουίζ, βίντεο και παρουσιάσεις. Αυτή η προσέγγιση προάγει τη συνεργασία και την καινοτομία στην εκπαιδευτική κοινότητα, ενισχύοντας τη συνολική εμπειρία μάθησης.

Όλα αυτά τα εργαλεία συγγραφής επιτρέπουν την ενσωμάτωση της ψηφιακής αφήγησης στην εκπαίδευση, διευκολύνοντας τη δημιουργία διαδραστικού, ελκυστικού

και οπτικά συναρπαστικού μαθησιακού περιεχομένου. Η ψηφιακή αφήγηση (digital storytelling) κρύβει εκπληκτικές δυνατότητες στον τομέα της εκπαίδευσης, καθώς προσφέρει έναν δημιουργικό τρόπο στους μαθητές να επιδείξουν την κατανόηση των θεμάτων τους, να αναπτύξουν τις πολυμεσικές τους δεξιότητες και να ενισχύσουν την κριτική τους σκέψη. Μέσω της ψηφιακής αφήγησης, οι μαθητές μπορούν να αναπτύξουν μια αίσθηση προσωπικής ταυτότητας, να εξερευνήσουν τη θέση τους στον κόσμο και να μοιραστούν τις ιστορίες τους σε ένα ευρύτερο στάδιο, γεγονός που μπορεί επίσης να ενισχύσει την εν συναίσθηση και την κατανόηση μεταξύ των συμμαθητών τους (Robin, 2008).

Κατά την επιλογή ενός εργαλείου συγγραφής, τα χαρακτηριστικά, το επίπεδο δεξιοτήτων, το κόστος και η συμβατότητα είναι σημαντικοί παράγοντες που πρέπει να ληφθούν υπόψη. Η σωστή επιλογή εργαλείου μπορεί να κάνει τη διαφορά στην ποιότητα και την αποτελεσματικότητα του εκπαιδευτικού υλικού. Εργαλεία όπως το Camtasia και το iSpring Suite προσφέρουν επίσης δυνατότητες εγγραφής βίντεο και screencasting, επιτρέποντας στους εκπαιδευτικούς να δημιουργούν επεξηγηματικά βίντεο και να καταγράφουν τις διαλέξεις τους. Αυτό ενισχύει την εμπειρία μάθησης, καθιστώντας την πιο ευέλικτη και προσβάσιμη για τους μαθητές που προτιμούν να μαθαίνουν με τον δικό τους ρυθμό.

Οι εκπαιδευτικοί και οι σχεδιαστές διδασκαλίας πρέπει να εξετάσουν τις ανάγκες και τις προτιμήσεις των μαθητών τους όταν επιλέγουν ένα εργαλείο συγγραφής. Επίσης, η εκπαίδευση των εκπαιδευτικών στη χρήση αυτών των εργαλείων είναι ζωτικής σημασίας για την πλήρη αξιοποίησή τους. Η συνεχής υποστήριξη και η επαγγελματική ανάπτυξη μπορούν να βοηθήσουν τους εκπαιδευτικούς να αναπτύξουν τις απαραίτητες δεξιότητες για να δημιουργούν ποιοτικό και διαδραστικό εκπαιδευτικό περιεχόμενο. Με την κατάλληλη υποστήριξη, τα εργαλεία συγγραφής μπορούν να μεταμορφώσουν την εκπαιδευτική εμπειρία και να προσφέρουν στους μαθητές μια πιο πλούσια και ολοκληρωμένη μάθηση.

Οι τεχνολογικές εξελίξεις συνεχίζουν να επηρεάζουν τον τομέα της εκπαίδευσης, καθιστώντας τη χρήση εργαλείων συγγραφής και την ενσωμάτωση της ψηφιακής αφήγησης όλο και πιο σημαντική. Οι νέες τεχνολογίες προσφέρουν αμέτρητες ευκαιρίες για την ανάπτυξη καινοτόμων προσεγγίσεων στη μάθηση, ενισχύοντας την εμπλοκή των μαθητών και διευκολύνοντας τη δια βίου μάθηση.

2.4 Εκπαίδευση Ενηλίκων για την Αντιμετώπιση Διαφόρων Κοινωνικών Ζητημάτων

Η βιβλιογραφία αναδεικνύει τα πολύπλευρα οφέλη της εκπαίδευσης ενηλίκων, τονίζοντας τη διπλή δυνατότητά της να αποφέρει τόσο προσωπικά όσο και συλλογικά πλεονεκτήματα. Οι Schuller και Watson (2009) υποστηρίζουν ότι η εκπαίδευση ενηλίκων εκτείνεται πέρα από την ατομική ανάπτυξη, καταλύοντας ευρύτερες οικονομικές και κοινωνικές βελτιώσεις. Τα οφέλη αυτά αποδίδονται κυρίως στην αναβάθμιση των δεξιοτήτων, την επανεκπαίδευση και την επαναπροσέγγιση των

ενηλίκων σε εκπαιδευτικές επιδιώξεις, οι οποίες ενισχύουν συλλογικά τις ικανότητες του εργατικού δυναμικού και την προσαρμοστικότητα σε ένα ταχέως μεταβαλλόμενο οικονομικό τοπίο. Η προοπτική αυτή είναι θεμελιώδης για την κατανόηση των ευρύτερων επιπτώσεων της δια βίου μάθησης, υποδηλώνοντας ότι οι επενδύσεις στην εκπαίδευση ενηλίκων δεν είναι απλώς προσωπικές, αλλά είναι επίσης ζωτικής σημασίας για την κοινωνική πρόοδο.

Υποστηρίζοντας περαιτέρω αυτή την άποψη, οι Merriam και Bierema (2013), μαζί με τον Boshier (2005), υποστηρίζουν ότι η ενθάρρυνση των ενηλίκων να επιστρέψουν στην εκπαίδευση και να αποκτήσουν ακαδημαϊκά προσόντα στηρίζεται στην αναγνώριση αυτών των ευρύτερων κοινωνικών οφελών. Υποστηρίζουν πολιτικές και πρακτικές που διευκολύνουν την εκπαίδευση ενηλίκων ως μέσο για την πλήρη αξιοποίηση του δυναμικού του ανθρώπινου δυναμικού. Η προσέγγιση αυτή δεν αποσκοπεί μόνο στο να εξοπλίσει τα άτομα με τις απαραίτητες δεξιότητες και γνώσεις, αλλά και να τα προετοιμάσει ώστε να συμβάλουν αποτελεσματικά στην ανάπτυξη της κοινότητας και την οικονομική βιωσιμότητα.

Ο Boeren (2016) προσθέτει μια άλλη διάσταση εξετάζοντας τα εσωτερικά και εξωτερικά κίνητρα που ωθούν τους ενήλικες να συμμετάσχουν στη δια βίου μάθηση. Η έρευνά του δείχνει ότι ενώ ο προσωπικός εμπλουτισμός και η επαγγελματική ανέλιξη αποτελούν σημαντικά κίνητρα, υπάρχουν επίσης σημαντικά εξωτερικά κίνητρα, όπως οι απαιτήσεις της απασχόλησης και οι κοινωνικές προσδοκίες. Οι παράγοντες αυτοί διαδραματίζουν καθοριστικό ρόλο στη διαμόρφωση του τοπίου της εκπαίδευσης ενηλίκων, επηρεάζοντας τόσο τη ζήτηση όσο και την παροχή εκπαίδευσης ενηλίκων. Έτσι, η κατανόηση αυτών των κινήτρων είναι απαραίτητη για τον σχεδιασμό αποτελεσματικών εκπαιδευτικών προγραμμάτων και πολιτικών που ευθυγραμμίζονται με τις ανάγκες των ενηλίκων και τις προσδοκίες της κοινωνίας.

Στην εποχή μας, η ψηφιακή τεχνολογία έχει ανοίξει νέους ορίζοντες στην εκπαίδευση ενηλίκων, παρέχοντας ευκαιρίες για μάθηση από απόσταση και πρόσβαση σε μια ποικιλία πόρων μέσω του διαδικτύου. Οι ψηφιακές πλατφόρμες και τα εργαλεία e-learning διευκολύνουν την πρόσβαση στην εκπαίδευση για άτομα που αντιμετωπίζουν φυσικά ή γεωγραφικά εμπόδια. Επιπλέον, οι εκπαιδευτικές τεχνολογίες επιτρέπουν την προσαρμογή των προγραμμάτων στις συγκεκριμένες ανάγκες των ενηλίκων εκπαιδευομένων, βελτιώνοντας έτσι την αποδοτικότητα και την αποτελεσματικότητα της εκπαίδευσης (Kaur, 2022).

Η εκπαίδευση ενηλίκων για την αντιμετώπιση κοινωνικών ζητημάτων δεν περιορίζεται μόνο στην απόκτηση επαγγελματικών δεξιοτήτων. Περιλαμβάνει επίσης την καλλιέργεια της κριτικής σκέψης και της κοινωνικής συνείδησης, δίνοντας στους ενήλικες τα εργαλεία για να συμμετέχουν ενεργά στη δημοκρατική διαδικασία και να συμβάλλουν στην κοινωνική αλλαγή. Η εκπαίδευση ενηλίκων μπορεί να ενισχύσει την πολιτική συμμετοχή, προωθώντας την κατανόηση των κοινωνικών ζητημάτων και ενθαρρύνοντας τους πολίτες να αναλάβουν δράση για τη βελτίωση της κοινωνίας τους.

Τέλος, η εκπαίδευση ενηλίκων προάγει την ιδέα της δια βίου μάθησης, η οποία είναι κρίσιμη σε έναν κόσμο που αλλάζει συνεχώς. Με την ενσωμάτωση της δια βίου μάθησης στην κουλτούρα μας, διασφαλίζουμε ότι οι ενήλικες είναι πάντα προετοιμασμένοι να προσαρμοστούν σε νέες προκλήσεις και να εκμεταλλευτούν νέες ευκαιρίες. Αυτή η προσαρμοστικότητα είναι απαραίτητη για την προσωπική και επαγγελματική επιτυχία, καθώς και για την ανάπτυξη βιώσιμων και ανθεκτικών κοινοτήτων (Schunk, 1990).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3^ο: ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΙΣΤΟΤΟΠΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΕΝΗΛΙΚΩΝ ΜΕ ΧΡΗΣΗ ΤΗΣ ΨΗΦΙΑΚΗΣ ΑΦΗΓΗΣΗΣ

3.1 Τεχνολογίες ανάπτυξης

Για τον σκοπό της έρευνας χρησιμοποιήθηκε το λογισμικό WordPress, το οποίο αποτελεί ένα δωρεάν εργαλείο δημιουργία ιστοτόπων διαφόρων χρήσεων, επαγγελματικών και μη. Το WordPress αποτελεί ένα από τα δημοφιλέστερα συστήματα διαχείρισης περιεχομένου (Content Management Systems, CMS), το οποίο παρέχει στον χρήστη τη δυνατότητα να δημιουργήσει μία ιστοσελίδα με εύκολο και ευέλικτο τρόπο. Απευθύνεται σε επαγγελματίες και μη και δίνει την ευκαιρία του ανοιχτού κώδικα, συνεπώς οποιοσδήποτε μπορεί να κάνει οποιαδήποτε χρήση ή τροποποίηση.

Για τις ανάγκες του ιστοτόπου “Parenting” και μέσω του WordPress, εισήχθη το plugin δημιουργίας σελίδων (page builder), Elementor. Αποτελεί δημοφιλή επιλογή από τους χρήστες του WordPress για επαγγελματικές και μη λύσεις. Πρόκειται για ένα πρόσθετο το οποίο δίνει την δυνατότητα δημιουργίας σελίδων με την εύχρηστη μέθοδο drag and drop, χωρίς να χρειάζεται η δημιουργία κώδικα από τον δημιουργό. Συγκεκριμένα, επιτρέπει στους χρήστες τον σχεδιασμό της ιστοσελίδας με ένα απλό σύστημα περιεχομένου, όπως εικόνες, βίντεο, εικονίδια και κουμπιά. Προσφέρει ποικιλία έτοιμων templates, τα οποία μπορεί να αξιοποιήσει ο κάθε δημιουργός εφόσον το επιθυμεί, ή και να τα τροποποιήσει με βάση τις ανάγκες του. Τέλος, στα πλεονεκτήματά του συγκαταλέγεται η προβολή των αλλαγών που πραγματοποιεί ο δημιουργός, σε πραγματικό χρόνο καθώς και η εύχρηστη λειτουργία των ιστοσελίδων σε σταθερό υπολογιστή αλλά και τάμπλετ ή κινητό. Παρέχεται στους χρήστες σε δύο εκδόσεις, η ElementorFree και ElementorPro.

Για τον ιστοτόπο που δημιουργήθηκε επιλέχθηκε η Free έκδοση, η οποία και περιλαμβάνει τα βασικά εργαλεία που απαιτήθηκαν. Επιλέγοντας οι χρήστες την Pro έκδοση, η οποία είναι επί πληρωμή, αποκτούν πρόσβαση σε περισσότερα εργαλεία, δυνατότητες και πρότυπα.

Ως τύπος σχεδιασμού του ιστοτόπου ορίστηκε η δημιουργία σελίδων με την μορφή One Page, δηλαδή η συνεχής κύλιση προς τα κάτω, με όλο το περιεχόμενο να εκτίνεται σε μία σελίδα. Με αυτό τον τρόπο ο κάθε χρήστης αντί να περιηγείται σε διαφορετικές

σελίδες για να συλλέξει ή αναζητεί τις πληροφορίες που επιθυμεί, απλώς ακολουθεί την κύλιση προς τα κάτω (scroll), κάνοντας παύση όπου τον ενδιαφέρει. Αυτό σαν στόχο θέτει την ευκολία της διεπαφής του χρήστη με την πλατφόρμα αλλά και την πλοήγηση και κατανόηση του περιεχομένου. Επιπλέον, σελίδες σχεδιασμένες κατ' αυτόν τον τρόπο είναι πιο εύχρηστες στην περιήγηση των χρηστών μέσω κινητού ή τάμπλετ. Ένα από τα βασικά πλεονεκτήματα των One Page ιστοτόπων είναι η απλότητα της παρουσίαση των περιεχομένων και η εστίαση στην ιστορία που στοχεύει να διηγηθεί. Αυτό καθιστά τέτοιου τύπου σελίδες ιδανικές για την αφήγηση ιστοριών ή την παρουσίαση – προώθηση ενός και μόνο συγκεκριμένου προϊόντων, αποφεύγοντας την διάσπαση της προσοχής του χρήστη.

3.2 Περιγραφή ιστοτόπου “Parenting”

Για τη παρούσα εργασία δημιουργήθηκε ένας ιστότοπος με σκοπό την ενημέρωση αλλά και εκπαίδευση των γονέων. Συγκεκριμένα, το «Parenting» είναι ένας δικτυακός ιστότοπος (url: <http://83.212.77.94/parenting/>) σχεδιασμένος ως ένας φιλικός, εκπαιδευτικός χώρος όπου οι γονείς μπορούν να έχουν πρόσβαση σε μια πληθώρα πηγών σχετικά με την ανατροφή των παιδιών, τη συναισθηματική κατανόηση και τις αναπτυξιακές στρατηγικές. Στην εισαγωγή του ιστότοπου τονίζεται η αποστολή του να συνδυάσει την αφήγηση ιστοριών με πρακτικές συμβουλές, δημιουργώντας μια ευχάριστη εμπειρία μάθησης για τους γονείς. Η προσέγγιση αυτή αποσκοπεί στην προώθηση μιας βαθύτερης κατανόησης των συναισθημάτων των παιδιών και στην προσφορά υποστήριξης για τις κοινωνικές και συναισθηματικές προκλήσεις που αντιμετωπίζουν μαζί γονείς και παιδιά.

Εν συνεχεία, ο ιστότοπος χρησιμοποιεί ελκυστικές αφηγήσεις για να απεικονίσει κοινά σενάρια γονικής μέριμνας και παρέχει πληροφορίες για τον αποτελεσματικό χειρισμό διαφόρων καταστάσεων. Για παράδειγμα, η ιστορία για το πάρτι γενεθλίων χωρίς δώρα προσφέρει μια διαφοροποιημένη ματιά στις προσδοκίες των παιδιών σε σχέση με τις γονικές προθέσεις, τονίζοντας τη σημασία της εν συναίσθησης και της κατανόησης από την πλευρά του παιδιού. Τέτοιες ιστορίες όχι μόνο παρέχουν πρακτικές συμβουλές αλλά και ενθαρρύνουν τους γονείς να σκεφτούν κριτικά σχετικά με τις προσεγγίσεις τους στη γονική μέριμνα.

Τα διαδραστικά στοιχεία, όπως οι επιλογές βάσει σεναρίων, επιτρέπουν στους γονείς να εξερευνήσουν διαφορετικά αποτελέσματα με βάση τις αποφάσεις τους. Αυτή η διαδραστική μέθοδος αφήγησης συμβάλλει στη βαθύτερη εμπλοκή των χρηστών, καθιστώντας τα μαθήματα πιο αξιοσημείωτα και εφαρμόσιμα σε καταστάσεις της πραγματικής ζωής. Επιπλέον, η συμπερίληψη άμεσων αποσπασμάτων και διδασκαλιών από ειδικούς όπως ο Mohsin Hamid και ο Αριστοτέλης εμπλουτίζει το περιεχόμενο, προσδίδοντας αξιοπιστία και βάθος στις συμβουλές που δίνονται.

Ο ιστότοπος επικεντρώνεται στην απλότητα και την ευκολία χρήσης, με καθαρό σχεδιασμό που διευκολύνει την εύκολη πλοήγηση στις διάφορες ιστορίες και άρθρα. Αυτή η φιλική προς το χρήστη ρύθμιση είναι ζωτικής σημασίας για τους πολυάσχολους

γονείς που αναζητούν γρήγορες απαντήσεις και αποτελεσματικές λύσεις. Ο ιστότοπος προσαρμόζεται επίσης καλά σε διάφορες συσκευές, λαμβάνοντας υπόψη τη σύγχρονη ανάγκη για πρόσβαση φιλική προς τα κινητά.

Ενθαρρύνεται, επίσης, μέσω της χρήσης του ιστοτόπου, η αλληλεπίδραση της κοινότητας μέσω των τμημάτων σχολίων και της βαθμολογίας με αστέρια για κάθε άρθρο, επιτρέποντας στους χρήστες να εκφράσουν τις απόψεις και τις εμπειρίες τους σχετικά με το θέμα της εκπαίδευσης. Αυτή η λειτουργία είναι εξαιρετική για τη δημιουργία μιας κοινότητας, καθώς επιτρέπει στους γονείς να συζητούν θέματα και να προσφέρουν προσωπικές ιδέες, ενισχύοντας τη συνολική ευρηματικότητα της πλατφόρμας. Η πρόσκληση προς τους χρήστες να προτείνουν μελλοντικά θέματα μέσω μιας φόρμας υποβολής είναι ένας έξυπνος τρόπος για να διατηρείται το περιεχόμενο σχετικό και επικεντρωμένο στους χρήστες. Αυτός ο μηχανισμός ανατροφοδότησης μπορεί να βοηθήσει τους διαχειριστές του ιστότοπου να κατανοήσουν τα πιο πιεστικά θέματα για τους γονείς και να προσαρμόσουν το περιεχόμενο αναλόγως.

Συνολικά, ο δικτυακός τόπος «Parenting» χρησιμεύει ως ένα πολύτιμο εργαλείο για τους γονείς που αναζητούν εν συναισθητικές, διορατικές και πρακτικές συμβουλές γονέων. Το μείγμα της αφήγησης ιστοριών, των απόψεων ειδικών και των διαδραστικών στοιχείων δημιουργεί ένα υποστηρικτικό περιβάλλον που ενθαρρύνει τόσο τη μάθηση όσο και την προσωπική ανταλλαγή. Καθώς συνεχίζει να εξελίσσεται, η εστίαση στην επέκταση του περιεχομένου του ώστε να καλύπτει ένα ευρύτερο φάσμα θεμάτων και η ενσωμάτωση περισσότερων διαδραστικών χαρακτηριστικών είναι πιθανό να προσελκύσει και να διατηρήσει μια αφοσιωμένη βάση χρηστών που ενδιαφέρονται να βελτιώσουν τις γονεϊκές τους δεξιότητες.

Η χρήση της τεχνολογίας και της ψηφιακής αφήγησης στον ιστότοπο «Parenting» έχει τη δυνατότητα μελλοντικής ανάπτυξης η οποία δεν έγκειται μόνο σε παραδοσιακές ιστορίες, αλλά επεκτείνεται και σε πιο σύγχρονες μορφές αφήγησης. Η ενσωμάτωση βίντεο, podcasts και διαδραστικών γραφικών μπορεί να προσφέρει μια πιο ολοκληρωμένη και ελκυστική εμπειρία μάθησης. Οι χρήστες θα μπορούν να παρακολουθήσουν εκπαιδευτικά βίντεο, να ακούσουν συνεντεύξεις με ειδικούς και να αλληλοεπιδράσουν με περιεχόμενα ευρύ φάσματος που εμπλουτίζουν τις γνώσεις τους και τους παρέχουν πρακτικές συμβουλές με τρόπο που είναι εύκολα προσβάσιμος και κατανοητός.

Η ψηφιακή αφήγηση στον ιστότοπο «Parenting» είναι σχεδιασμένη ώστε να προσαρμόζεται στις ανάγκες των γονέων με διάφορες προτιμήσεις και μαθησιακά στυλ. Από τη χρήση γραπτού λόγου και εικόνων μέχρι την ενσωμάτωση ακουστικών και οπτικοακουστικών στοιχείων, η ποικιλία των μέσων διασφαλίζει ότι κάθε γονέας μπορεί να βρει τον τρόπο που τον εξυπηρετεί καλύτερα για να κατανοήσει και να εφαρμόσει τις γνώσεις. Αυτός ο πολυτροπικός σχεδιασμός είναι ιδιαίτερα σημαντικός σε μια εποχή όπου η προσοχή των χρηστών είναι κατακερματισμένη και η ανάγκη για προσβάσιμη και άμεσα εφαρμόσιμη πληροφόρηση είναι μεγαλύτερη από ποτέ.

Με την εξέλιξη της τεχνολογίας, ο ιστότοπος «Parenting» θα μπορούσε να επεκτείνει τις δυνατότητές του, ενσωματώνοντας τεχνητή νοημοσύνη και μηχανική μάθηση για να προσφέρει εξατομικευμένες συμβουλές και καθοδήγηση στους χρήστες. Τέτοιες καινοτομίες θα μπορούσαν να ενισχύσουν περαιτέρω την αποτελεσματικότητα του ιστότοπου, προσφέροντας στους γονείς προσωποποιημένες λύσεις βασισμένες στις μοναδικές ανάγκες και συνθήκες τους. Η χρήση δεδομένων και αναλύσεων θα μπορούσε επίσης να βελτιώσει την κατανόηση των αναγκών των χρηστών, επιτρέποντας στους διαχειριστές να βελτιστοποιούν συνεχώς το περιεχόμενο και τις υπηρεσίες που προσφέρουν.

Συμπερασματικά, ο ιστότοπος «Parenting» αποτελεί ένα πρότυπο για το πώς η ψηφιακή τεχνολογία και η αφήγηση μπορούν να συνδυαστούν για να προσφέρουν ουσιαστική υποστήριξη και εκπαίδευση στους γονείς. Με την υιοθέτηση μιας πολυδιάστατης προσέγγισης και τη συνεχή βελτίωση των λειτουργιών του, ο ιστότοπος έχει τη δυνατότητα να γίνει ένα αναπόσπαστο εργαλείο για τους γονείς που επιθυμούν να παρέχουν την καλύτερη δυνατή φροντίδα και υποστήριξη στα παιδιά τους.

3.3 Εκπαίδευση ενηλίκων μέσω “Parenting”

Η ιστοσελίδα “Parenting”, απευθύνεται σε ενήλικες και συγκεκριμένα γονείς, θέτοντας λεπτά κοινωνικο- συμπεριφορικά ζητήματα που σχετίζονται με τα παιδιά. Ζητήματα τέτοιου είδους, δε θα μπορούσαν παρά να παρουσιαστούν σε μορφή ιστορίας και παραδειγμάτων. Οι πληροφορίες που παρουσιάζονται στην ιστοσελίδα, έχουν αντληθεί από βιβλία, άρθρα και ιστοσελίδες ειδικών, οι οποίοι ασχολούνται ενεργά με ζητήματα γύρω από τα παιδιά.

Οι σελίδες που δημιουργήθηκαν είναι τέσσερις:

- Αρχική σελίδα
- Ενσυναίσθηση
- Διαχείριση θυμού
- Κοινωνικό άγχος

Αρχική   Εν..συναίσθηση   Διαχείριση θυμού   Κοινωνικό άγχος

Πρώτη σελίδα είναι η **Αρχική**, στην οποία ο χρήστης ενημερώνεται για τον σκοπό και το περιεχόμενο του ιστοτόπου. Σε αυτή τη σελίδα ο χρήστης ακολουθεί την κύλιση προς τα κάτω χωρίς να συναντήσει κάποιο κουμπί, βίντεο ή κάποιο άλλο περιεχόμενο το οποίο να του επιτρέπει να διακόψει προκειμένου να κάνει κάποια επιλογή.

Εικόνα 1^η: Αρχική σελίδα ιστοτόπου

Επόμενη σελίδα και πρώτη με εκπαιδευτικό περιεχόμενο συναντάμε την **Εν..συναίσθηση**. Σε αυτή την σελίδα με την κύλιση παρατηρείται μία κίνηση των εικόνων η οποία αποσκοπεί μόνο στην κίνηση του ενδιαφέροντος του εκπαιδευόμενου με έναν διαδραστικό και ευχάριστο τρόπο. Σε αυτή την σελίδα επίσης, υπάρχουν σημεία στο κείμενο τα οποία ακουμπώντας τον κέρσορα αλλάζουν χρώμα. Αυτό σαν στόχο έχει την τόνιση ενός συγκεκριμένου μηνύματος που χρειάζεται να περάσει στον χρήστη, θυμίζοντας ένα σημαντικό μέρος κειμένου το οποίο σε ένα παραδοσιακό κείμενο, σε

χαρτί θα υπογραμμίζοταν. Επιπλέον, ο χρήστης κάνοντας κλικ πάνω οδηγείται σε έναν ιστότοπο σχετικό με το κείμενο και συγκεκριμένα στον σύνδεσμο [Βιβλίο, Η τέχνη του να μιλάμε με τα παιδιά μας, Rebecca Rolland - Dioptra.gr](#), από τον οποίο έχει εμπνευστεί και η σελίδα. Στο τέλος αυτής της σελίδας του ιστοτόπου ο χρήστης συναντά ένα βίντεο, με ένα ξεκάθαρο εικονίδιο play στο κέντρο, το οποίο αν το ακολουθήσει τον οδηγεί σε ένα έτοιμο βίντεο του YouTube, [The Importance of Empathy - YouTube](#), το οποίο μπορεί να δώσει ακόμη περισσότερες πληροφορίες για την Ενσυναίσθηση. Στόχος αυτής της προσθήκης είναι να δοθούν όσο το δυνατόν διαφορετικοί αλλά πάντα διαδραστικοί, τρόποι διαμοιρασμού των πληροφοριών γίνεται, βοηθώντας έτσι τον εκπαιδευόμενο να διαλέξει τον κατάλληλο για αυτόν τρόπο απόκτησης της γνώσης.

PARENTING

Εν..συναίσθηση

Η ανουκλιότητα έχει σχέση με το να βρίσκεσαι κερμάτια των άλλων στον καρπό σου.
- Mubashir Hamid

Όταν η Σόφι ήταν περίπου τεσσάρων χρονών, την πήγα στο πάρτι γενεθλίων ενός άλλου τετράχρονου, της Λάιλα. Δύο εβδομάδες αργότερα, η μητέρα της Λάιλα είχε στείλει τις προσκλήσεις, που έγραφαν: <<Παρακαλούμε, όχι δώρα – Σοβαρολογούμε. >>

**No gifts,
please!**

Υπάρχουν βάζοι λόγοι για μια πολιτική «όχι δώρα»: τα παιδιά έχουν ήδη αρκετά παιχνίδια ή τσως πρέπει να εστιάζουμε στους ανθρώπους, όχι στα δώρα. Δεν χρειάζεται κάθε πάρτι δώρα.

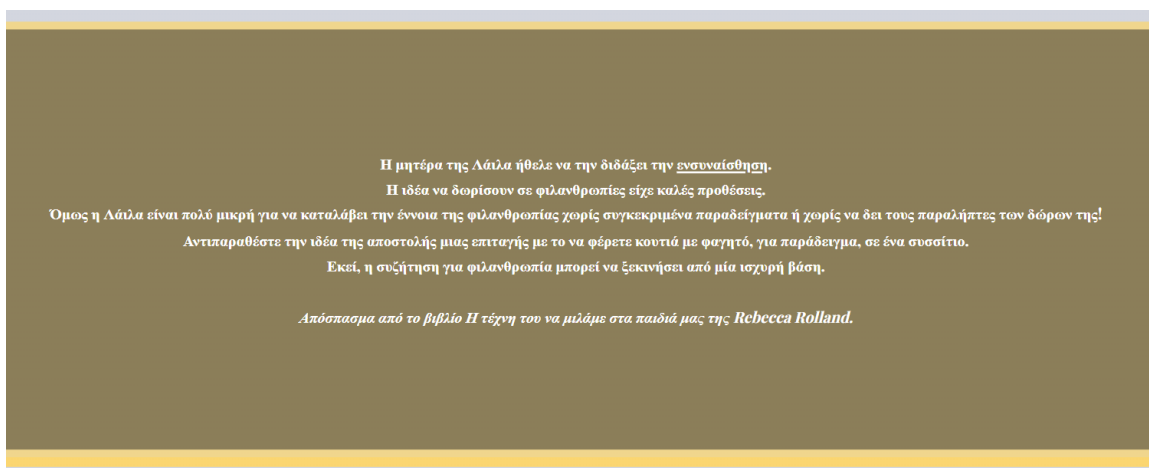
Εικόνα 2^η: Σελίδα ιστοτόπου Εν..συναίσθηση

Πώς προωθούμε λοιπόν την ενσυναίσθηση στα παιδιά:

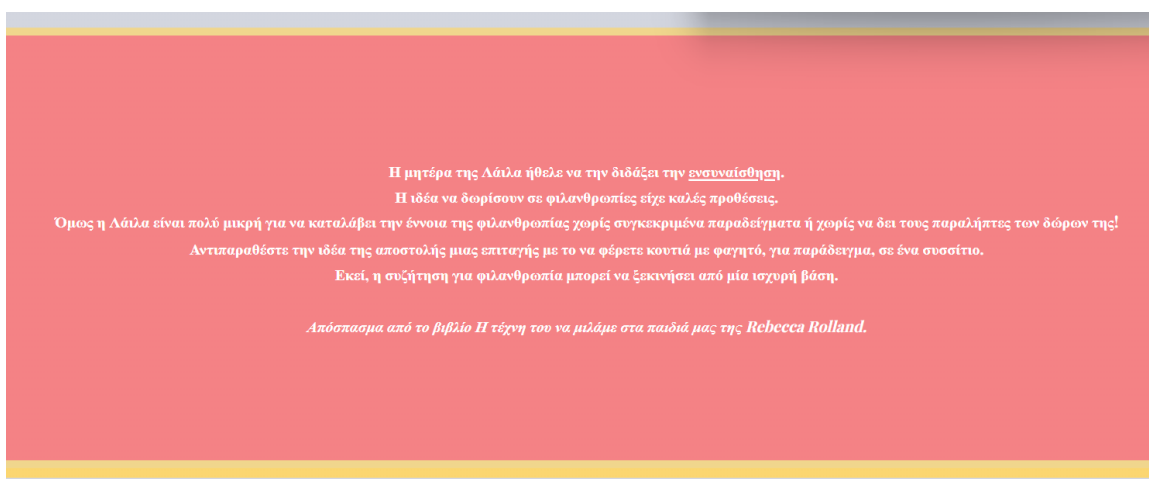
<p>Εξηγήσεις</p>		<p>Κάτι που μοιάζει αυτόνομο για έναν ενήλικα, χρειάζεται ανάδραση και επεξήγηση για ένα παιδί. Φράσεις όπως: "πρέπει να καταλάβεις" δεν λειτουργούν, γιατί το παιδί, ακόμα και να θέλει, δεν έχει τον τρόπο να το κάνει.</p>
<p>Ο γονιός ως παράδειγμα</p>		<p>Η ίδια η συμπεριφορά μας προς τους άλλους (όχι μόνο προς το παιδί) θα αποτελέσει την μεγαλύτερη έμπνευση και το ισχυρότερο κίνητρο για την ανάπτυξη ενσυναίσθησης στα παιδιά μας.</p>
<p>Συζητήσεις & οπτικά παραδείγματα</p>		<p>Δείτε μία ταινία ή διαβάστε μία ιστορία μαζί. Παράλληλα προσπαθήστε να αναγνωρίσετε τα συναισθήματα και τις ανάγκες των ηρώων ("τι φαντάζεσαι πως νοιώθει τώρα"). Τονίστε τις συμπεριφορές των ηρώων που δείχνουν ενσυναίσθηση, και εξήγηστε γιατί αυτές βοήθησαν στην θετική εξέλιξη της ιστορίας.</p>
<p>Παιχνίδια & δραστηριότητες</p>		<p>Παίξτε παιχνίδια που σχετίζονται με την αναγνώριση συναισθημάτων. Δημιουργήστε δίσκους σου "δραστηριότητες". Για παράδειγμα παραμοίσατε μαζί τα διαφορετικά συναισθήματα, ή δημιουργήστε διάφορους και διαφορετικούς χαρακτήρες με ζήαριστές προσωπικότητες και ανάγκες.</p>
<p>Σχέσεις με άλλους</p>		<p>Ενθαρρύνετε το να επικοινωνεί το παιδί με άλλους (ενήλικες ή παιδιά) και το να αποκτήσει φίλους. Εάν πήγατε οι δύο σας στην παιδευή χαρά προτρέψτε το παιδί να γνωρίσει εκεί νέους φίλους.</p>

Εικόνα 3^η: Συνέχεια σελίδας ιστοτόπου Εν..συναίσθηση

Εικόνα 4^η: Το πλαίσιο του κειμένου πριν το άγγιγμα του κέρσορα

Εικόνα 5^η: Το πλαίσιο του κειμένου μετά το άγγιγμα του κέρσορα

Εικόνα 6^η: Το βίντεο της σελίδας Εν..συναίσθηση

Επόμενη σελίδα του ιστοτόπου είναι η **Διαχείριση θυμού**. Αυτή η σελίδα είναι δομημένη με τον ίδιο τρόπο, γραμματοσειρά και χρώματα και ακολουθείται η one page μέθοδος που είχε σχεδιαστεί και στην προηγούμενη. Σε αυτή την περίπτωση ο εκπαιδευόμενος αναλαμβάνει ενεργό ρόλο και συμμετέχει στην λήψη αποφάσεων οι οποίες θα επηρεάσουν το αποτέλεσμα της ιστορίας. Η σελίδα ξεκινά με την διήγηση, η οποία θέτει τον εκπαιδευόμενο στον ρόλο του πρωταγωνιστή και εν συνεχεία καθορίζει ο ίδιος το αποτέλεσμα. Διαθέτει πάντα την δυνατότητα να επιστρέψει και να κάνει κάποια άλλη επιλογή, καθώς στόχος είναι να μελετηθούν όλες οι περιπτώσεις. Στο τέλος, κι αφού έχει περιηγηθεί ο εκπαιδευόμενος στις επιλογές και τα αποτελέσματά τους αντίστοιχα, ακολουθούν τα συμπεράσματα και ένα συνοπτικό σχετικό βίντεο, το οποίο προβάλεται μέσω YouTube, πατώντας επάνω του.

Εικόνα 8^η: Η αρχή της σελίδας Διαχείριση θυμού

Εικόνα 9^η: Στιγμιότυπο από την σελίδα Διαχείριση θυμού

Ο Γιώργος ένιωσε έντονο θυμό όταν άκουσε τον πατέρα του να του λέει όχι, στο παιχνίδι που ζήτησε από το κατάστημα και τότε ξέσπασε φωνάζοντας και κλαίγοντας.

Πως θα το αντιμετώπιζες εσύ σαν γονιός;

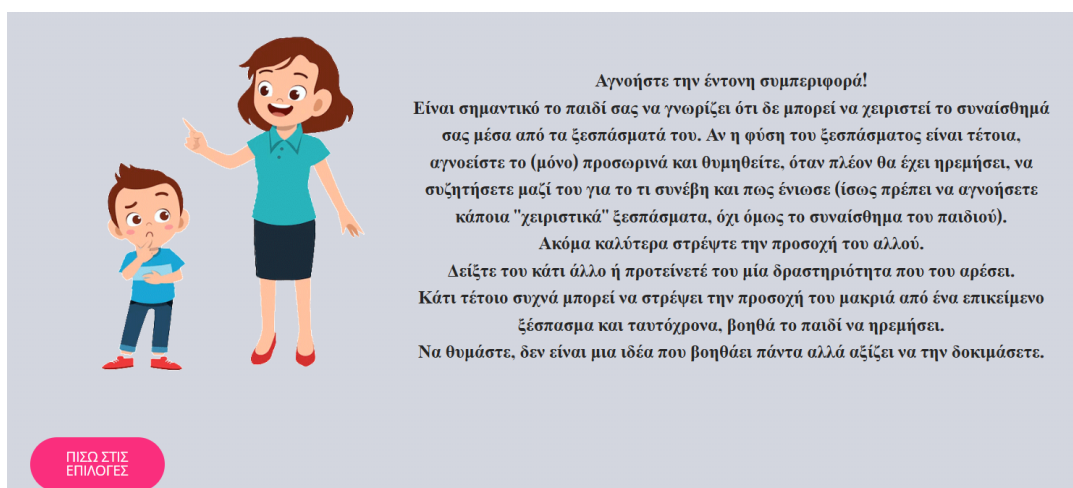
ΣΥΝΕΧΙΣΕ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΙΛΟΓΗ ΠΟΥ ΚΡΙΝΕΙΣ ΣΩΣΤΗ

ΑΓΝΟΗΣΗ **ΣΥΖΗΤΗΣΗ**

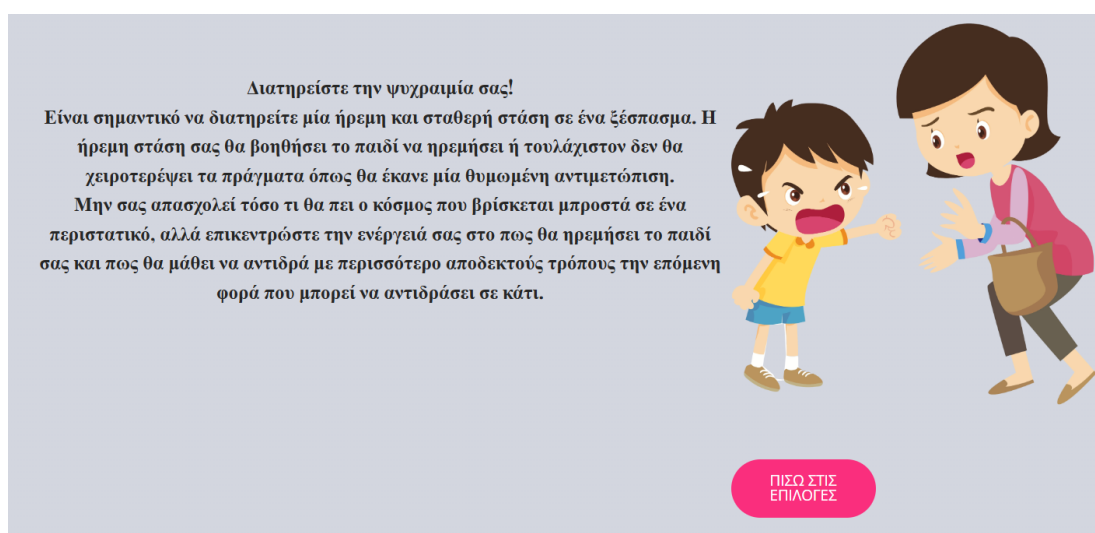
Ο πατέρας του τότε τον τράβηξε έξω κακην κακώς χωρίς να του πει κουβέντα και τον έβαλε στο αυτοκίνητο, ενώ ο Γιώργος συνέχισε να αντιδρά χτυπώντας τα χέρια και τα πόδια του.

Ο πατέρας του τότε προσπάθησε να τον ηρεμήσει μιλώντας του ήρεμα, ενώ ο Γιώργος συνέχισε να αντιδρά πέφτοντας στο πάτωμα.

Εικόνα 10^η: Στιγμιότυπο από τις επιλογές του εκπαιδευόμενου

Εικόνα 11^η: Αποτέλεσμα από επιλογή ΑΓΝΟΗΣΗ

Εικόνα 12^η: Αποτέλεσμα από επιλογή ΣΥΖΗΤΗΣΗ

Συμπεράσματα

Δεν υπάρχει σωστό και λάθος στην διαχείριση του θυμού. Κάθε διαχείριση μπορεί να λειτουργήσει διαφορετικά σε κάθε παιδί αλλά και σε κάθε περίπτωση.

Βοηθήστε το παιδί σας να αναπτύξει συναισθηματική νοημοσύνη.

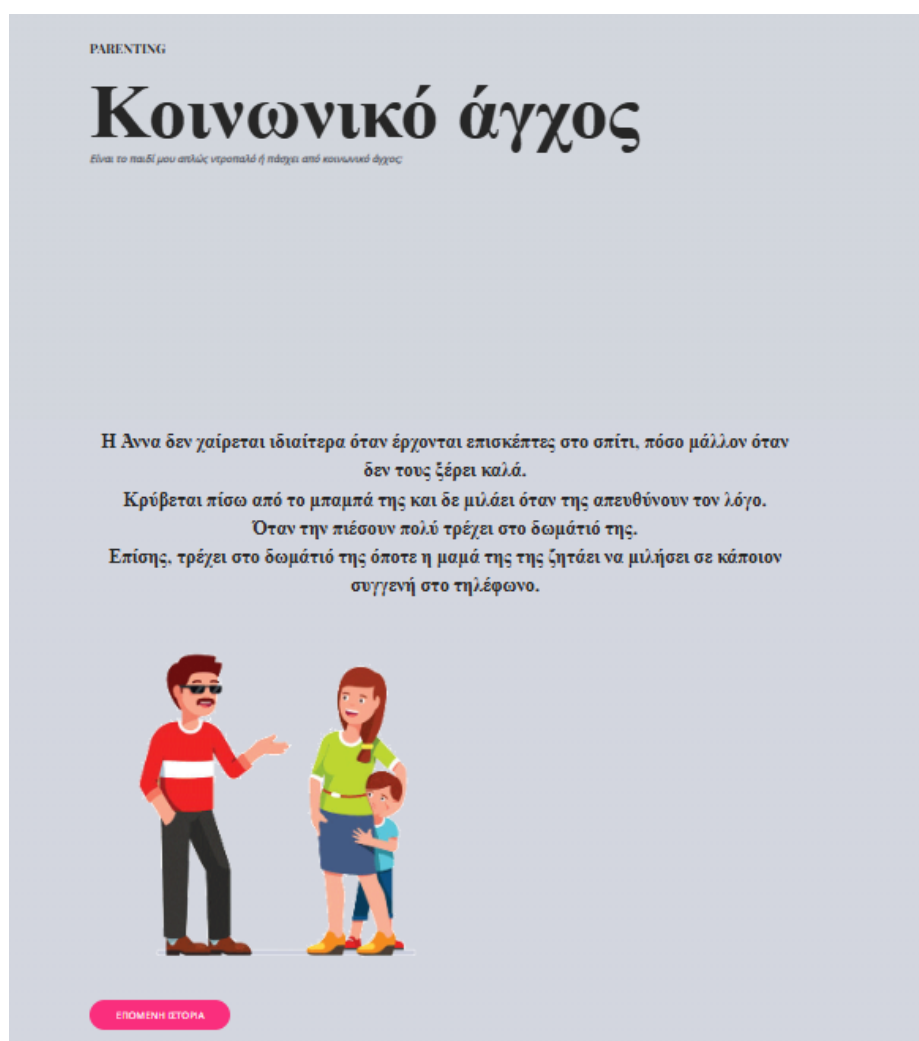
Τα παιδιά που αισθάνονται άνετα με τα συναισθήματά τους, χειρίζονται τον θυμό τους πιο εποικοδομητικά.

Λιδοάζτε το παιδί σας να μη φοβάται τα συναισθήματά τους και ενθαρρύνετε τα να τα εκφράζουν.

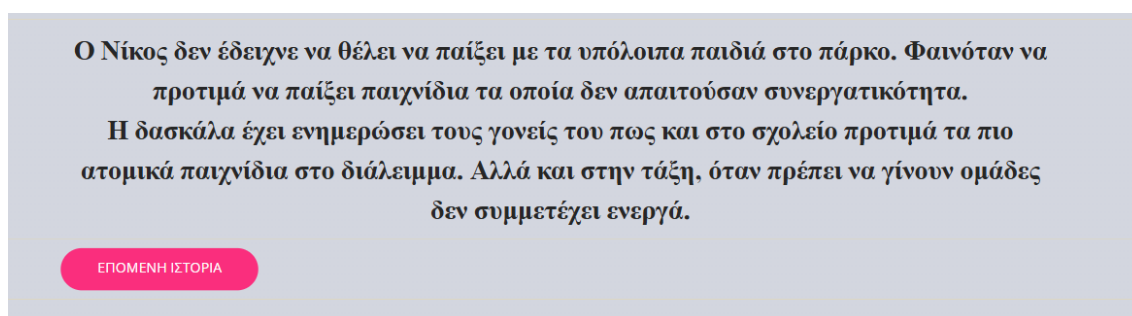

Εικόνα 13^η: Συμπεράσματα και βίντεο της σελίδας Διαχείριση θυμού

Τρίτη και τελευταία σελίδα του ιστοτόπου Parenting, αποτελεί η σελίδα **Κοινωνικό άγχος**. Παρομοίως, σε αυτή την περίπτωση ο εκπαιδευόμενος κινείται προς τα κάτω (scroll) και του παρουσιάζονται τρεις διαφορετικές διηγήσεις ιστοριών, με διαφορετικά πρόσωπα και διαφορετικά χαρακτηριστικά. Ο εκπαιδευόμενος μπορεί αφού διαβάσει την κάθε ιστορία να πατήσει το κουμπί “Επόμενη ιστορία”, και με αυτό τον τρόπο να μεταβεί αυτόματα στο επόμενο σενάριο. Στο τέλος, παραθέτονται γενικά αλλά σημαντικά στοιχεία που αφορούν το θέμα και η σελίδα κλείνει με ένα βίντεο οδηγιών για τον χειρισμό του κοινωνικού άγχους. Το βίντεο αυτό έχει δημιουργηθεί μέσω της πλατφόρμας Animaker και θέτει ένα άβαταρ σαν προταγωνιστή, ο οποίος δίνει οδηγίες για το σπίτι. Η επιλογή του άβαταρ έχει γίνει έτσι ώστε να δημιουργείται και μέσω του βίντεο η αίσθηση πως κάποιος αφηγείται ψηφιακά τους τρόπους με τους οποίους ο γονέας μπορεί να βοηθήσει το παιδί του με το κοινωνικό άγχος. Το άβαταρ όχι μόνο κινείται αντίστοιχα με τις πληροφορίες που δίνει, αλλά παίρνει και τις αντίστοιχες εκφράσεις, ζωντανεύοντας την αφήγηση.

Εικόνα 14^η: Εισαγωγή σελίδας “Κοινωνικό άγχος” και 1^η ιστορία

Εικόνα 15^η: 2^η ιστορία σελίδας “Κοινωνικό άγχος”

Η Ελένη είπε στους γονείς της πως δεν ήθελε ν συμμετάσχει στην γιορτή του σχολείου. Οι γονείς της επέμεναν πως πρέπει και πως θα περάσει ωραία στο θεατρικό. Της είπαν επίσης πως θα την καμαρώσουν να την δουν να λέει το ποίημα της. Εκείνο το πρωί είπε πως πονούσε η κοιλιά της και πως δε μπορούσε να πάει στην γιορτή του σχολείου. Όμως οι γονείς της της είπαν πως θα ξεχαστεί, θα της περάσει η κοιλιά και θα είναι φοβερή. Όταν ανέβηκε στη σκηνή έτρεμε σα το ψάρι, έχασε τα λόγια της και κατέβηκε κλαίγοντας από τη σκηνή.

Εικόνα 16^η: 3^η ιστορία της σελίδας “Κοινωνικό άγχος”

**Αναγνωρίζετε κάποιο από τα παραπάνω;
Κι αν ναι ένα ή αρκετά μαζί;**

Σημαντικό!

Εάν το παιδί ντρέπεται στις κοινωνικές του συναναστροφές, δεν σημαίνει πως «πάσχει» από κοινωνική φοβία. Η διαφορά έγκειται στο γεγονός ότι το παιδί που είναι απλώς ντροπαλό έχει ικανοποιητικές ή και μακροχρόνιες φιλίες και κοινωνικές συναναστροφές. Εν αντιθέσει το παιδί που βιώνει κοινωνική φοβία, δυσκολεύεται να συμμετάσχει σε καθημερινές δραστηριότητες (συζητήσεις στην τάξη, διασκεδαστικές εκδηλώσεις, πάρτι) ή ακόμα και να κάνει μόνιμες φιλίες.

Εικόνα 17^η: Συνέχεια ροής σελίδας “Κοινωνικό άγχος”

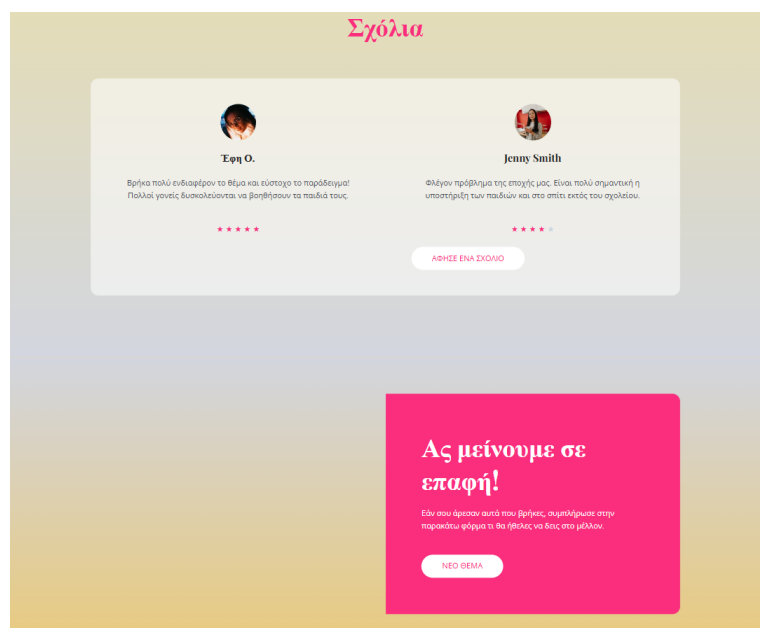
Εικόνα 18^η: Βίντεο για το κοινωνικό άγχος

Εικόνα 19^η: Τέλος σελίδας “Κοινωνικό άγχος”

Τέλος, σε όλες τις σελίδες του ιστοτόπου έχει σχεδιαστεί να υπάρχει η δυνατότητα σχολίου/κριτικής από τους χρήστες- εκπαιδευόμενους, σε θέμα που διηγήθηκαν. Παρέχεται όμως και η δυνατότητα να αφήσουν την πρότασή τους για ένα νέο θέμα που τους απασχολεί μέσω φάρμας επικοινωνίας πατώντας στο κουμπί Νέο Θέμα.

Εικόνα 20^η: Σχόλια και φόρμα επικοινωνίας σελίδων

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4^ο: ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ

4.1 Σκοπός της Έρευνας και Ερευνητικά Ερωτήματα

Στόχος της παρούσας έρευνας είναι να εξετάσει την αποτελεσματικότητα της ψηφιακής αφήγησης ως παιδαγωγικού εργαλείου για την ενίσχυση της μάθησης και της εκπαίδευσης, ιδίως στο πλαίσιο της εκπαίδευσης γονέων. Η μελέτη διερευνά τον αντίκτυπο των ψηφιακών αφηγήσεων στη μαθησιακή διαδικασία και τα κίνητρα και αξιολογεί πόσο καλά οι ψηφιακές πλατφόρμες, όπως ο ιστότοπος «Parenting», αντιμετωπίζουν και δυνητικά επιλύουν κοινά θέματα γονέων.

Η έρευνα αυτή επικεντρώνεται στην κατανόηση του πώς οι γονείς αλληλοεπιδρούν με ψηφιακά αφηγηματικά μέσα και πώς αυτές οι αφηγήσεις μπορούν να βελτιώσουν την ικανότητά τους να διαχειρίζονται καθημερινές προκλήσεις και να ενισχύσουν τις γονικές τους δεξιότητες. Στόχος είναι να αποκαλυφθούν οι συγκεκριμένες ανάγκες και προτιμήσεις των γονέων όσον αφορά τα ψηφιακά εργαλεία μάθησης και να αξιολογηθεί η προστιθέμενη αξία που προσφέρουν οι διαδραστικές και πολυμεσικές αφηγήσεις.

Η μεθοδολογία της έρευνας περιλαμβάνει τόσο ποσοτικές όσο και ποιοτικές προσεγγίσεις για τη συλλογή δεδομένων, επιτρέποντας μια ολοκληρωμένη ανάλυση των επιπτώσεων της ψηφιακής αφήγησης. Οι ποσοτικές αναλύσεις θα παρέχουν στατιστικά σημαντικά αποτελέσματα για την αποτελεσματικότητα και τη χρησιμότητα της ψηφιακής αφήγησης, ενώ οι ποιοτικές αναλύσεις θα εξετάσουν τις εμπειρίες και τις

απόψεις των γονέων σχετικά με τη χρήση αυτών των εργαλείων. Τα ερευνητικά ερωτήματα που θα αναλυθούν σε βάθος είναι τα ακόλουθα:

1. Το digital story telling αποτελεί μια αποτελεσματική τεχνική μάθησης/επιμόρφωσης;

Το πρώτο ερευνητικό ερώτημα επικεντρώνεται στη διερεύνηση της αποτελεσματικότητας της ψηφιακής αφήγησης ως μέθοδος μάθησης και επιμόρφωσης. Αναζητείται να διαπιστωθεί αν και πώς η ψηφιακή αφήγηση μπορεί να διευκολύνει την κατανόηση του εκπαιδευτικού υλικού, να ενισχύσει την αφομοίωση των γνώσεων και να συμβάλει στη βελτίωση των δεξιοτήτων των εκπαιδευομένων.

2. Το digital story telling ενισχύει το κίνητρο των εμπλεκομένων για μάθηση /επιμόρφωση;

Το δεύτερο ερευνητικό ερώτημα εστιάζει στην επίδραση της ψηφιακής αφήγησης στο κίνητρο των συμμετεχόντων για μάθηση και επιμόρφωση. Εξετάζεται αν η χρήση της ψηφιακής αφήγησης μπορεί να αυξήσει το ενδιαφέρον και την αφοσίωση των μαθητών, κάνοντάς τους πιο ενεργούς και εμπλεκόμενους στη μαθησιακή διαδικασία. Η έρευνα εξετάζει επίσης αν οι αφηγήσεις που περιλαμβάνουν συναισθηματικές και προσωπικές ιστορίες μπορούν να δημιουργήσουν έναν ισχυρότερο δεσμό μεταξύ των μαθητών και του εκπαιδευτικού περιεχομένου.

3. Θα μπορούσαν ιστοσελίδες, όπως το Parenting, να συνεισφέρουν στην αναζήτηση λύσεων σε ζητήματα που απασχολούν τους γονείς;

Το τρίτο ερευνητικό ερώτημα εξετάζει τη συμβολή ιστοσελίδων όπως το «Parenting» στην επίλυση προβλημάτων που απασχολούν τους γονείς. Ερευνάται αν αυτές οι ψηφιακές πλατφόρμες μπορούν να παρέχουν αξιόπιστες πληροφορίες και πρακτικές συμβουλές που να είναι χρήσιμες και εφαρμόσιμες στην καθημερινή ζωή των γονέων. Η αξιολόγηση περιλαμβάνει την ανάλυση της φιλικότητας προς το χρήστη, της πρόσβασης στην πληροφόρηση και της αντιλαμβανόμενης χρησιμότητας των περιεχομένων του ιστότοπου από τους γονείς.

Μέσω της διερεύνησης αυτών των ερωτημάτων, η έρευνα επιδιώκει να παράσχει σαφή και πρακτικά αποτελέσματα που μπορούν να βοηθήσουν στην ανάπτυξη και βελτίωση των ψηφιακών εκπαιδευτικών εργαλείων. Οι απαντήσεις σε αυτά τα ερωτήματα αναμένεται να προσφέρουν πολύτιμες πληροφορίες για την αποτελεσματικότητα της ψηφιακής αφήγησης και να καθοδηγήσουν μελλοντικές προσπάθειες για την υποστήριξη της εκπαίδευσης των γονέων μέσω καινοτόμων ψηφιακών μεθόδων.

4.2 Δείγμα της Έρευνας

Το δείγμα της έρευνας θα αποτελείται από μια διαφοροποιημένη ομάδα γονέων που χρησιμοποιούν ψηφιακές πλατφόρμες για να λαμβάνουν συμβουλές και καθοδήγηση

σχετικά με την ανατροφή των παιδιών τους. Η στρατολόγηση του δείγματος θα πραγματοποιηθεί μέσω διαδικτυακών φόρουμ γονέων, πλατφορμών κοινωνικής δικτύωσης και συνεργασιών με εκπαιδευτικά ιδρύματα που εξειδικεύονται στην εκπαίδευση στην οικογένεια και τη γονική μέριμνα. Η στρατηγική αυτή στοχεύει να εξασφαλίσει την ποικιλία και την αντιπροσωπευτικότητα του δείγματος.

Για να επιτευχθεί ένα ευρύ και ποικιλόμορφο δείγμα, θα χρησιμοποιηθούν διάφορες μέθοδοι προσέγγισης. Η προσέγγιση μέσω διαδικτυακών φόρουμ γονέων και κοινωνικών δικτύων θα επιτρέψει την προσέγγιση γονέων που ήδη χρησιμοποιούν ψηφιακά μέσα για να βρουν πληροφορίες και υποστήριξη. Επιπλέον, οι συνεργασίες με εκπαιδευτικά ιδρύματα θα βοηθήσουν στη στρατολόγηση γονέων που συμμετέχουν σε εκπαιδευτικά προγράμματα, διασφαλίζοντας ότι το δείγμα περιλαμβάνει γονείς με ποικίλες γονικές εμπειρίες και ανάγκες.

Το μέγεθος του δείγματος επιδιώκεται να είναι περίπου 65 συμμετέχοντες. Αυτός ο αριθμός είναι αρκετός για να παρέχει στατιστικά σημαντικά αποτελέσματα και να επιτρέπει την ανάλυση των δεδομένων με επαρκή ακρίβεια. Παράλληλα, εξασφαλίζεται ότι το δείγμα είναι διαχειρίσιμο, επιτρέποντας τη διεξαγωγή λεπτομερούς και ποιοτικής ανάλυσης. Ένα από τα κύρια κριτήρια για την επιλογή του δείγματος είναι η εξασφάλιση ενός μείγματος φύλων, ηλικιών, κοινωνικοοικονομικού υπόβαθρου και γονικών εμπειριών. Αυτό θα βοηθήσει στη δημιουργία μιας αντιπροσωπευτικής κατανόησης του αντίκτυπου της ψηφιακής αφήγησης στην εκπαίδευση των γονέων. Η διαφοροποίηση αυτή είναι σημαντική για να διασφαλιστεί ότι τα αποτελέσματα της έρευνας θα είναι γενικεύσιμα και θα μπορούν να εφαρμοστούν σε διάφορες ομάδες γονέων.

Συγκεκριμένα, η έρευνα θα περιλαμβάνει γονείς από διαφορετικές ηλικιακές ομάδες, ώστε να εξεταστούν οι διαφορές στην αντίληψη και την αποτελεσματικότητα της ψηφιακής αφήγησης μεταξύ νεότερων και μεγαλύτερων γονέων. Το δείγμα θα

περιλαμβάνει επίσης γονείς με διαφορετικά επίπεδα εμπειρίας στη χρήση ψηφιακών εργαλείων, από αρχάριους μέχρι προχωρημένους χρήστες. Αυτό θα επιτρέψει τη σύγκριση και την κατανόηση του πώς η εξοικείωση με την τεχνολογία επηρεάζει την αντίληψη και την αποτελεσματικότητα της ψηφιακής αφήγησης.

4.3 Ερευνητικό Εργαλείο

Τα πρωτεύοντα ερευνητικά μέσα θα είναι δομημένα ερωτηματολόγια, τα οποία έχουν σχεδιαστεί προσεκτικά για να μετρήσουν την αντιλαμβανόμενη αποτελεσματικότητα και την ενίσχυση των κινήτρων της ψηφιακής αφήγησης στην εκπαίδευση γονέων. Τα ερωτηματολόγια θα περιλαμβάνουν ποικιλία ερωτήσεων, τόσο κλειστού τύπου για τη συλλογή ποσοτικών δεδομένων όσο και ανοιχτού τύπου για τη συλλογή ποιοτικών δεδομένων. Αυτή η προσέγγιση θα επιτρέψει μια σφαιρική κατανόηση των εμπειριών και των αντιλήψεων των συμμετεχόντων.

Για την ανάλυση των αποτελεσμάτων θα χρησιμοποιηθεί το λογισμικό Jamovi, το οποίο προσφέρει ισχυρά εργαλεία στατιστικής ανάλυσης. Η χρήση του Jamovi θα

εξασφαλίσει ότι τα δεδομένα θα επεξεργαστούν με ακρίβεια, επιτρέποντας την εξαγωγή αξιόπιστων συμπερασμάτων. Οι στατιστικές μέθοδοι που θα εφαρμοστούν περιλαμβάνουν την περιγραφική στατιστική για την αρχική ανάλυση των δεδομένων και την ανάλυση συσχέτισης για την εξέταση των σχέσεων μεταξύ των μεταβλητών.

Κάθε ερώτημα του ερωτηματολογίου είναι δομημένο έτσι ώστε να καταγράφει μια ολοκληρωμένη άποψη της εμπειρίας και της αντίληψης του συμμετέχοντα. Οι ερωτήσεις έχουν διατυπωθεί με σαφήνεια και ακρίβεια για να εξασφαλίσουν την καλύτερη δυνατή κατανόηση από τους συμμετέχοντες και την ακριβή καταγραφή των απόψεών τους. Οι κλίμακες Likert θα χρησιμοποιηθούν ευρέως για να μετρήσουν τις αντιλήψεις και τις στάσεις των συμμετεχόντων απέναντι στην ψηφιακή αφήγηση.

Η δομημένη προσέγγιση που θα ακολουθηθεί στα ερωτηματολόγια βοηθά στον εντοπισμό συγκεκριμένων δυνατών σημείων και ευκαιριών βελτίωσης της ψηφιακής αφήγησης ως παιδαγωγικού εργαλείου. Μέσω της ανάλυσης των απαντήσεων, θα καταστεί δυνατό να αναγνωριστούν τα πλεονεκτήματα της ψηφιακής αφήγησης στην εκπαίδευση γονέων, όπως η ενίσχυση των κινήτρων και η βελτίωση της κατανόησης των εκπαιδευτικών υλικών. Επιπλέον, θα εντοπιστούν τυχόν αδυναμίες ή προκλήσεις που αντιμετωπίζουν οι γονείς στη χρήση των ψηφιακών εργαλείων, παρέχοντας πολύτιμες πληροφορίες για τη βελτίωση της εκπαιδευτικής προσέγγισης.

Με τη βοήθεια του λογισμικού Jamovi, θα είναι δυνατή η διεξαγωγή προηγμένων στατιστικών αναλύσεων, όπως η ανάλυση συσχέτισης, για να εξεταστούν πιο σύνθετες σχέσεις μεταξύ των μεταβλητών. Αυτές οι αναλύσεις θα βοηθήσουν στην κατανόηση του τρόπου με τον οποίο διάφοροι παράγοντες επηρεάζουν την αποτελεσματικότητα της ψηφιακής αφήγησης και θα προσδιορίσουν τους κύριους παράγοντες που συμβάλλουν στην ενίσχυση των κινήτρων και της μάθησης.

Η λεπτομερής ανάλυση των δεδομένων θα επιτρέψει επίσης την ανάπτυξη προτάσεων για τη βελτίωση των ψηφιακών εκπαιδευτικών εργαλείων και των πρακτικών ψηφιακής αφήγησης. Οι προτάσεις αυτές θα βασιστούν στις αναλύσεις των δεδομένων και θα στοχεύουν στη βελτίωση της εμπειρίας των γονέων, στην ενίσχυση των εκπαιδευτικών αποτελεσμάτων και στην προώθηση της ευρύτερης υιοθέτησης της ψηφιακής αφήγησης στην εκπαίδευση.

4.4 Ανάλυση Δεδομένων

Θα αναλυθούν τα ποσοτικά δεδομένα από τα ερωτηματολόγια με τη χρήση στατιστικών μεθόδων, όπως η περιγραφική στατιστική και η ανάλυση συσχέτισης, προκειμένου να προσδιοριστεί η αποτελεσματικότητα και οι επιπτώσεις της ψηφιακής αφήγησης στην εκπαίδευση.

Η ανάλυση συσχέτισης είναι μια στατιστική μέθοδος που χρησιμοποιείται για να εξετάσει τη σχέση μεταξύ δύο συνεχών μεταβλητών. Το αποτέλεσμα της ανάλυσης, γνωστό ως συντελεστής συσχέτισης Pearson (Pearson's r), κυμαίνεται από -1 έως $+1$. Ένα θετικό Pearson's r υποδηλώνει μια θετική σχέση, δηλαδή, καθώς η τιμή της μιας

μεταβλητής αυξάνεται, η τιμή της άλλης μεταβλητής επίσης αυξάνεται. Αντίθετα, ένα αρνητικό Pearson's r δείχνει μια αρνητική σχέση, όπου η αύξηση της τιμής της μιας μεταβλητής συνοδεύεται από τη μείωση της τιμής της άλλης. Ένα Pearson's r κοντά στο μηδέν υποδηλώνει ότι δεν υπάρχει σχέση μεταξύ των μεταβλητών. Η στατιστική σημαντικότητα της συσχέτισης αξιολογείται μέσω του p -value. Ένα p -value μικρότερο από το επίπεδο σημαντικότητας (συνήθως 0.05) υποδηλώνει ότι η παρατηρούμενη συσχέτιση είναι απίθανο να έχει προκύψει από τύχη, προσδίδοντας αξιοπιστία στο αποτέλεσμα της ανάλυσης.

Τα δημογραφικά στοιχεία που συλλέχθηκαν από την έρευνα (Γράφημα 1) αποκαλύπτουν ότι η πλειονότητα των ερωτηθέντων είναι γονείς ενός ή δύο παιδιών, με μέσο όρο 1,50 παιδιά ανά οικογένεια και διάμεσο 1. Αυτή η στατιστική κατανομή δείχνει ότι η μελέτη αφορά κυρίως μικρές οικογένειες, γεγονός που θα μπορούσε να επηρεάσει την αποτελεσματικότητα και τη δεκτικότητα της ψηφιακής αφήγησης στην εκπαίδευση των γονέων. Η σχετικά χαμηλή τυπική απόκλιση (0,642) υποδηλώνει ότι δεν υπάρχει μεγάλη απόκλιση στο μέγεθος της οικογένειας μεταξύ των συμμετεχόντων, τονίζοντας ότι οι εμπειρίες και τα σχόλια που θα συλλεχθούν θα αντικατοπτρίζουν σε μεγάλο βαθμό τη δυναμική των μικρότερων οικογενειακών μονάδων. Αυτή η συνέπεια στο μέγεθος της οικογένειας σε όλο το δείγμα θα μπορούσε να βελτιώσει την ανάλυση του αντίκτυπου της ψηφιακής αφήγησης, καθώς οι εκπαιδευτικές ανάγκες και τα συλλ γονέων θα μπορούσαν να είναι πιο ομοιόμορφα.

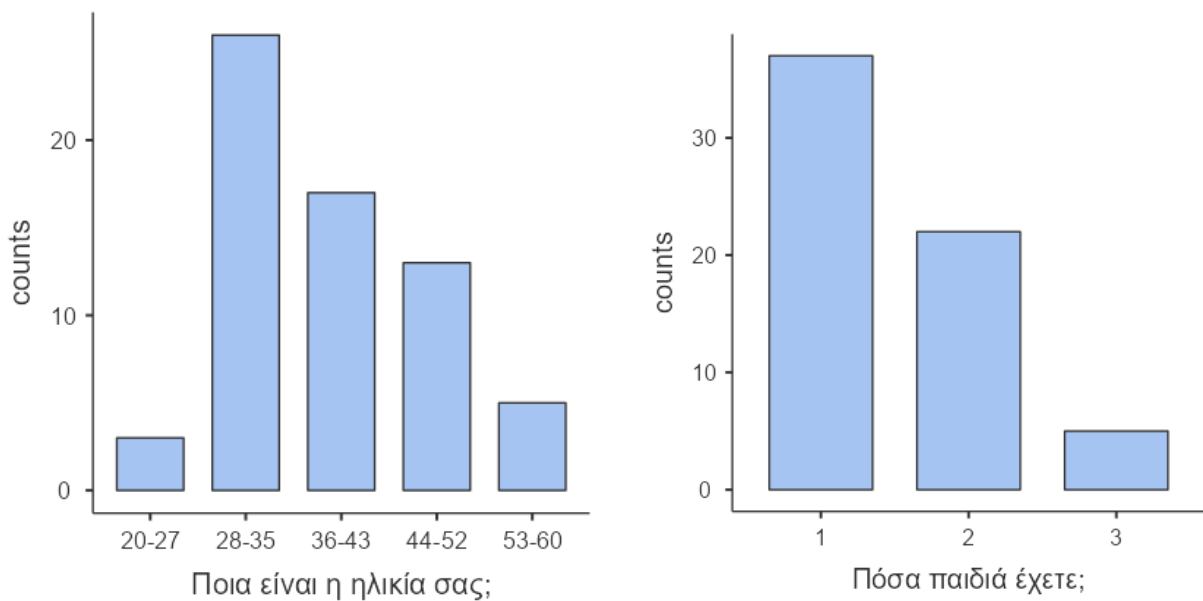
Η ηλικιακή κατανομή των παιδιών δείχνει μια επικρατούσα συγκέντρωση στη νεότερη ηλικιακή κατηγορία (0-4 ετών), που αποτελεί το 51,6% του συνόλου. Αυτό δείχνει ότι πάνω από τα μισά παιδιά των συμμετεχόντων βρίσκονται στην πρώιμη παιδική ηλικία, ένα αναπτυξιακό στάδιο όπου η υποστήριξη των γονέων μέσω της ψηφιακής αφήγησης θα μπορούσε να έχει ιδιαίτερο αντίκτυπο. Η κατανομή καταδεικνύει σταδιακή μείωση της συχνότητας καθώς αυξάνεται η ηλικία των παιδιών, με ελάχιστες μετρήσεις στις μεγαλύτερες ηλικιακές ομάδες (15 ετών και άνω). Οι ποικίλες ηλικιακές ομάδες, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που έχουν παιδιά σε πολλαπλές ηλικίες, υποδηλώνουν ότι οι γονείς μπορεί να αναζητούν ποικίλο και προσαρμόσιμο περιεχόμενο που μπορεί να ανταποκρίνεται σε διαφορετικά αναπτυξιακά στάδια. Τα αθροιστικά ποσοστά καταδεικνύουν πώς τα μικρότερα παιδιά κυριαρχούν, επηρεάζοντας ενδεχομένως τον τύπο του περιεχομένου ψηφιακής αφήγησης που μπορεί να είναι πιο σχετικό και ελκυστικό.

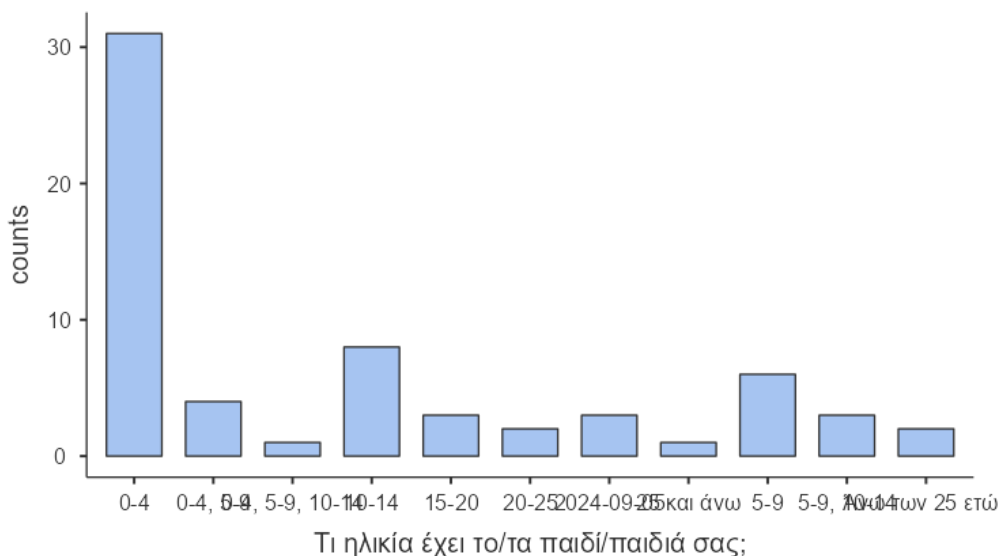
Όσον αφορά την ηλικία των συμμετεχόντων, ο κύριος αριθμός του δείγματος εμπίπτει στις ηλικίες 28-35 και 36-43 ετών, αντιπροσωπεύοντας το 40,6% και 26,6% αντίστοιχα. Αυτή η δημογραφική ομάδα είναι πιθανό να είναι τεχνολογικά έμπειρη και ενδεχομένως πιο ανοιχτή στην ενσωμάτωση ψηφιακών εργαλείων στην πρακτική της γονικής μέριμνας. Η σημαντική εκπροσώπηση αυτών των ηλικιακών ομάδων δείχνει ότι τα ευρήματα της μελέτης μπορεί να είναι ιδιαίτερα σημαντικά για την κατανόηση του τρόπου με τον οποίο τα ψηφιακά εργαλεία εκπαίδευσης γίνονται αντιληπτά από τους ενήλικες μέσης ηλικίας, οι οποίοι συνήθως βρίσκονται στην καλύτερη ηλικία της γονικής

τους ζωής. Τα δεδομένα δείχνουν επίσης ότι πολύ λίγοι συμμετέχοντες ανήκουν στις νεότερες (20-27 ετών) ή μεγαλύτερες (53-60 ετών) ηλικίες, γεγονός που υποδηλώνει ότι οι απαντήσεις ενδέχεται να μην αντιπροσωπεύουν πλήρως τις ειδικές ανάγκες και στάσεις αυτών των ομάδων απέναντι στην ψηφιακή αφήγηση στη γονική μέριμνα.

Συνολικά, αυτά τα δημογραφικά στοιχεία αναδεικνύουν την επικράτηση των μικρών παιδιών και των γονέων μέσης ηλικίας στη μελέτη, θέτοντας ένα συγκεκριμένο πλαίσιο για την εφαρμογή και τα πιθανά οφέλη των εργαλείων ψηφιακής αφήγησης στην εκπαίδευση γονέων. Η κατανόηση αυτών των ηλικιακών δυναμικών είναι ζωτικής σημασίας για την κατάλληλη προσαρμογή του περιεχομένου και τη διασφάλιση της συνάφειας και της αποτελεσματικότητας των εκπαιδευτικών παρεμβάσεων στον ψηφιακό τομέα.

Γράφημα 1: Ιστόγραμμα των μεταβλητών της ηλικίας των συμμετεχόντων, του πλήθους παιδιών που έχει ο κάθε γονέας καθώς και της ηλικίας των παιδιών τους

Τα δεδομένα που συλλέγονται σχετικά με τη συχνότητα χρήσης ψηφιακών εκπαιδευτικών εργαλείων από τους γονείς (Πίνακας 1) παρέχουν διορατικές μετρήσεις σχετικά με την εμπλοκή τους με την τεχνολογία για την προσωπική τους εκπαίδευση και ανάπτυξη. Αποκαλύπτουν ένα υψηλό επίπεδο τακτικής χρήσης, με το 45,3% των συμμετεχόντων να αναφέρει συχνή χρήση και ένα επιπλέον 23,4% να χρησιμοποιεί τα εργαλεία αυτά πολύ συχνά. Αυτό υποδηλώνει ότι σχεδόν το 70% των ερωτηθέντων ασχολείται ενεργά με τους ψηφιακούς πόρους, γεγονός που αντανάκλα μια σημαντική αποδοχή και εξάρτηση από τα ψηφιακά μέσα για σκοπούς μάθησης και ανάπτυξης. Μόνο ένα μικρό τμήμα (7,8%) χρησιμοποιεί αυτά τα εργαλεία σπάνια, υποδεικνύοντας ότι οι ψηφιακές εκπαιδευτικές πλατφόρμες είναι καλά ενσωματωμένες στην καθημερινή ή τακτική ρουτίνα των περισσότερων συμμετεχόντων.

Πίνακας 1. Συχνότητα χρήσης ψηφιακών εκπαιδευτικών εργαλείων από τους γονείς

Πόσο συχνά χρησιμοποιείτε εκπαιδευτικά εργαλεία ή πηγές για την προσωπική σας εκπαίδευση ή ανάπτυξη;	Counts	% of Total	Cumulative %
Μερικές φορές	15	23.4 %	23.4 %
Πολύ συχνά	15	23.4 %	46.9 %
Σπάνια	5	7.8 %	54.7 %
Συχνά	29	45.3 %	100.0 %

Η εμπειρία με την ψηφιακή αφήγηση ως εκπαιδευτικό μέσο (Πίνακας 2) είναι σχεδόν ισομερώς μοιρασμένη μεταξύ των συμμετεχόντων, με το 48,4% να την έχει χρησιμοποιήσει και το 51,6% όχι. Η ισορροπία αυτή αναδεικνύει έναν δυνητικό τομέα ανάπτυξης για τις πρωτοβουλίες ψηφιακής αφήγησης, καθώς σχεδόν ο μισός πληθυσμός θα μπορούσε να εμπλακεί πιο ενεργά με στοχευμένες εκπαιδευτικές εκστρατείες ή με ευκαιρίες ενισχυμένης πρόσβασης. Δεδομένου του στενού χάσματος, η κατανόηση των εμποδίων και των κινήτρων για όσους δεν έχουν ακόμη ασχοληθεί με την ψηφιακή αφήγηση θα μπορούσε να προσφέρει σημαντικές πληροφορίες για μελλοντικές εκπαιδευτικές παρεμβάσεις.

Πίνακας 2. Συχνότητα εμπειρίας με την ψηφιακή αφήγηση ως εκπαιδευτικό μέσο

Έχετε εμπειρία από την χρήση ψηφιακής αφήγησης ως μέσο εκπαίδευσης;	Counts	% of Total	Cumulative %
Όχι	33	51.6 %	51.6 %
Ναι	31	48.4 %	100.0 %

Όσον αφορά την αναζήτηση πληροφοριών για τη γονική μέριμνα (Πίνακας 3), τα στοιχεία δείχνουν ότι ένας σημαντικός αριθμός γονέων αναζητά συχνά συμβουλές, με το 32,8% να το κάνει συχνά και το 31,3% πολύ συχνά. Αυτό υποδηλώνει μια ισχυρή ζήτηση για πηγές γονέων, η οποία μπορεί να καλυφθεί στρατηγικά μέσω ψηφιακών πλατφορμών αφήγησης που είναι προσαρμοσμένες για την αντιμετώπιση κοινών γονικών προκλήσεων και ερωτημάτων. Οι προτιμώμενες πηγές για συμβουλές γονέων (Πίνακας 4) είναι αξιοσημείωτα ποικίλες, με τους δικτυακούς τόπους και τις ιστοσελίδες (28,1%), τα βιβλία (25,0%) και τις συμβουλευτικές υπηρεσίες (20,3%) να είναι οι πιο συνηθισμένες, γεγονός που υποδηλώνει ότι το ψηφιακό περιεχόμενο, παράλληλα με τις παραδοσιακές μεθόδους, διαδραματίζει καθοριστικό ρόλο στην κάλυψη των εκπαιδευτικών αναγκών.

Πίνακας 3. Συχνότητα αναζήτησης πληροφοριών ή συμβουλών για την γονεϊκότητα

Πόσο συχνά αναζητάτε πληροφορίες ή συμβουλές για την γονεϊκότητα;	Counts	% of Total	Cumulative %
Μερικές φορές	14	21.9 %	21.9 %
Πολύ συχνά	20	31.3 %	53.1 %

Ποτέ	3	4.7 %	57.8 %
Σπάνια	6	9.4 %	67.2 %
Συχνά	21	32.8 %	100.0 %

Πίνακας 4. Προτινόμενες πηγές

Ποια είναι η προτιμώμενη για εσάς πηγή για πληροφορίες και συμβουλές γονεϊκότητα;	Counts	% of Total	Cumulative %
Βιβλία	16	25.0 %	25.0 %
Ιστοσελίδες/ Μπλογκ	18	28.1 %	53.1 %
Κοινωνικά δίκτυα	8	12.5 %	65.6 %
Σεμινάρια/ Εργαστήρια	9	14.1 %	79.7 %
Συμβουλευτική	13	20.3 %	100.0 %

Η συμμετοχή των συμμετεχόντων σε εκπαιδευτικά προγράμματα ή εργαστήρια για γονείς (Πίνακας 5) είναι λιγότερο συχνή, με το 60,9% των ερωτηθέντων να μην έχει συμμετάσχει ποτέ σε τέτοια προγράμματα. Ωστόσο, μεταξύ εκείνων που έχουν συμμετάσχει (39,1%), τα επίπεδα ικανοποίησης είναι γενικά υψηλά (Πίνακας 6), με το 80,8% να αισθάνεται ικανοποιημένο ή πολύ ικανοποιημένο από τις εμπειρίες του. Αυτό υπογραμμίζει τα δυνητικά οφέλη τέτοιων προγραμμάτων όταν είναι προσβάσιμα και υποδηλώνει ότι η βελτίωση της πρόσβασης και της ευαισθητοποίησης θα μπορούσε να αυξήσει τα ποσοστά συμμετοχής.

Πίνακας 5. Συχνότητα συμμετοχής των συμμετεχόντων σε εκπαιδευτικά προγράμματα ή εργαστήρια για γονείς

Έχετε συμμετάσχει ποτέ σε εκπαιδευτικό πρόγραμμα ή εργαστήριο για γονείς;	Counts	% of Total	Cumulative %
Ναι	39	60.9 %	60.9 %

Όχι	25	39.1 %	100.0 %
-----	----	--------	---------

Πίνακας 6. Επίπεδα ικανοποίησης σχετικά με την συμμετοχή σε εκπαιδευτικά προγράμματα

Εάν απαντήσατε 'Ναι' στην προηγούμενη ερώτηση, πόσο ικανοποιημένοι μείνατε από την εμπειρία;	Counts	% of Total	Cumulative %
Ικανοποιημένος/η	16	61.5 %	61.5 %
Ούτε δυσαρεστημένος/η ούτε ικανοποιημένος/η	5	19.2 %	80.8 %
Πολύ ικανοποιημένος/η	5	19.2 %	100.0 %

Οι κύριοι λόγοι για τη μη συμμετοχή σε προγράμματα εκπαίδευσης γονέων (Πίνακας 7) περιλαμβάνουν την έλλειψη χρόνου (59,4%), θέματα κόστους (18,8%) και δυσπιστία ως προς την αποτελεσματικότητα των προγραμμάτων (12,5%). Αυτά τα εμπόδια υποδεικνύουν κρίσιμους τομείς όπου η ψηφιακή αφήγηση και οι διαδικτυακές πλατφόρμες θα μπορούσαν να καταστήσουν τους εκπαιδευτικούς πόρους πιο προσιτούς και οικονομικά αποδοτικούς, αυξάνοντας ενδεχομένως την ελκυστικότητα και

την αποτελεσματικότητά τους. Με την αντιμετώπιση αυτών των συγκεκριμένων ανησυχιών, οι ψηφιακές εκπαιδευτικές πρωτοβουλίες μπορούν να ενισχύσουν την εμπέλεια και τον αντίκτυπό τους, παρέχοντας πολύτιμη υποστήριξη σε ένα ευρύτερο φάσμα γονέων.

Πίνακας 7. Κύριοι λόγοι συμμετοχής σε προγράμματα εκπαίδευσης γονέων

Ποιος είναι ο κύριος λόγος που θα σας έκανε να μην συμμετάσχετε σε ένα πρόγραμμα εκπαίδευσης γονέων;	Counts	% of Total	Cumulative %
--	--------	------------	--------------

Έλλειψη ενδιαφέροντος	3	4.7 %	4.7 %
Έλλειψη χρόνου	38	59.4 %	64.1 %
Δυσκολία πρόσβασης (π.χ. απόσταση, διαδικτυακή πρόσβαση)	3	4.7 %	68.8 %
Δυσπιστία προς την αποτελεσματικότητα του προγράμματος	8	12.5 %	81.3 %
Κόστος	12	18.8 %	100.0 %

Η ανάλυση των συχνοτήτων για το ενδιαφέρον των γονέων σχετικά με τις θεματικές περιοχές σε ένα πρόγραμμα εκπαίδευσης γονέων (Πίνακας 8) αποκαλύπτει ποικίλα ενδιαφέροντα. Η πλειονότητα των γονέων, ποσοστό 34,4%, ενδιαφέρεται περισσότερο για τη "Διαχείριση συμπεριφοράς", καθώς και για την "Επικοινωνία γονέα-παιδιού", με το ίδιο ποσοστό ενδιαφέροντος. Το "Εκπαίδευση και μάθηση" συγκεντρώνει το ενδιαφέρον του 14,1% των γονέων, ενώ το 12,5% επικεντρώνεται στην "Ανάπτυξη παιδιού". Τέλος, το 4,7% των γονέων θεωρεί σημαντικές τις "Συμβουλές για την ισορροπία εργασίας - προσωπικής ζωής". Συνολικά, οι θεματικές περιοχές της διαχείρισης συμπεριφοράς και της επικοινωνίας γονέα-παιδιού φαίνεται να αποτελούν τις κύριες προτεραιότητες, υποδηλώνοντας την ανάγκη για προγράμματα που επικεντρώνονται σε αυτούς τους τομείς για την υποστήριξη των γονέων.

Πίνακας 8. Θεματικές περιοχές ενδιαφέροντος σε ένα πρόγραμμα εκπαίδευσης γονέων

Ποιος είναι ο κύριος λόγος που θα σας έκανε να μην συμμετάσχετε σε ένα πρόγραμμα εκπαίδευσης γονέων;	Counts	% of Total	Cumulative %
Ανάπτυξη παιδιού	8	12.5 %	12.5 %
Διαχείριση συμπεριφοράς	22	34.4 %	46.9 %
Εκπαίδευση και μάθηση	9	14.1 %	60.9 %
Επικοινωνία γονέα- παιδιού	22	34.4 %	95.3 %

Συμβουλές για την ισορροπία εργασίας - προσωπικής ζωής	3	4.7 %	100.0 %
--	---	-------	---------

4.5 Αποτελέσματα της Έρευνας

4.5.1 Το Digital Storytelling Αποτελεί μια Αποτελεσματική Τεχνική Μάθησης/Επιμόρφωσης

Η χρήση του digital storytelling στην εκπαίδευση έχει αναδειχθεί ως μια καινοτόμος και αποτελεσματική τεχνική μάθησης και επιμόρφωσης. Με την ενσωμάτωση πολυμέσων, όπως εικόνες, ήχο, και βίντεο, το digital storytelling ενισχύει την κατανόηση και την αφομοίωση του εκπαιδευτικού υλικού, καθιστώντας τη μάθηση πιο διαδραστική και ενδιαφέρουσα. Η παρούσα έρευνα εξετάζει τη συσχέτιση μεταξύ διαφόρων παραμέτρων που αφορούν την αποτελεσματικότητα του digital storytelling ως εκπαιδευτικής μεθόδου. Ο πίνακας που ακολουθεί παρουσιάζει τις συσχετίσεις μεταξύ των μεταβλητών, υποδεικνύοντας την επίδραση του digital storytelling στην κατανόηση και το ενδιαφέρον των μαθητών για το εκπαιδευτικό υλικό (Πίνακας 9).

Πίνακας 9. Πίνακας Συσχέτισης μεταξύ των μεταβλητών αναφορικά με την μέθοδο digital story telling ως αποτελεσματική τεχνική στην εκπαίδευση

Πίνακας Συσχέτισης			
		Πόσο σας βοήθησε η χρήση μεθόδους Digital Storytelling να κατανοήσετε καλύτερα εκπαιδευτικό υλικό;	Πόσο ενδιαφέρον βρήκατε το Digital Storytelling για την παρουσίαση του εκπαιδευτικού υλικού;
Πόσο βοήθησε η χρήση της	Pearson's r	—	
	df	—	

μεθόδους Digital Storytelling να κατανοήσετε καλύτερα το εκπαιδευτικό υλικό;	p-value	—		
Πόσο ενδιαφέρον βρήκατε το Digital Storytelling για την παρουσίαση του εκπαιδευτικού υλικού;	Pearson's r	0.746	—	
	df	62	—	
Πόσο ενδιαφέρον βρήκατε το Digital Storytelling ως μέθοδο εκπαίδευσης;	Pearson's r	0.543	0.482	—
	df	62	62	—
	p-value	< .001	< .001	—

Η έρευνα σχετικά με την αποτελεσματικότητα της ψηφιακής αφήγησης ως τεχνικής μάθησης/επιμόρφωσης παρέχει εντυπωσιακά αποτελέσματα. Τα δεδομένα από τους πίνακες συσχέτισης υποδεικνύουν μια ισχυρή θετική συσχέτιση μεταξύ της χρήσης της ψηφιακής αφήγησης και της βελτίωσης της κατανόησης του εκπαιδευτικού υλικού από τους εκπαιδευομένους. Συγκεκριμένα, η ανάλυση συσχέτισης δείχνει ότι οι εκπαιδευόμενοι που εκτίθενται σε ψηφιακές αφηγήσεις βρίσκουν το εκπαιδευτικό περιεχόμενο πιο κατανοητό και ενδιαφέρον, με τις τιμές συσχέτισης να φτάνουν το 0.746, γεγονός που υποδηλώνει μια ισχυρή θετική συσχέτιση. Ομοίως, για τη χρήση της ως εκπαιδευτική μέθοδος, δύο τιμές r του Pearson (0.543 και 0.482) με αντίστοιχες τιμές p ($p < 0.001$) υποστηρίζουν επιπλέον μια ισχυρή θετική συσχέτιση. Τα ευρήματα αυτά υποδηλώνουν ότι η ψηφιακή αφήγηση όχι μόνο εμπλέκει τους εκπαιδευόμενους, αλλά και αιχμαλωτίζει αποτελεσματικά το ενδιαφέρον τους για το εκπαιδευτικό περιεχόμενο που παραδίδεται.

Επιπλέον, η ενσωμάτωση της ψηφιακής αφήγησης στην εκπαιδευτική διαδικασία προάγει την ενεργή συμμετοχή των μαθητών, καθώς τους ενθαρρύνει να είναι

δημιουργικοί και να συμμετέχουν ενεργά στη δημιουργία και την ανάλυση περιεχομένου. Αυτή η διαδραστικότητα μπορεί να οδηγήσει σε μια βαθύτερη κατανόηση του υλικού, καθώς οι μαθητές δεν είναι απλά παθητικοί δέκτες πληροφοριών, αλλά ενεργοί συνδημιουργοί γνώσης. Η χρήση πολυμέσων στη ψηφιακή αφήγηση επιτρέπει την παρουσίαση πληροφοριών με πολλούς τρόπους, ικανοποιώντας διαφορετικά μαθησιακά στυλ και ενισχύοντας τη συνολική μαθησιακή εμπειρία.

Η θετική επίδραση της ψηφιακής αφήγησης μπορεί επίσης να ενισχυθεί με την παροχή κατάλληλης εκπαίδευσης και πόρων στους εκπαιδευτικούς. Εκπαιδευτικοί που είναι εξοικειωμένοι με τα ψηφιακά εργαλεία και την τεχνική της ψηφιακής αφήγησης είναι καλύτερα προετοιμασμένοι να δημιουργήσουν συναρπαστικά και εμπλουτισμένα μαθησιακά περιβάλλοντα. Η συνεχής επαγγελματική ανάπτυξη και η υποστήριξη στην ενσωμάτωση αυτών των τεχνολογιών στην τάξη είναι κρίσιμες για τη μεγιστοποίηση των οφελών της ψηφιακής αφήγησης στην εκπαίδευση.

4.5.2 Το Digital Storytelling Ενισχύει το Κίνητρο των Εμπλεκομένων για Μάθηση /Επιμόρφωση

Η ψηφιακή αφήγηση (digital storytelling) αποτελεί όχι μόνο μια τεχνική για τη διευκόλυνση της κατανόησης του εκπαιδευτικού υλικού, αλλά και έναν ισχυρό παράγοντα για την ενίσχυση του κινήτρου των συμμετεχόντων στην εκπαιδευτική διαδικασία. Η ενσωμάτωση πολυμέσων και η δυνατότητα προσωπικής έκφρασης καθιστούν τη μάθηση πιο ελκυστική και κινητοποιούν τους μαθητές να συμμετέχουν ενεργά. Η παρακάτω έρευνα διερευνά τη συσχέτιση μεταξύ της χρήσης της ψηφιακής αφήγησης και της ενίσχυσης του κινήτρου για μάθηση και επιμόρφωση. Ο πίνακας που ακολουθεί παρουσιάζει τις συσχετίσεις μεταξύ των μεταβλητών, αναδεικνύοντας την επίδραση της ψηφιακής αφήγησης στην κινητοποίηση των συμμετεχόντων (Πίνακας 10).

Πίνακας 10. Πίνακας Συσχέτισης μεταξύ των μεταβλητών αναφορικά με την μέθοδο digital story telling ως κίνητρο στην εκπαίδευση

Πίνακας Συσχέτισης

		Πόσο βοήθησε το Digital Storytelling για την παρότρυνσή/κινητοποίηση/συμμετοχή σας στην εκπαιδευτική διαδικασία;	Πόσο βοήθησε η χρήση της μεθόδους Digital Storytelling να κατανοήσετε καλύτερα το εκπαιδευτικό υλικό;	Έχοντας περιηγηθεί και αξιοποιήσει τις πληροφορίες του ιστοτόπου, πόσο πιθανό είναι να τον επισκεφθείτε ξανά ή να τον προτείνετε σε άλλους γονείς ή μη;
Πόσο βοήθησε το Digital Storytelling για την παρότρυνσή/κινητοποίηση/συμμετοχή σας στην εκπαιδευτική διαδικασία;	Pearson's r	—		
	df	—		
	p-value	—		
Πόσο σας βοήθησε η χρήση της μεθόδους Digital Storytelling να κατανοήσετε καλύτερα το εκπαιδευτικό υλικό;	Pearson's r	0.626	—	
	df	62	—	
	p-value	< .001	—	
Έχοντας περιηγηθεί και αξιοποιήσει τις	Pearson's r	0.698	0.696	—
	df	62	62	—

πληροφορίες του ιστοτόπου, πόσο πιθανό είναι να τον επισκεφθείτε ξανά ή να τον προτείνετε σε άλλους γονείς ή μη;	p-value	< .001	< .001	—
--	---------	--------	--------	---

Τα δεδομένα από τον πίνακα συσχέτισης προσφέρουν σημαντικές πληροφορίες σχετικά με την αποτελεσματικότητα της ψηφιακής αφήγησης στην εκπαίδευση, ειδικά όσον αφορά την παρακίνηση και την εμπλοκή των συμμετεχόντων στη μαθησιακή διαδικασία, καθώς και τον αντίκτυπό της στην πιθανότητα να επισκεφτούν ξανά και να συστήσουν την εκπαιδευτική πλατφόρμα.

Η ανάλυση δείχνει ότι η ψηφιακή αφήγηση έχει σημαντική επίδραση στην κινητοποίηση των εκπαιδευομένων, με την τιμή του Pearson's r να φτάνει το 0.626 ($p < 0.001$), υποδηλώνοντας μια ισχυρή θετική συσχέτιση. Αυτό το στατιστικά σημαντικό αποτέλεσμα δείχνει ότι η χρήση της ψηφιακής αφήγησης ενισχύει αποτελεσματικά την κατανόηση του εκπαιδευτικού περιεχομένου. Οι εκπαιδευόμενοι που συμμετείχαν σε προγράμματα που χρησιμοποιούν ψηφιακή αφήγηση ανέφεραν αυξημένα κίνητρα για συμμετοχή και μάθηση. Η δυνατότητα δημιουργίας και κοινοποίησης ψηφιακών ιστοριών προκάλεσε ένα αίσθημα προσωπικής επίτευξης, το οποίο ενίσχυσε τη δέσμευσή τους και τα κίνητρα για μάθηση.

Επιπλέον, οι συσχετίσεις μεταξύ της πιθανότητας να επισκεφθούν ξανά ή να συστήσουν τον ιστοτόπο είναι επίσης ισχυρές, με τιμές r του Pearson 0.698 και 0.696, αντίστοιχα, και οι δύο με σημαντικές τιμές p ($p < 0.001$). Αυτές οι συσχετίσεις υποδηλώνουν ότι οι χρήστες είναι πιθανό όχι μόνο να επιστρέψουν οι ίδιοι στην πλατφόρμα, αλλά είναι επίσης πιθανό να τη συστήσουν σε άλλους. Αυτό υποδηλώνει υψηλό επίπεδο ικανοποίησης από την εμπειρία της ψηφιακής αφήγησης, αναδεικνύοντας τις δυνατότητές της ως ένα ισχυρό εργαλείο για την εκπαιδευτική δέσμευση και διατήρηση.

Συνεπώς, τα παραπάνω αποτελέσματα ενισχύουν την άποψη ότι η ψηφιακή αφήγηση είναι μια εξαιρετικά αποτελεσματική μέθοδος τόσο για τη βελτίωση της κατανόησης του εκπαιδευτικού υλικού όσο και για την ενίσχυση της δέσμευσης των συμμετεχόντων. Η ψηφιακή αφήγηση αποδεικνύεται επίσης αποτελεσματική στην ενίσχυση των κινήτρων για μάθηση και επιμόρφωση. Οι εκπαιδευόμενοι ανέφεραν ότι η ψηφιακή αφήγηση έκανε το εκπαιδευτικό περιεχόμενο πιο συναρπαστικό και προσβάσιμο, γεγονός που ενίσχυσε την επιθυμία τους για μάθηση. Επιπλέον, η ευελιξία και η προσωπική εμπλοκή που προσφέρει η ψηφιακή αφήγηση βοήθησαν τους

εκπαιδευομένους να ενσωματώσουν τη μάθηση στην καθημερινή τους ζωή, αυξάνοντας έτσι τα κίνητρα και την επιθυμία για συνεχή εκπαίδευση.

Η ψηφιακή αφήγηση επίσης προωθεί τη συνεργατική μάθηση και την ενίσχυση της επικοινωνίας μεταξύ των εκπαιδευομένων. Μέσω της δημιουργίας και της κοινοποίησης ιστοριών, οι εκπαιδευόμενοι μπορούν να συνεργάζονται, να ανταλλάσσουν ιδέες και να μαθαίνουν ο ένας από τον άλλον, γεγονός που προάγει ένα θετικό και υποστηρικτικό μαθησιακό περιβάλλον. Αυτή η διαδικασία συνεργασίας ενισχύει τις διαπροσωπικές δεξιότητες και την ικανότητα εργασίας σε ομάδες, που είναι κρίσιμες δεξιότητες για την επιτυχία στον σύγχρονο επαγγελματικό κόσμο.

4.5.3 Συνεισφορά Ιστοσελίδων στην Αναζήτηση Λύσεων σε Ζητήματα που Απασχολούν τους Γονείς

Η χρήση ιστοσελίδων για την αναζήτηση λύσεων σε ζητήματα που απασχολούν τους γονείς έχει καταστεί ιδιαίτερα σημαντική στην ψηφιακή εποχή. Οι ιστοσελίδες προσφέρουν προσβάσιμη και αξιόπιστη πληροφόρηση, βοηθώντας τους γονείς να αντιμετωπίσουν καθημερινές προκλήσεις και να βρουν λύσεις σε διάφορα θέματα που σχετίζονται με την ανατροφή των παιδιών τους. Η παρούσα έρευνα εξετάζει τη συσχέτιση μεταξύ της προσβασιμότητας και της χρησιμότητας των ιστοσελίδων για τους γονείς. Ο πίνακας που ακολουθεί παρουσιάζει τις συσχετίσεις μεταξύ των μεταβλητών, υποδεικνύοντας την επίδραση της φιλικότητας και της προσβασιμότητας της ιστοσελίδας στην αντιληπτή χρησιμότητα και αξιοπιστία του περιεχομένου (Πίνακας 11).

Πίνακας 11. Πίνακας Συσχέτισης μεταξύ των μεταβλητών αναφορικά με την προσβασιμότητα και χρησιμότητα της ιστοσελίδας

Πίνακας Συσχέτισης			
		Πόσο φιλική και προσβάσιμη σας φάνηκε η ιστοσελίδα;	Πόσο χρήσιμο και αξιόπιστο βρήκατε το περιεχόμενο;
Πόσο φιλική και προσβάσιμη σας φάνηκε η ιστοσελίδα;	Pearson's r	—	
	df	—	
	p-value	—	
Πόσο χρήσιμο και αξιόπιστο βρήκατε το περιεχόμενο;	Pearson's r	0.563	—
	df	62	—
	p-value	< .001	—

Η ανάλυση συσχέτισης που διενεργήθηκε αποκαλύπτει μια μέτρια ισχυρή και στατιστικά σημαντική θετική συσχέτιση ($r = 0.563$, $p < 0.001$) μεταξύ της αντιλαμβανόμενης φιλικότητας και προσβασιμότητας ενός δικτυακού τόπου και της χρησιμότητας και αξιοπιστίας του περιεχομένου του. Το αποτέλεσμα αυτό, με βαθμούς ελευθερίας 62, υπογραμμίζει τη διασυνδεδεμένη φύση της εμπειρίας του χρήστη και της αντίληψης του περιεχομένου. Υποδηλώνει ότι οι βελτιώσεις στο σχεδιασμό του ιστότοπου που καθιστούν έναν ιστότοπο πιο φιλικό προς το χρήστη και πιο προσβάσιμο είναι πιθανό να ενισχύσουν την αντιλαμβανόμενη αξιοπιστία και χρησιμότητα των πληροφοριών που παρέχει.

Αυτή η σημαντική συσχέτιση αναδεικνύει τη σημασία των ολιστικών στρατηγικών ανάπτυξης ιστοσελίδων που λαμβάνουν υπόψη τόσο τις αισθητικές όσο και τις λειτουργικές πτυχές των εκπαιδευτικών ιστοσελίδων. Δεδομένου ότι οι γονείς συχνά βασίζονται σε αυτές τις πλατφόρμες για την έγκαιρη και αξιόπιστη πληροφόρηση για την αντιμετώπιση των ανησυχιών τους, η διασφάλιση ότι οι πόροι αυτοί είναι τόσο προσβάσιμοι όσο και αντιληπτοί ως αξιόπιστοι είναι ζωτικής σημασίας. Τα ευρήματα υποστηρίζουν την ιδέα ότι η επένδυση στην εμπειρία του χρήστη δεν αφορά απλώς την αισθητική, αλλά είναι ζωτικής σημασίας για την αποτελεσματικότητα του ίδιου του εκπαιδευτικού περιεχομένου.

Η παρούσα ενότητα διερευνά, επίσης, τη σχέση μεταξύ της εμπειρίας από τη χρήση ψηφιακής αφήγησης ως μέσου εκπαίδευσης και της συχνότητας χρήσης ψηφιακών εκπαιδευτικών εργαλείων ή πηγών για προσωπική εκπαίδευση και ανάπτυξη. Η ανάλυση που ακολουθεί εξετάζει την επίδραση της εξοικείωσης με τα ψηφιακά εργαλεία στην προθυμία και την ικανότητα των εκπαιδευομένων να υιοθετούν και να αξιοποιούν την ψηφιακή αφήγηση στις μαθησιακές τους δραστηριότητες. Ο πίνακας που ακολουθεί (Πίνακας 12) παρουσιάζει τις συσχετίσεις μεταξύ των μεταβλητών, υποδεικνύοντας τη στατιστική σημαντικότητα και τη θετική μέτρια συσχέτιση μεταξύ της εμπειρίας χρήσης ψηφιακής αφήγησης και της συχνότητας χρήσης ψηφιακών εκπαιδευτικών εργαλείων.

Πίνακας 12. Πίνακας Συσχέτισης μεταξύ των μεταβλητών αναφορικά με την εμπειρία από την χρήση ψηφιακής αφήγησης στην εκπαίδευση και το κατά πόσο συχνά χρησιμοποιούνται ψηφιακά εκπαιδευτικά εργαλεία ή πηγές για την προσωπική εκπαίδευση και ανάπτυξη

Πίνακας Συσχέτισης

		Έχετε εμπειρία από την χρήση ψηφιακής αφήγησης ως μέσο εκπαίδευσης;	Πόσο συχνά χρησιμοποιείτε ψηφιακά εκπαιδευτικά εργαλεία ή πηγές για την προσωπική σας εκπαίδευση ή ανάπτυξη;
Έχετε εμπειρία από την χρήση ψηφιακής αφήγησης ως μέσο εκπαίδευσης;	Pearson's r	—	
	df	—	
	p-value	—	
Πόσο συχνά χρησιμοποιείτε ψηφιακά εκπαιδευτικά εργαλεία ή πηγές για την προσωπική σας εκπαίδευση ή ανάπτυξη;	Pearson's r	0.346	—
	df	62	—
	p-value	0.005	—

Η ανάλυση συσχέτισης που πραγματοποιήθηκε εξετάζει τη σχέση μεταξύ της εμπειρίας χρήσης ψηφιακής αφήγησης ως μέσο εκπαίδευσης και της συχνότητας χρήσης ψηφιακών εκπαιδευτικών εργαλείων ή πηγών. Η μέτρηση Pearson's r, που υπολογίστηκε σε αυτή την έρευνα, έχει τιμή 0.346, η οποία υποδηλώνει μια θετική μέτρια συσχέτιση μεταξύ των δύο μεταβλητών. Το p-value που βρέθηκε είναι 0.005, υποδηλώνοντας ότι η συσχέτιση αυτή είναι στατιστικά σημαντική, με επίπεδο εμπιστοσύνης 99,5%.

Η θετική μέτρια συσχέτιση (Pearson's r = 0.346) δείχνει ότι όσο πιο συχνά οι εκπαιδευτικοί ή οι μαθητές χρησιμοποιούν ψηφιακά εκπαιδευτικά εργαλεία ή πηγές, τόσο πιθανότερο είναι να έχουν εμπειρία στη χρήση της ψηφιακής αφήγησης ως μέσο εκπαίδευσης. Μέσω των αποτελεσμάτων, υποδηλώνεται ότι η εξοικείωση με τα ψηφιακά εργαλεία ενθαρρύνει τη χρήση πιο εξειδικευμένων τεχνικών, όπως η ψηφιακή αφήγηση, στην εκπαιδευτική διαδικασία. Η στατιστική σημαντικότητα (p-value = 0.005) επιβεβαιώνει ότι αυτή η σχέση δεν είναι τυχαία, αλλά έχει πραγματική σημασία και επιπτώσεις στην εκπαιδευτική πρακτική.

Αυτή η συσχέτιση έχει σημαντικές επιπτώσεις για την ανάπτυξη εκπαιδευτικών προγραμμάτων και την επαγγελματική ανάπτυξη των εκπαιδευτικών. Δείχνει ότι η εκπαίδευση και η υποστήριξη στην ενσωμάτωση ψηφιακών εργαλείων μπορεί να ενισχύσει την ικανότητα των εκπαιδευτικών να χρησιμοποιούν την ψηφιακή αφήγηση ως εκπαιδευτική μέθοδο. Επιπλέον, η συχνή χρήση ψηφιακών εργαλείων μπορεί να οδηγήσει σε μεγαλύτερη αποδοχή και προθυμία για την υιοθέτηση νέων τεχνολογιών και καινοτόμων πρακτικών διδασκαλίας.

Η θετική συσχέτιση υπογραμμίζει την ανάγκη για συνεχή επαγγελματική ανάπτυξη και εκπαίδευση των εκπαιδευτικών στην ψηφιακή τεχνολογία. Οι εκπαιδευτικοί που είναι ήδη εξοικειωμένοι με τα ψηφιακά εργαλεία είναι πιο πιθανό να αγκαλιάσουν την ψηφιακή αφήγηση και να την ενσωματώσουν στις διδακτικές τους πρακτικές. Αυτή η προσαρμοστικότητα είναι κρίσιμη σε έναν κόσμο που συνεχώς ψηφιοποιείται, όπου η ικανότητα να χρησιμοποιούμε ψηφιακές τεχνολογίες αποτελεσματικά γίνεται όλο και πιο σημαντική για την επιτυχία στην εκπαίδευση.

4.6 Συζήτηση Αποτελεσμάτων Έρευνας

Τα αποτελέσματα της παρούσας έρευνας αναδεικνύουν τον μετασχηματιστικό αντίκτυπο της ψηφιακής αφήγησης στην εκπαίδευση ενηλίκων. Οι σημαντικές βελτιώσεις στην εμπλοκή και την κατανόηση των εκπαιδευομένων υπογραμμίζουν την αποτελεσματικότητα της ενσωμάτωσης αφηγηματικών στοιχείων με πόρους πολυμέσων. Η ψηφιακή αφήγηση διευκολύνει τη βαθύτερη σύνδεση με το περιεχόμενο, γεγονός ιδιαίτερα ευεργετικό για τους ενήλικες εκπαιδευόμενους που συχνά απαιτούν περισσότερο πλαίσιοιωμένη και εφαρμόσιμη γνώση.

Η επιτυχία της ψηφιακής αφήγησης στην ενίσχυση της εκπαίδευσης ενηλίκων δεν είναι μεμονωμένη- αντανακλά ευρύτερες τάσεις στην εκπαιδευτική τεχνολογία, όπου οι μαθητο-κεντρικές προσεγγίσεις αποκτούν ολοένα και μεγαλύτερη σημασία. Ο πολυμεσικός χαρακτήρας της ψηφιακής αφήγησης ευθυγραμμίζεται καλά με τις σύγχρονες εκπαιδευτικές θεωρίες που δίνουν έμφαση στη βιωματική μάθηση και τη γνωστική γνώση. Αυτές οι θεωρίες υποδηλώνουν ότι η μάθηση συντελείται καλύτερα σε πλαίσια που είναι συναφή με τους εκπαιδευομένους και ότι η γνώση δομείται ενεργά μέσω προσωπικών ή κοινών εμπειριών.

Τα ευρήματα της παρούσας μελέτης συμφωνούν με τις υπάρχουσες έρευνες που υποστηρίζουν τη χρήση της αφήγησης στην εκπαίδευση. Για παράδειγμα, οι Barrett (2006) και Lambert (2013) έχουν αναγνωρίσει την ψηφιακή αφήγηση ως μια ισχυρή μέθοδο για την αύξηση της δέσμευσης και τη διευκόλυνση της βαθιάς μάθησης. Ωστόσο, η παρούσα μελέτη επεκτείνει την υπάρχουσα βιβλιογραφία παρέχοντας εμπειρική υποστήριξη αυτών των ισχυρισμών ειδικά σε περιβάλλοντα εκπαίδευσης ενηλίκων.

Αναδύονται επίσης αντιθέσεις, ιδίως όσον αφορά την έκταση της αποτελεσματικότητας που παρατηρείται. Ενώ ο Kidd (2005) αναφέρει μικτά αποτελέσματα όσον αφορά τη δέσμευση των εκπαιδευομένων σε ορισμένες ηλικιακές δημογραφικές ομάδες, η παρούσα έρευνα διαπίστωσε σταθερά υψηλά επίπεδα δέσμευσης σε διάφορες ηλικιακές ομάδες ενηλίκων. Αυτή η διαφορά θα μπορούσε να αποδοθεί σε διαφορές στο σχεδιασμό της μελέτης ή στην εφαρμογή της αφήγησης, γεγονός που υποδηλώνει ότι η ψηφιακή αφήγηση μπορεί να είναι πιο αποτελεσματική όταν προσαρμόζεται σε συγκεκριμένα χαρακτηριστικά και ανάγκες μάθησης ενηλίκων.

Με βάση την αρχική σύγκριση με τις υπάρχουσες μελέτες, αυτή η εκτεταμένη συζήτηση εξετάζει ευρύτερα εκπαιδευτικά μοντέλα. Για παράδειγμα, το μοντέλο «Flipped Classroom», το οποίο ενθαρρύνει τη μάθηση πριν από την τάξη μέσω ψηφιακού περιεχομένου, ευθυγραμμίζεται καλά με τα στοιχεία ασύγχρονης μάθησης της ψηφιακής αφήγησης. Μελέτες των McLaughlin κ.ά. (2014) έχουν δείξει την αποτελεσματικότητα του μοντέλου αυτού στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, γεγονός που παραλληλίζει τα θετικά αποτελέσματα που παρατηρήθηκαν στην παρούσα έρευνα σχετικά με την εκπαίδευση ενηλίκων.

Επιπλέον, η έννοια της «edutainment», η οποία συνδυάζει την ψυχαγωγία με την εκπαίδευση, παρουσιάζει ομοιότητες με την ψηφιακή αφήγηση. Όπως προτείνουν ερευνητές όπως οι Michael και Chen (2005), η edutainment μπορεί να ενισχύσει σημαντικά τα κίνητρα και τη δέσμευση. Η παρούσα έρευνα επεκτείνει αυτή την ιδέα, δείχνοντας ότι η ψηφιακή αφήγηση, ως μορφή edutainment, είναι ιδιαίτερα αποτελεσματική σε εκπαιδευτικά περιβάλλοντα ενηλίκων, λόγω της αφηγηματικής της μορφής, η οποία εξυπηρετεί εγγενώς την εμπλοκή και την παρακίνηση των εκπαιδευομένων.

Οι επιπτώσεις της παρούσας έρευνας είναι εκτεταμένες τόσο για την πρακτική όσο και για τη μελλοντική έρευνα. Για τους εκπαιδευτικούς επαγγελματίες, τα ευρήματα υποδεικνύουν ότι η ψηφιακή αφήγηση μπορεί να αποτελέσει πολύτιμο εργαλείο στο σχεδιασμό προγραμμάτων σπουδών, ιδίως σε προγράμματα που απευθύνονται σε ενήλικες εκπαιδευόμενους. Για τους υπεύθυνους χάραξης πολιτικής, η μελέτη υπογραμμίζει την ανάγκη για επενδύσεις σε ψηφιακούς πόρους και κατάρτιση των εκπαιδευτικών στη χρήση της ψηφιακής αφήγησης. Τέτοιες επενδύσεις μπορούν να οδηγήσουν σε αποτελεσματικότερα προγράμματα εκπαίδευσης ενηλίκων που ανταποκρίνονται σε ποικίλες μαθησιακές ανάγκες και ενδεχομένως να αυξήσουν το εκπαιδευτικό επίπεδο και τη δέσμευση στη δια βίου μάθηση.

Σε ακαδημαϊκό πλαίσιο, η μελέτη αυτή ανοίγει διάφορους δρόμους για μελλοντική έρευνα. Περαιτέρω έρευνες θα μπορούσαν να διερευνήσουν τον αντίκτυπο διαφορετικών τύπων στοιχείων ψηφιακής αφήγησης (π.χ. διαδραστικά στοιχεία, παιχνιδοποίηση) σε διάφορα μαθησιακά αποτελέσματα. Επιπλέον, συγκριτικές μελέτες σε διαφορετικές πολιτισμικές ή κοινωνικοοικονομικές ομάδες θα μπορούσαν να παράσχουν πληροφορίες σχετικά με το πώς η ψηφιακή αφήγηση μπορεί να προσαρμοστεί για διαφορετικά παγκόσμια πλαίσια.

Οι ευρύτερες επιπτώσεις αυτής της έρευνας υποδηλώνουν ότι η ψηφιακή αφήγηση θα μπορούσε να είναι καίριας σημασίας για τον μετασχηματισμό των στρατηγικών εκπαίδευσης ενηλίκων σε παγκόσμιο επίπεδο. Για παράδειγμα, η ενσωμάτωση της ψηφιακής αφήγησης σε απομακρυσμένα μαθησιακά περιβάλλοντα θα μπορούσε να εκδημοκρατίσει την πρόσβαση σε ποιοτική εκπαίδευση, ιδίως σε περιοχές με ελλιπείς πόρους ή για πληθυσμούς όπως οι πρόσφυγες, οι οποίοι μπορούν να επωφεληθούν από την επεκτάσιμη και διανεμητέα φύση της ψηφιακής εκπαίδευσης.

Συμπερασματικά, η παρούσα μελέτη επιβεβαιώνει ότι η ψηφιακή αφήγηση είναι ένα ισχυρό εκπαιδευτικό εργαλείο που μπορεί να βελτιώσει σημαντικά τις μαθησιακές εμπειρίες των ενήλικων εκπαιδευομένων. Συνδυάζοντας αποτελεσματικά την παραδοσιακή αφήγηση με τη σύγχρονη τεχνολογία, η ψηφιακή αφήγηση προσφέρει μια συναρπαστική προσέγγιση στην εκπαίδευση που ευθυγραμμίζεται με τις σύγχρονες θεωρίες μάθησης και ανταποκρίνεται στις ανάγκες των σημερινών διαφορετικών μαθητικών πληθυσμών. Καθώς προχωράμε, είναι ζωτικής σημασίας να συνεχίσουμε να διερευνούμε αυτή την καινοτόμο εκπαιδευτική προσέγγιση, να βελτιώνουμε την εφαρμογή της και να επεκτείνουμε την εμβέλειά της για να μεγιστοποιήσουμε τα οφέλη της σε όλο το παγκόσμιο εκπαιδευτικό τοπίο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5^ο: ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Η ανάλυση των δεδομένων αποκάλυψε πολύτιμες πληροφορίες για την αποτελεσματικότητα της ψηφιακής αφήγησης στην εκπαίδευση ενηλίκων, αναδεικνύοντας τον σημαντικό ρόλο της στη βελτίωση της κατανόησης και στην

ενίσχυση του ενδιαφέροντος και των κινήτρων των εκπαιδευομένων. Αρχικά, η ανάλυση της συχνότητας χρήσης ψηφιακών εκπαιδευτικών εργαλείων από τους γονείς έδειξε ότι ένα μεγάλο ποσοστό συμμετεχόντων χρησιμοποιεί τακτικά ψηφιακά εργαλεία για την προσωπική τους εκπαίδευση και ανάπτυξη. Συγκεκριμένα, σχεδόν το 70% των ερωτηθέντων ασχολείται ενεργά με ψηφιακούς πόρους, γεγονός που υποδηλώνει την ευρεία αποδοχή και εξάρτηση από τα ψηφιακά μέσα για σκοπούς μάθησης. Μόνο ένα μικρό τμήμα των συμμετεχόντων χρησιμοποιεί σπάνια αυτά τα εργαλεία, υποδεικνύοντας ότι οι ψηφιακές εκπαιδευτικές πλατφόρμες είναι καλά ενσωματωμένες στην καθημερινή ή τακτική ρουτίνα των περισσότερων συμμετεχόντων.

Επιπροσθέτως, η εμπειρία με την ψηφιακή αφήγηση ως εκπαιδευτικό μέσο ήταν σχεδόν ισομερώς μοιρασμένη μεταξύ των συμμετεχόντων, με έναν αξιοσημείωτο αριθμό να έχει χρησιμοποιήσει την τεχνική αυτή. Αυτή η ισορροπία αναδεικνύει έναν δυναμικό τομέα ανάπτυξης για τις πρωτοβουλίες ψηφιακής αφήγησης, καθώς σχεδόν ο μισός πληθυσμός θα μπορούσε να εμπλακεί πιο ενεργά με στοχευμένες εκπαιδευτικές μεθόδους ή με ευκαιρίες ενισχυμένης πρόσβασης. Η ισορροπία αυτή δείχνει ότι υπάρχει σημαντική δυνατότητα για περαιτέρω ανάπτυξη και εφαρμογή της ψηφιακής αφήγησης στην εκπαίδευση, ιδιαίτερα μέσω της δημιουργίας προγραμμάτων που ενισχύουν την εξοικείωση των εκπαιδευομένων με αυτήν την τεχνική.

Η συχνότητα αναζήτησης πληροφοριών για τη γονική μέριμνα είναι επίσης υψηλή, με πολλούς γονείς να αναζητούν συχνά συμβουλές. Αυτό υποδηλώνει μια ισχυρή ζήτηση για πηγές γονέων, η οποία μπορεί να καλυφθεί στρατηγικά μέσω ψηφιακών πλατφορμών αφήγησης που είναι προσαρμοσμένες για την αντιμετώπιση κοινών γονικών προκλήσεων και ερωτημάτων. Οι προτιμώμενες πηγές για συμβουλές γονέων ήταν ποικίλες, με τους δικτυακούς τόπους και οι ιστοσελίδες να είναι οι πιο συνηθισμένες, ακολουθούμενες από τα βιβλία και τις συμβουλευτικές υπηρεσίες. Αυτό υποδηλώνει ότι το ψηφιακό περιεχόμενο, παράλληλα με τις παραδοσιακές μεθόδους, διαδραματίζει καθοριστικό ρόλο στην κάλυψη των εκπαιδευτικών αναγκών των γονέων.

Όσον αφορά τη συμμετοχή σε εκπαιδευτικά προγράμματα ή εργαστήρια για γονείς, η πλειοψηφία των ερωτηθέντων δεν έχει συμμετάσχει ποτέ σε τέτοια προγράμματα. Ωστόσο, μεταξύ εκείνων που έχουν συμμετάσχει, τα επίπεδα ικανοποίησης ήταν γενικά υψηλά, υπογραμμίζοντας τα δυναμικά οφέλη τέτοιων προγραμμάτων όταν είναι προσβάσιμα. Αυτό δείχνει ότι η βελτίωση της πρόσβασης και της ευαισθητοποίησης μπορεί να αυξήσει τα ποσοστά συμμετοχής σε τέτοιες πρωτοβουλίες, ενισχύοντας την υποστήριξη και την εκπαίδευση των γονέων. Οι κύριοι λόγοι για τη μη συμμετοχή σε προγράμματα εκπαίδευσης γονέων περιλάμβαναν την έλλειψη χρόνου, θέματα κόστους και δυσπιστία ως προς την αποτελεσματικότητα των προγραμμάτων. Αυτά τα εμπόδια υποδεικνύουν κρίσιμους τομείς όπου η ψηφιακή αφήγηση και οι διαδικτυακές πλατφόρμες θα μπορούσαν να καταστήσουν τους εκπαιδευτικούς πόρους πιο προσιτούς και οικονομικά αποδοτικούς. Με την αντιμετώπιση αυτών των συγκεκριμένων ανησυχιών, οι ψηφιακές εκπαιδευτικές πρωτοβουλίες μπορούν να

ενισχύσουν την εμβέλειά τους και τον αντίκτυπό τους, παρέχοντας πολύτιμη υποστήριξη σε ένα ευρύτερο φάσμα γονέων.

Η ανάλυση των συχνοτήτων για το ενδιαφέρον των γονέων σχετικά με τις θεματικές περιοχές σε ένα πρόγραμμα εκπαίδευσης γονέων αποκάλυψε ποικίλα ενδιαφέροντα. Η πλειονότητα των γονέων ενδιαφέρεται περισσότερο για τη "Διαχείριση συμπεριφοράς" και την "Επικοινωνία γονέα-παιδιού", υποδεικνύοντας την ανάγκη για προγράμματα που επικεντρώνονται σε αυτούς τους τομείς για την υποστήριξη των γονέων. Αυτό υπογραμμίζει την ανάγκη για προσαρμοσμένα εκπαιδευτικά προγράμματα που ανταποκρίνονται στις συγκεκριμένες ανάγκες των γονέων και προσφέρουν πρακτικές λύσεις για τις προκλήσεις που αντιμετωπίζουν.

Η έρευνα σχετικά με την αποτελεσματικότητα της ψηφιακής αφήγησης ως τεχνικής μάθησης και επιμόρφωσης παρέχει εντυπωσιακά αποτελέσματα. Τα δεδομένα

υποδεικνύουν μια ισχυρή θετική συσχέτιση μεταξύ της χρήσης της ψηφιακής αφήγησης και της βελτίωσης της κατανόησης του εκπαιδευτικού υλικού από τους εκπαιδευομένους. Συγκεκριμένα, η ανάλυση δείχνει ότι οι εκπαιδευόμενοι που εκτίθενται σε ψηφιακές αφηγήσεις βρίσκουν το εκπαιδευτικό περιεχόμενο πιο κατανοητό και ενδιαφέρον. Αυτό δείχνει ότι η ψηφιακή αφήγηση διευκολύνει την καλύτερη αφομοίωση του υλικού, κάνοντας την εκμάθηση πιο αποτελεσματική.

Επιπλέον, για τη χρήση της ψηφιακής αφήγησης ως εκπαιδευτική μέθοδος, τα δεδομένα υποστηρίζουν μια ισχυρή θετική συσχέτιση με την ενίσχυση του ενδιαφέροντος των μαθητών για το εκπαιδευτικό υλικό. Αυτό υποδηλώνει ότι η ψηφιακή αφήγηση όχι μόνο εμπλέκει τους εκπαιδευομένους αλλά και αιχμαλωτίζει αποτελεσματικά το ενδιαφέρον τους για το εκπαιδευτικό περιεχόμενο που παραδίδεται. Οι μαθητές βρίσκουν τη διαδικασία μάθησης μέσω ψηφιακής αφήγησης πιο ελκυστική και διαδραστική, γεγονός που βελτιώνει τη συνολική τους εμπειρία μάθησης.

Η ψηφιακή αφήγηση έχει επίσης σημαντική επίδραση στην κινητοποίηση των εκπαιδευομένων για συμμετοχή και μάθηση. Οι συμμετέχοντες ανέφεραν αυξημένα κίνητρα για συμμετοχή και μάθηση, υποδηλώνοντας ότι η ψηφιακή αφήγηση προάγει την ενεργή συμμετοχή των μαθητών, καθώς τους ενθαρρύνει να είναι δημιουργικοί και να συμμετέχουν ενεργά στη δημιουργία και την ανάλυση περιεχομένου. Η δυνατότητα δημιουργίας και κοινοποίησης ψηφιακών ιστοριών προκάλεσε ένα αίσθημα προσωπικής επίτευξης, το οποίο ενίσχυσε τη δέσμευσή τους και τα κίνητρα για μάθηση.

Η ανάλυση συσχέτισης έδειξε επίσης ότι η ψηφιακή αφήγηση αυξάνει την πιθανότητα να επισκεφθούν οι συμμετέχοντες ξανά ή να συστήσουν τον ιστότοπο. Αυτό υποδηλώνει ότι οι χρήστες που βρίσκουν το περιεχόμενο χρήσιμο είναι πιθανό να επανέλθουν και να το προτείνουν σε άλλους, αναδεικνύοντας τις δυνατότητες της ψηφιακής αφήγησης ως ένα ισχυρό εργαλείο για την εκπαιδευτική δέσμευση και διατήρηση. Η υψηλή πιθανότητα επανεπίσκεψης και σύστασης υποδηλώνει υψηλό

επίπεδο ικανοποίησης από την εμπειρία της ψηφιακής αφήγησης, κάτι που είναι κρίσιμο για τη βιωσιμότητα και την επιτυχία των εκπαιδευτικών πλατφορμών.

Συνολικά, τα αποτελέσματα αυτής της έρευνας αναδεικνύουν την ψηφιακή αφήγηση ως μια εξαιρετικά αποτελεσματική μέθοδο για τη βελτίωση της κατανόησης του εκπαιδευτικού υλικού και την ενίσχυση της δέσμευσης και των κινήτρων των εκπαιδευομένων. Η ενσωμάτωση της ψηφιακής αφήγησης στην εκπαιδευτική πρακτική μπορεί να προσφέρει νέα δυναμική και να δημιουργήσει εμπλουτισμένες και πολυδιάστατες μαθησιακές εμπειρίες, εξυπηρετώντας ποικίλα μαθησιακά στυλ και ενισχύοντας τη συνολική εκπαιδευτική εμπειρία.

Τα ευρήματα υποστηρίζουν τη σημασία της ψηφιακής αφήγησης ως εργαλείο μάθησης και επιμόρφωσης, αναδεικνύοντας την ανάγκη για περαιτέρω έρευνα και ανάπτυξη σε αυτόν τον τομέα. Οι εκπαιδευτικοί και οι υπεύθυνοι χάραξης πολιτικής θα πρέπει να λάβουν υπόψη αυτά τα ευρήματα για να βελτιώσουν τις εκπαιδευτικές πρακτικές και να ενισχύσουν τη δέσμευση και την κατανόηση των μαθητών μέσω της ψηφιακής αφήγησης. Η θετική επίδραση της ψηφιακής αφήγησης μπορεί επίσης να ενισχυθεί με την παροχή κατάλληλης εκπαίδευσης και πόρων στους εκπαιδευτικούς. Εκπαιδευτικοί που είναι εξοικειωμένοι με τα ψηφιακά εργαλεία και την τεχνική της ψηφιακής αφήγησης είναι καλύτερα προετοιμασμένοι να δημιουργήσουν συναρπαστικά και εμπλουτισμένα μαθησιακά περιβάλλοντα. Η συνεχής επαγγελματική ανάπτυξη και η υποστήριξη στην ενσωμάτωση αυτών των τεχνολογιών στην τάξη είναι κρίσιμες για τη μεγιστοποίηση των οφελών της ψηφιακής αφήγησης στην εκπαίδευση.

Η ψηφιακή αφήγηση επίσης προωθεί τη συνεργατική μάθηση και την ενίσχυση της επικοινωνίας μεταξύ των εκπαιδευομένων. Μέσω της δημιουργίας και της κοινοποίησης ιστοριών, οι εκπαιδευόμενοι μπορούν να συνεργάζονται, να ανταλλάσσουν ιδέες και να μαθαίνουν ο ένας από τον άλλον, γεγονός που προάγει ένα θετικό και υποστηρικτικό μαθησιακό περιβάλλον. Αυτή η διαδικασία συνεργασίας ενισχύει τις διαπροσωπικές δεξιότητες και την ικανότητα εργασίας σε ομάδες, που είναι κρίσιμες δεξιότητες για την επιτυχία στον σύγχρονο επαγγελματικό κόσμο.

Επιπλέον, η ψηφιακή αφήγηση παρέχει ένα ευέλικτο πλαίσιο μάθησης που μπορεί να προσαρμοστεί στις ανάγκες των εκπαιδευομένων. Οι μαθητές μπορούν να περιηγηθούν στο περιεχόμενο με το δικό τους ρυθμό, να επανέλθουν σε σημεία που χρειάζονται περαιτέρω κατανόηση και να εξερευνήσουν θέματα που τους ενδιαφέρουν ιδιαίτερα. Αυτή η ευελιξία είναι ιδιαίτερα σημαντική για τους ενήλικες εκπαιδευόμενους που συχνά πρέπει να εξισορροπήσουν τις εκπαιδευτικές επιδιώξεις με άλλες ευθύνες στη ζωή τους.

Συνολικά, η παρούσα έρευνα αναδεικνύει τον μετασχηματιστικό αντίκτυπο της ψηφιακής αφήγησης στην εκπαίδευση ενηλίκων. Οι σημαντικές βελτιώσεις στην εμπλοκή και την κατανόηση των εκπαιδευομένων υπογραμμίζουν την αποτελεσματικότητα της ενσωμάτωσης αφηγηματικών στοιχείων με πόρους πολυμέσων. Η ψηφιακή αφήγηση διευκολύνει τη βαθύτερη σύνδεση με το περιεχόμενο,

γεγονός ιδιαίτερα ευεργετικό για τους ενήλικες εκπαιδευόμενους που συχνά απαιτούν περισσότερο πλαισιωμένη και εφαρμόσιμη γνώση.

Τέλος, η επιτυχία της ψηφιακής αφήγησης στην ενίσχυση της εκπαίδευσης ενηλίκων αντανακλά ευρύτερες τάσεις στην εκπαιδευτική τεχνολογία, όπου οι μαθητοκεντρικές προσεγγίσεις αποκτούν ολοένα και μεγαλύτερη σημασία. Ο πολυμεσικός χαρακτήρας της ψηφιακής αφήγησης ευθυγραμμίζεται καλά με τις σύγχρονες εκπαιδευτικές θεωρίες που δίνουν έμφαση στη βιωματική μάθηση και τη γνωστική γνώση. Αυτές οι θεωρίες υποδηλώνουν ότι η μάθηση συντελείται καλύτερα σε πλαίσια που είναι συναφή με τους εκπαιδευόμενους και ότι η γνώση δομείται ενεργά μέσω προσωπικών ή κοινών εμπειριών.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Ερωτηματολόγιο

Εκπαίδευση γονέων

Σας προσκαλώ να συμμετάσχετε στην έρευνα που πραγματοποιείται στα πλαίσια εκπόνησης της διπλωματικής μου εργασίας με θέμα: **Εκπαίδευση ενηλίκων μέσω της ψηφιακής αφήγησης - Story Telling.**

Η έρευνα διεξάγεται ως μέρος της μελέτης μου για την ολοκλήρωση του μεταπτυχιακού μου με τίτλο: Ψηφιακός Μετασχηματισμός και Εκπαιδευτική Πράξη, του τμήματος Πληροφορικής του ΠΑΔΑ.

Το ερωτηματολόγιο περιλαμβάνει κάποιες γενικές ερωτήσεις και κάποιες πιο συγκεκριμένες που αφορούν την ιστοσελίδα [Parenting](#), που δημιουργήθηκε για την έρευνα.

Επιλέξτε την απάντηση που αντικατοπτρίζει καλύτερα την προσωπική σας άποψη ή εμπειρία.

[Εναλλαγή λογαριασμού](#)

* Υποδεικνύει απαιτούμενη ερώτηση

Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο *

Εγγραφή _____ ως διεύθυνσης ηλεκτρονικού ταχυδρομείου που θα συμπεριληφθεί στην απάντησή μου

Ποια είναι η ηλικία σας; *

- 20-27
- 28-35
- 36-43
- 44-52
- 53-60

Πόσα παιδιά έχετε; *

- 1
- 2
- 3
- 4
- πάνω από 4

Τι ηλικία έχει το/τα παιδί/παιδιά σας; *

- 0-4
- 5-9
- 10-14
- 15-20
- 20-25
- Άνω των 25 ετών

Ποια είναι ή θα ήταν η κύρια αιτία που θα σας έκανε να επιθυμείτε να εκπαιδευτείτε ως ενήλικας; (Επιλέξτε όσα ισχύουν) *

- Αναβάθμιση δεξιοτήτων για επαγγελματική ανέλιξη
- Προσωπική ανάπτυξη και ευημερία
- Αύξηση της αυτοπεποίθησης και αυτοεκτίμησης
- Απόκτηση νέων γνώσεων και προοπτικών
- Άλλο: _____

Εφαρμογή της μεθόδου ψηφιακής αφήγησης για την Εκπαίδευση Ενηλίκων

Ποια είναι η μεγαλύτερη πρόκληση που αντιμετωπίζετε σχετικά με την συμμετοχή *
σας σε πρόγραμμα εκπαίδευσης ως ενήλικας; (Επιλέξτε όσα ισχύουν)

- Έλλειψη χρόνου
- Οικονομικές δυσκολίες
- Έλλειψη πρόσβασης σε πόρους και πληροφορίες
- Έλλειψη κινήτρου ή αυτοπεποίθησης
- Άλλο: _____

Πώς θα αξιολογούσατε την υποστήριξη που λαμβάνετε από το περιβάλλον σας *
(οικογένεια, φίλοι, εργοδότης κλπ), όσον αφορά την εκπαίδευσή σας;

- Καθόλου
- Χαμηλή
- Μέτρια
- Καλή
- Πολύ καλή

Πόσο συχνά χρησιμοποιείτε ψηφιακά εκπαιδευτικά εργαλεία ή πηγές για την *
προσωπική σας εκπαίδευση ή ανάπτυξη;

- Ποτέ
- Σπάνια
- Μερικές φορές
- Συχνά
- Πολύ συχνά

Έχετε εμπειρία από την χρήση ψηφιακής αφήγησης ως μέσο εκπαίδευσης; *

- Ναι
- Όχι

Πόσο συχνά αναζητάτε πληροφορίες ή συμβουλές για την γονεϊκότητα; *

- Ποτέ
- Σπάνια
- Μερικές φορές
- Συχνά
- Πολύ συχνά

Ποια είναι η προτιμώμενη για εσάς πηγή για πληροφορίες και συμβουλές γονεϊκότητα; *

- Βιβλία
- Ιστοσελίδες/ Μπλογκ
- Σεμινάρια/ Εργαστήρια
- Συμβουλευτική
- Κοινωνικά δίκτυα
- Άλλο: _____

Έχετε συμμετάσχει ποτέ σε εκπαιδευτικό πρόγραμμα ή εργαστήριο για γονείς; *

- Ναι
- Όχι

Εάν απαντήσατε 'Ναι' στην προηγούμενη ερώτηση, πόσο ικανοποιημένοι μείνατε από την εμπειρία;

- Πολύ δυσαρεστημένος/η
- Δυσαρεστημένος/η
- Ούτε δυσαρεστημένος/η ούτε ικανοποιημένος/η
- Ικανοποιημένος/η
- Πολύ ικανοποιημένος/η

Ποια θεματική περιοχή σας ενδιαφέρει περισσότερο σε ένα πρόγραμμα εκπαίδευσης γονέων; *

- Ανάπτυξη παιδιού
- Επικοινωνία γονέα- παιδιού
- Διαχείριση συμπεριφοράς
- Εκπαίδευση και μάθηση
- Συναισθηματική υποστήριξη γονέα
- Συμβουλές για την ισορροπία εργασίας - προσωπικής ζωής

Ποιος είναι ο κύριος λόγος που θα σας έκανε να μην συμμετάσχετε σε ένα πρόγραμμα εκπαίδευσης γονέων; *

- Έλλειψη χρόνου
- Κόστος
- Έλλειψη ενδιαφέροντος
- Δυσπιστία προς την αποτελεσματικότητα του προγράμματος
- Δυσκολία πρόσβασης (π.χ. απόσταση, διαδικτυακή πρόσβαση)
- Άλλο: _____

Πόσο σημαντική θεωρείτε την συνεχή εκπαίδευση των γονέων για θέματα που αφορούν το παιδί; *

- Καθόλου σημαντική/ χρήσιμη
- Ούτε σημαντική/ Ούτε ασήμαντη
- Απλώς βοηθητική
- Πολύ σημαντική/ χρήσιμη

Οι επόμενες ερωτήσεις αφορούν την περιήγησή σας στην ιστοσελίδα *Parenting*.

Πόσο φιλική και προσβάσιμη σας φάνηκε η ιστοσελίδα; *

	1	2	3	4	5	
Καθόλου	☐	☐	☐	☐	☐	Εξαιρετικά

Πόσο χρήσιμο και αξιόπιστο βρήκατε το περιεχόμενο; *

	1	2	3	4	5	
Καθόλου	☐	☐	☐	☐	☐	Εξαιρετικά

Πόσο σας βοήθησε η χρήση της μεθόδου Digital Storytelling να κατανοήσετε καλύτερα το εκπαιδευτικό υλικό; *

	1	2	3	4	5	
Καθόλου	☐	☐	☐	☐	☐	Εξαιρετικά

Εφαρμογή της μεθόδου ψηφιακής αφήγησης για την Εκπαίδευση Ενηλίκων

Πόσο ενδιαφέρον βρήκατε το Digital Storytelling για την παρουσίαση του εκπαιδευτικού υλικού; *

	1	2	3	4	5	
Καθόλου	☐	☐	☐	☐	☐	Εξαιρετικά

Πόσο ενδιαφέρον βρήκατε το Digital Storytelling ως μέθοδο εκπαίδευσης; *

	1	2	3	4	5	
Καθόλου	☐	☐	☐	☐	☐	Εξαιρετικά

Πόσο βοήθησε το Digital Storytelling για την παρότρυνσή/κινητοποίηση/ συμμετοχή σας στην εκπαιδευτική διαδικασία; *

	1	2	3	4	5	
Καθόλου	☐	☐	☐	☐	☐	Εξαιρετικά

Έχοντας περιηγηθεί και αξιοποιήσει τις πληροφορίες του ιστοτόπου, πόσο πιθανό * είναι να τον επισκεφθείτε ξανά ή να τον προτείνετε σε άλλους γονείς ή μη;

Καθόλου   1   2   3   4   5   Εξαιρετικά

Ποια στοιχεία ψηφιακής αφήγησης βρήκατε πιο χρήσιμα ή ενδιαφέροντα; *
(Επιλέξτε όσα ισχύουν)

- Οπτικοακουστικό περιεχόμενο (βίντεο, ήχος)
- Διαδραστικότητα
- Στοιχεία πολυμέσων (εικόνες, γραφικά)
- Προσωπικές ιστορίες, σενάρια

Εάν αντιμετωπίσατε κάποιο πρόβλημα κατά την χρήση ποιο ήταν αυτό; *

- Έλλειψη προσωπικής επαφής και αλληλεπίδρασης
- Πληροφοριακή υπερφόρτωση
- Έλλειψη εξατομικευμένου περιεχομένου
- Δεν αντιμετώπισα κάποιο πρόβλημα
- Άλλο: _____

Ευχαριστούμε για τον χρόνο σας.

Υποβολή

Εκκαθάριση φόρμας

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΑΝΑΦΟΡΕΣ

Alterio, M., & McDrury, J. (2003). Learning through storytelling in higher education: Using reflection and experience to improve learning. Routledge.

Barrett, H. (2006, March). Researching and evaluating digital storytelling as a deep learning tool. In Society for information technology & teacher education international conference (pp. 647-654). Association for the Advancement of Computing in Education (AACE).

Boeren, E. (2016). Lifelong learning participation in a changing policy context: An interdisciplinary theory. Palgrave Macmillan.

Boshier, R. (2005). Lifelong learning and the learning society: New policy challenges. *Journal of Adult and Continuing Education*, 11(1), 3-17.

Boyer, E. L. (1990). *Scholarship reconsidered: Priorities of the professoriate*. Princeton University Press.

Bruner, J. (1991). The narrative construction of reality. *Critical inquiry*, 18(1), 1-21.

Egan, K. (1989). Memory, imagination, and learning: Connected by the story. *Phi Delta Kappan*, 70(6), 455-459.

Egan, K. (1989). *Teaching as story telling: An alternative approach to teaching and curriculum in the elementary school*. University of Chicago Press.

Frazel, M. (2010). *Digital storytelling guide for educators*.

Green, M. C. (2006). Narratives and cancer communication. *Journal of communication*, 56, S163-S183.

Haven, K. (2007). *Story proof: The science behind the startling power of story*. Bloomsbury Publishing USA.

Jarvis, P. (2004). *Adult education and lifelong learning: Theory and practice*. Routledge.

Jones, R. H., & Hafner, C. A. (2021). *Understanding digital literacies: A practical introduction*. Routledge.

Kidd, J. (2005). *Capture Wales: digital storytelling and the BBC*. The University of Wales College of Cardiff (United Kingdom).

Krouska, A., Troussas, C. & Virvou, M. (2019) A novel social network incorporating intelligent techniques for personalized collaborative learning in adult education

Krouska, A., Troussas, C. & Virvou, M. (2019) SN-Learning: An exploratory study beyond e-learning and evaluation of its applications using EV-SNL framework

Krouska, A. Comparing LMS and CMS platforms supporting social e-learning in higher education

Lambert, J. (2013). Digital storytelling: Capturing lives, creating community. Routledge.

Manion, A. G. (2022). Exploring the potential for therapeutic art-making in school psychology practice: A single case study of a training experience (Doctoral dissertation, University of Denver).

Martin, L. M. (2023). The promise of the maker movement for education.

McLellan, H. (2007). Digital storytelling in higher education. *Journal of Computing in Higher Education*, 19, 65-79.

Merriam, S. B., & Bierema, L. L. (2013). *Adult learning: Linking theory and practice*. Jossey-Bass.

Mohammadi Khomjani, M. (2020). Effect of digital storytelling on learning motivation and reducing anxiety of learners to talk to others in a foreign language (Doctoral dissertation, Concordia University).

Papakostas, C., Troussas, C., Krouska, A., & Sgouropoulou, C. (2021) Measuring user experience, usability and interactivity of a personalized mobile augmented reality training system

Papakostas, C., Troussas, C., Krouska, A., & Sgouropoulou, C. (2023) Exploring users' behavioral intention to adopt mobile augmented reality in education through an extended technology acceptance model

Robin, B. R. (2008). Digital storytelling: A powerful technology tool for the 21st century classroom. *Theory into practice*, 47(3), 220-228.

Saltmarsh, J., Hartley, M., & Clayton, P. H. (2009). *Democratic engagement white paper*. New England Resource Center for Higher Education.

Schank, R. C. (1990). *Tell me a story: A new look at real and artificial memory*. Charles Scribner's Sons.

Schank, R. C. (1990). *Tell me a story: Narrative and intelligence*. Northwestern University Press.

Schuller, T., & Watson, D. (2009). *Learning through life: Inquiry into the future for lifelong learning*. National Institute of Adult Continuing Education.

Singh, B., Zamaletdinov, R., Kaur, B., & Singh, J. (2022, May). Virtual professional learning for school teachers to support them in online environment. In *Frontiers in Education* (Vol. 7, p. 802882). Frontiers.

Troussas, C., Krouska, A., & Sgouropoulou, C. (2020) Towards a reference model to ensure the quality of massive open online courses and e-learning

Troussas, C., Krouska, A., & Sgouropoulou, C. (2020) Usability and educational affordance of web 2.0 tools from teachers' perspectives

Troussas, C., Krouska, A., Alepis, E. & Virvou, M. (2020) Intelligent and adaptive tutoring through a social network for higher education

Troussas, C., Krouska, A. & Sgouropoulou, C. (2021) Impact of social networking for advancing learners' knowledge in E-learning environments

Troussas, C., Krouska, A., & Virvou, M. (2018) Social annotation tools in digital learning: A literature review

Troussas, C., Krouska, A., Mylonas, P. & Sgouropoulou, C. (2024) Analysing the Effectiveness of a Social Digital Repository for Learning and Teaching: A Fuzzy Comprehensive Evaluation